1912

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புலந்திரன்தூது.

இஃது

மைலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை-இட்டா,

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களால்

சென்னை,

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1912

சென்னை ஆச்சாரப்பன்தெரு நெ 84

உ

சிவமயம்.

புனந்திரன் தூது.

விநாயகர்தோத்திரம்.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்தியின்புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
முத்தியளிக்கின்ற முருகற்குமூத்தோனே
வித்தையெனக்கருளும் வேலவற்குமூத்தோனே
திருவலமாம்மேற்பாடி தெற்கிசைந்தவெட்பாலை
வெட்பாலைக்குள்ளிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையே
பொற்பாதம்நான்மறவேன் பொன்னுங்கணபதியே
பொன்னுங்கணபதியே பிரபலமாய்முன்னடவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
தப்பாமலெந்தனுக்கு சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்தான்படிக்க
செஞ்சலசோதையிட தேவியர்கள்பாலகனே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
எல்லையளந்தபிரான் ஏழுமரம்எய்தவரே
புனந்திரனார் தூதுரைக்கப் புண்ணியனேவாக்கருளும்
இந்திரனார் தூதுரைக்க வெந்தனுக்குவாக்கருளும்
தப்பிதங்கள்வாராமல் தாழ்வுகள்நேராமல்
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவுகள்நேராமல்
ஒப்பிமனம்பொறுத்து உத்தமனேவாருமையா
கார்க்கக்கடனுனக்கு கர்த்தாவேமெய்ப்பொருளே

முருகர்தோத்திரம்.

சீரானமாமுகனே சிற்றடியேவேலவரே
மாயோன்மருமகனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேயெந்தனிட கவலையெல்லாந்தீர்த்தவனே
புனந்திரனார்தன் தூதைப் புத்தியுடன்யான்பாட
புத்திதனைநீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன்

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

தாயேசரஸ்வதியே சதுர்முகனார்தேவியரே
வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
என்னாவிற்குடியிருந்து நடத்துமம்மாயிக்கதையை
நெஞ்சிற்குடியிருந்து நீநடத்தவேண்டுமம்மா
அஞ்சியுனைப்பண[illegible]கேன் ஆனந்தவாழ்மாதி

வந்தியுமைபாலனே வல்லவிநாயகருமம்மா
செஞ்சொல்தவறாமல் சோகவிக்கதையை
பஞ்சையாமெனக்குப் பாடவருள்புரியும்
புலந்திரனார் தூதுரைக்க புகழ்ச்சிதரவேண்டுமம்மா
மகிழ்ச்சியாயிக்கதையை மண்டலத்தில்பாடுகிறேன்

கதையின்வரலாறு.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
ஏதுகுறையில்லாமல் இனியரசையாண்டிருந்தார்
மனக்குறையில்லாமல் வையகத்தையாண்டிருந்தார்
இப்படியாக விருக்கின்றவேளையிலே

துரியோதிரன் சேனைத்தலைவர் ஆலோசனைக்கூட்டம்.

நூலார்கடுக்தினார் நூற்றொருவர்தான்கூடி
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோரும்வந்திருந்தார்
பாஞ்சிவனகாடாளுங் கருணரும் ந்திருந்தார்
சாமத்துரோகி சகுனியுமங்கிருந்தான்
பாட்டர்புலவர் பதினெட்டுமெந்திரியும்
அல்லவருமங்கிருந்து ஆலோசனைகள்செய்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
தருமர்க்கெதிராக சகுனியவன்வந்திருந்து
தார்வேந்தன்முன்பாக சண்டாளன்வந்திருந்து
மாயத்தால்சூதாடி மனமுருகமண்பறித்து
மாதைதுயிலுரிந்து மன்னவரைக்காட்டோட்டி
ஐவரையுங்காட்டோட்டி ஆண்டிருந்தான்ராச்சியத்தை
பதின்மூன்றுதன்வருஷம் பாரவனம்வோட்டி
பஞ்சவரைகாட்டோட்டி பாருலகமாண்டிருந்தான்
இப்படியாக விவனிருக்கும்வேளையிலே

ஐவர் விலாடபுரத்தில் மறைவாயிருந்தது.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலனையாள்துரோபதையும்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனம்தீர்த்து
பதின்மூன்றும்தன்வருஷம் விலாடபுரத்தில்வந்து
மாறுவேஷங்கொண்டு மருமம்தெரியாமல்
உருவங்கள்தெரியாமல் உத்தமர்கள்வாசம்பண்ணார்
அந்தவருஷம் அதுவுந்தொலைந்தபின்பு
பதினாலாந்தன்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு

பெருமாளுடன் பஞ்சவர்கள் தூதுசெல்ல ஆலோசனைசெய்கிறது.

ஐவரையாரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரொழுந்திருந்து

ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தானுரைக்க
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு

தருமர் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
ஏழுமேலிமஞ்சள் குடித்தந்தபாண்டியர்கள்
ஏழரித்தண்ணீரிலே எல்லைமுறைத்தவர்கள்
ஸ்ரீகாரங்கொண்டார்கள் சீருடையபுத்திரனை
பஞ்சநீர்கொண்டார்கள் மைந்தர்புனந்திரனை
மைந்தனுக்குபெந்தனுக்கும் பேசவழக்கில்லை
என்றுபவருரைத்து யிருக்கின்றவேளையிலே

புனந்திரன்வரலாறு அருச்சுனன் தருமருக்குக்கூறுதல்

காண்டாவனமெரித்த கலையதுகேட்டு
வில்லாளி பார்த்தன் விசையனெழுந்திருந்து
அண்ணனெதிரிலே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கூத்தனென்னுஞ்சோலையிலே போயிருந்தேனொருநாள்
வாழ்மதுரைப்பட்டணத்தில் போயிருந்தேன்நான்சிலநாள்
தொட்டுக்கொடுத்ததில்லை சந்தரப்பெண்பாண்டியற்கு
வடுத்துக்கொடுத்ததில்லை எந்தனிடபுத்திரனை
மைந்தருக்குபெந்தனுக்கும் வழக்குண்டுஎம்பெருமாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உண்ணேப்பூரித்து உடம்பெல்லாப்பூட்டுவிட்டு
சந்தோஷங்கொண்டாரே தருமர்பெருமாளும்
சாலப்பூந்தாரார் இருவருமோடிவந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளைப்பணிந்து
தக்கபுகழுடைய தர்மரடிபணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து வந்துமுன்னேநின்றார்கள்
எங்களையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனுரைக்கலுமே

தருமர் சம்மதித்தது.

தருமர் அல்லியரசாணிக்கும்புனந்திரனுக்கும்ஓலையெழுதுகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரதுகேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணனுக்கு ஓலையெழுதுமென்றார்
தம்பிபுலந்திரற்கு சுருளோலையெழுதுமென்றார்
சாலப்பூந்தாரார் இருவருந்தாமங்கட்டு
அருளருளுமென்னண்ணா அப்படிக்கேயாகுதென்று
தாளிப்பனையோலை வாரித்தலைசேர்த்து
வெள்ளைப்பனையோலை விளியபிரண்டுந்தான்சீவி
பக்கமுஞ்சீர்வா[illegible]வளஞ்சீர்ஒப்பமிட்டு

செம்பொன்னெழுத்தாணி நேர்விசையாய்ப் பிடித்து
என்னவென்றுசொல்லி எழுதுவோமோலையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இன்னமின்னநாடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியும்
எங்குந்திரிந்தார்கள் எளப் பாணகல்லிறடி
பருக்கல்லுறுத்த பனிவந்தலைமோத
ஒடும்பருக்கேறும் உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கனிந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தோம்
இன்னமின்னநாடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியும்
தொங்கலெனும்பூங்குழலாள் தூதரைக்கவேணுமிப்போ
அந்திப்பூமுடியாள இக்கலியாணமென்று
ஓலையெழுதி சதுராய்க்குறியுமிட்டு
இராசாக்கிளைக்கு இரத்தினக்குறியுமிட்டு
மந்திரிமாரோலைக்கு பஞ்சட்குறியுமிட்டு
ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கந்தான்போட்டு
காற்றிலேயுமேவேகமுள்ள தூதனைத்தானழைத்து
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமர்கள் கைகொடுத்து
மதுரைவளநாட்டுக்கு மன்னவர்களே நீர்போய்
மடக்கோலைகட்டவிழ்ச்சி மன்னதிருப்புமென்று
சுருளோலைகட்டவிழ்ச்சி தூதர்திருப்புமென்றார்
தூதுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கதண்டனிட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெறுவோமென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து

தூதன்மதுரைக்கு ஓலைகொண்டு போகுதல்.

மடக்கோலைகட்டெடுத்து மன்னர்மடியில்வைத்து
சுருளோலைக்கட்டெடுத்து தூதர்மடியில்வைத்து
அத்திபுரமும் நடந்தார்அழகாக
அங்கவளநாடும் நடந்தார் அழகாக
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டார்
எல்லைபதுதாண்டி இளந்தோப்புதான்தாண்டி
வையைக்கரைதாண்டி வனமாமலைதாண்டி
காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்டாளப்பூந்தவனம்
மதுரைதிசைநோக்கி வாறார்கள் தூதுவர்கள்
வாரவழிதனிலே என்னென்னவதிசயங்கள்
கொன்றைகள்பொன்காய்க்க வேங்கைகள்குட்டியீன
முத்துக்காய்காய்க்க பவளக்கொடிகனக்க
நீர்முத்துஞ்சாலைகளும் நின்றுநிழல்காக்க
நீரோடைநீர்முதலை நின்றுவிளையாட

சேறுங்கழலுமங்கே சென்றுவிளையாட
வாழைப்பழுக்க கரும்புகொலைசாய
அலைப்பழுங்க ஆணிகள்விளையாட
இன்னிப்பழுக்க இளிகள்விளையாட
மாவேவுதிர மலர்கள்சொரிந்துவிழ
குங்கும ஆறு குளம்பிபெருகிவர
சிதேவியம்மன் உரைவாள்பலதுறையும்
திருவிளையாள் அம்மன் திருவாள்பலதுறையும்
சேலைமலர்க்கண்டார் சொக்கடரியபாதங்கண்டார்
சொக்கரிடபாதம் தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டான்
ஆனைமலைக்கண்டான் அம்மனிடபாதங்கண்டான்
அம்மனிடபாத மடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அப்பால்நடக்கலுற்றான்

பொற்றாமரைச்சிறப்பு.

அல்லிப்பிறந்தாள் அவள்பிறந்தபொய்கைகண்டான்
பூவில்பிறந்தான் பிறந்ததொருபொய்கைகண்டான்
மலரிற்பிறந்தாளும் அவளுதித்தபொ ய்கைகண்டான்
பொய்கைப்படிமைகளை பானவனும்பார்த்திருந்தான்
படிக்குப்படிகளொரு பன்னிருகாதவழி
படியசலங்கொண்டதொரு பன்னூற்றைங்காதவழி
ஏறும்படிகளொரு எண்ணூறுகாதவழி
இறங்கும்படிகளொரு எண்ணீற்றைங்காதவழி
நாலுபடியின்மேல் ஞானவிளக்கெரியும்
அஞ்சுபடியின்மேல் பஞ்சவர்ணம்போட்டிருக்கும்
எட்டுபடிகளின்மேல் பத்தினிமார்வோதிநிற்பார்
பத்துப்படிகளின்மேல் பத்தினிமார்வோதிநிற்பார்
தட்டோடேதன்னைகையுந் தாமரைப்பூங்காவுகளும்
கட்டழுத்திக் கடலாடும்பொய்கையது
புத்திசந்தானங் கொடுக்குமந்தபொய்கையது
கைப்பெண்டுஸ்நானஞ்செய்தால் கைலாசஞ்சேர்க்கும்பொய்கை
அறிவில்லார்ஸ்நானம்பண்ணால் அறிவளிக்கும்பொய்கையது
மலடிகள்ஸ்நானம்பண்ணால் மைந்தனளிக்கும்பொய்கை
கன்னிகைப்பெண்கள் உடுகெனவேஸ்நானம்பண்ணால்
கன்னிகழிந்திடுவார் கவனகளையீன்றிடுவார்
மைந்தர்களையீன்றிடுவார் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவார்
பிள்ளைகளையீன்றிடுவார் போதவளர்த்திடுவார்
இப்படியாய்பதவிதரும இபலானபொய்கைதனை
கண்டாமேதாதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பாதத்தால்மேதாதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அப்பொய்கைதானைதாண்டி அப்பால்போகலுற்றான்
அரிதேசிபரிதேசியார்வந்துநின்றாலும்

இல்லையென்றுசொல்வார்கள் மெல்லியிடபுண்ணியத்தால்
முத்துப்பவளம் மொண்டுமவர்க்களிப்பார்
வச்சிரமாணிக்கம் வாரியவர்க்களிப்பார்
பிழைத்தேனென்றுபோவார்கள் பொற்கொடியாள்புண்ணியத்
அப்போதுதூதுவனும் அந்தத்தெருதாண்டி [தால்
மற்றுமொருவீதியிலே வாரார்கள்தூதுவர்கள்
ஆனைகட்டிபோர்படிப்பார் அல்லியிடராச்சியத்தில்
குதிரைகட்டிபோர்படிப்பார் உத்தமியாள்சீமையிலே
கட்டுக்கலங்காணும் கதிருழக்குநெற்காணும்
அரித்தாளறுத்துவர மறுதாள்பயிராகும்
அரிதாளின்கீழிருந்து ஐங்கலத்தேன்கூடுங்கட்டும்
கரும்புமிளநீருங் கண்திறந்துமடைபாயும்
வாழைவடக்கீனு வாங்கமுகுதெற்கீனும்
சோலைகிழக்கீனும் தய்யபலாமேற்கீனும்
இப்பெரியராச்சியத்தைக் கண்டானேதூதுவனும்
கண்டானேதூதுவனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானேதூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானேதூதுவனும்
வேலைப்பழிக்கின்ற விலைமாதர்வீதிகளும்
சேலைவிலைமதிக்கும் சேணியர்கள்வீதிகளும்
யானைவிலைமதிக்கும் அரசர்கள்வீதிகளும்
சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்வீதிகளும்
குதிரைவிலைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிகளும்
ஒட்டைவிலைமதிக்கும் உத்தமர்கள்வீதிகளும்
கொட்டியேபொன்னளக்கும் கோமுட்டிவீதிகளும்
தட்டிகொட்டிபணிசெய்யும் தட்டார்கள்வீதிகளும்
செட்டால்சரகுவிற்கும் செட்டியர்கள்வீதிகளும்
வில்பிடித்துலாவுகிற வேந்தர்கள்வீதிகளும்
மற்போருதான்செய்யும் மன்னர்கள்வீதிகளும்
வேதமுறைதவறா வேதியர்கள்வீதிகளும்
நீதிமுறைதவறா நெறிமன்னர்வீதிகளும்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றொருவீதியிலே வாரானேதூதுவனும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதியிட்டு
அல்லியுடவாசலுக்கு வாரானேதூதுவனும்
அரசிலையுந்தோரணமு மார்க்குந்தலைவாசலிலே
அல்லிக்கொடிகட்டி யார்க்குந்தலைவாசல்
பூதம்பணிகள்செய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகம்பணிகள்செய்யும் மின்னனையாள்வாசலிலே
கண்டானேதூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்

பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
தூதுவனுமப்போது துருசாகத்தானடந்து
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
கோசவளநாடான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்தான்

புனந்திரன்கொலுச்சபையை தூதன்காணுகிறது

ஐயன்றிருக்கொலுவி லமரர்கொலுவிருந்தார்
செம்பொன்முடிதரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரங்கிருந்தார்
இரத்தினமுடிதரித்த ராஜாக்களங்கிருந்தார்
முடித்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருந்தார்
வயிரமுடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
ஈட்டிபிடிமன்னர் இளவவரயரங்கிருந்தார்
கத்திபிடிமன்னர் கட்டழகரங்கிருந்தார்
போட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னரங்கிருந்தார்
ஆறுயிரவரும் அணிதிரளாரங்கிருந்தார்
பொன்னுமலைநாடாளும் போரெழுதியங்கிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
நடுவேகொலுவிருந்தான் ஞாயிருதித்தாற்போல்
அப்போதுதூதுவரும் ஆனைலழகுமன்னர்
போசவளநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
மடக்கோலைகட்டுவச்சி மன்னர்வணங்கிகின்றார்
சுருளோலைகட்டுவச்சி தூதர்வணங்கிநின்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
அண்ணாந்துதான்பார்த்து அறையர்திருமுகத்தை
ஆரடாதூதுவரே அறியவுரையுமென்றார்
எவர்காணுந்தூதுவரே யெங்கிருந்துவந்தீர்கள்
எந்தவூரெந்தநாடு யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதூதுவர்கள் அடிவணங்கியேதுசொல்வார்
இந்நாட்டானல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுஞ்சூழ திரைவணங்கவந்தவன்காண்
அத்திபுரமாளும் ஐயமார்தூதுவன்நான்
உங்கள்-ஐயமார்தானனுப்ப அடிவணங்கிவந்தேன்காண்
ஐயமார்தூதனென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
ஐயமார்தூதனென்ன அஞ்சிப்பயந்தவனும்
இவருடபாதம் அடிநோக்கிதெண்டனிட்டு
அடுத்துமவன்தெண்டனிட்டு யெடுத்தான்சுருளோலை

புனந்திரன் ஓலைவாசிக்கிறது.

மடக்கோலைதானெடுத்து மன்னவனுந்தான்விரித்து
சுருளோலைதானவிழ்த்து துரிதமுடன்வாசிக்க
ஓலைச்சுருள்விரித்து, வாசித்[illegible]ம்
ஓலையின்வாசக[illegible]கலுமே

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுபெயர்ந்து
அடித்தான் தலைமேலே கடகந்தழுண்டுவிழ
மோதிரக்கையாலே மார்மேலறைந்துக்கொண்டான்
மணிக்கடகக்கையாலே மார்மேலறைந்துகொண்டான்
வேல்பொருதுங்கண்ணன் விழுந்துபுரண்டழுதான்
தாமமுடியான் தரைமேல்புரண்டழுதான்
மாலைமுடியானும் மண்மேல்புரண்டழுதான்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அவசரமாயோடிவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தானிருக்கும்
மண்டபமேதேடியல்லோ மன்னவர்கள்வாரார்கள்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

அல்லியைக்காணுகிறது.

ஓடமலர்க்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
அல்லியெதிரேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதூதுவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து
நீ-யாருடையதூதர் அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையநற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேயுன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியக்கூறுமென்றாள்
உத்தமர்களவர் உத்தாரந்தானனுப்ப
அனுப்பியஓலைதன்னை அல்லிதாரன்தான்பார்த்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தான்வுத்தமனும்
தம்பியிறந்தானென்று தனித்துப்புலம்புகிறான்
வேல்பொருதுங்கண்ணன் விழித்துப்புலம்புகிறான்
அந்தவிசேஷ மதுசொல்லவந்தோமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு

அல்லிபுனந்திரனைக்காண கொலுவுக்குவருகிறது.

கழட்டாமுடிகழட்டி காரிழைமார்கைகொடுத்து
வீரமுடிகழட்டி மெல்லியர்கள்கைகொடுத்து
அங்கிஜாரு அழகாகத்தான்களைந்து
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேற்சாத்தி
ஆனந்தவாழ்மாரி அலரத்தலைசொருகி
பல்லக்கிலேறாமல் பாண்டிப்பெருமாளும்
தண்டிகையிலேறாமல் தாரார்குழலாளும்
கால்நடையாய்த்தானே கடுகவழிகடந்து

காற்றடிபோலே கடுகவழிகடந்து
எட்டடியுமோரடியாய் இட்டுமிகநடந்து
ஆரண்பனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
பேடைமயில்கண்டாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசவளநாடாள கொலுவுக்குமுன்னே வந்தாள்
பிள்ளைபுனந்திரற்கு பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்

அல்லி புனந்திரற்கு சொல்லுகிறது.

தருமர்வலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்தோளெழுந்தீர்
விமர்வலுவெழுந்தீர் விஜயனார்தோளெழுந்தீர்
உப்பிட்டவாளை வுறைபுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர்நீயுமிப்போ தம்பிபுனந்திரரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேயாறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
ஆனந்தமார்பனை அணைத்துமடியில்வைத்து
மாலைமுடியானை மடிமேலேகொண்டுசென்று
கொற்றவனார்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டவளும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டிருந்து
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவும் ஓடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைத்தான்பார்த்து
காடாண்டபஞ்சவர்கள் நாடாளவந்தார்கள்
சுந்திரப்பஞ்சவர்கள் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
இப்படிக்கேசொல்லி யிருந்தார்கள்பாண்டியர்கள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமும்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியாள்கைபிடித்து
பவளசேனைமந்திரியை பட்டோலைவாசியென்றாள்
பவளசேனை தான்வாங்கி பட்டோலைதான்விரித்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தானுத்தமியும்
வாசித்தவாசகத்தை கேட்டந்தமெல்லியரும்

அல்லியரசாணி புனந்திரனுக்குக்கோபித்து
வார்த்தை யுரைக்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கதித்துக்கதும்பி கண்கள்நெருப்பாக
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
பக்கச்சதைதுடிக்கப் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
போபோபுனந்திரரே போகவிடேன்தூதுக்கு
முன்னையும்பூசல் முடிந்துமிருக்குதே
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுமிருக்கிறானே

இப்பவும்பூசல் எழுப்புகிறார்பஞ்சவர்கள்
கொல்லநிற்பார்பஞ்சவர்கள் கூட்டியிருப்பார்கள்
சிம்மாடுகட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
சுடலைக்கரைக்குந் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
இப்படியாக இருக்குமவர்கூட்டம்
போபோபுனந்திரரே போகவிடேன் தூதுக்கென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் மறுத்துச்சொல்லுகிறது.

ஐவரறையற்கும் ஆழிவசந்தற்கும்
அவர்க்கேதெரியாதே வுனக்கேதெரியுமோ
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சோரவனங்கை சுபத்திரையைப்போலேனான்
சடையாய்ச்சடைவிரித்து சன்னசிவேடங்கொண்டு
பிலாக்கணஞ்சொல்லி யழமாட்டேன்புண்ணியனே
ஒப்பாரிசொல்லி யழமாட்டேன்உத்தமனே
போபோபுனந்திரரே போகவிடேன் தூதுக்கென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
என்னென்னசொன்னாலும் இனிகேளேன் என்னாச்சி
போகவிடைதாருமென்றார் போர்விஜயன்புத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
நல்லதனத்திலே சொன்னாலுங்கேளானே
சொன்னாலுங்கேளானே சுந்திரப்பூமுடியான்
கடுத்தமொழியாக காளையற்குநாழுரைத்தால்
அப்போதுநற்காளே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பொற்கொடியாளல்லியரும் புத்திரற்குஏதுசொல்வாள்
ஆருடையபுத்திரனும் என்றாளே அல்லியரும்
என்றுசொன்னவார்த்தையை இந்திரருந்தான்கேட்டு
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமாளதானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறிய மன்னவர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கருந்தாமறிவார்
ஆனைமலையுடைய அம்மனுந்தானறிவாள்
கவிஞ்சிவளைத்த காளையிடபுத்திரன்யான்
எட்டாதவில்வளைத்த விஜயனிடபுத்திரன்யான்
என்றுமவனுரைத்து யேதுசொல்வானல்லியற்கு
பொழுதுமேதானாச்சு போகவிடைதாருமென்றான்
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
விடைதாரும்ஆச்சியென்று வேந்தனுந்தெண்டனிட்டான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
அங்கிருக்குந்தாதிகளி லதிலொருத்திதானழைத்து

பொன்னுமலைநாடாளு மண்ணாவைக்கூப்பிடென்றாள்
தாதிகள் பொன்னுமலைநாடானைக்கூப்பிடுகிறது.
அருளருளுமென்னாச்சி யப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலர்மகிழ தங்களைப்போல்
எலுமிச்சம்பூப்பட்டு நன்றாய்வரிந்து கட்டி
போராளவள்தாதி பொன்னாபரணமின்ன
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாநகரமாளும் மகராஜன்மாளிசென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
அண்ணற்கெதிரில்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவுந்தான்பார்த்து
நீ-யார்பெண்ணேதாதி யறியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல வடியேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையனற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேவுன்பணிதான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தாதியென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவுந்தான்கேட்டு
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
உம்மையழைத்துவர கட்டளைகளிட்டார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவுந்தான்கேட்டு
இன்னேரமங்கே யிருந்துநான்வந்தேனே
நானறியாக்காரியங்கள் உண்டோடிநாயகமே
ஏதுவகையாக யென்னைவரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளேதுசொல்வாள்
இராஜாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
கஸ்திரியர்காரியங்கள் கறுமம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகாரியங்கள் மறுமொழிவெளிப்படுமோ
என்னமோயேதோ வெனக்கொன்றுந்தெரியாது
பொன்னுமலைநாடான் அல்லிகொலுவுக்கு வருகிறது.
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவெழுந்திருந்து
முத்திமெரிவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி

சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடுவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் குமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிவிட்டு அரண்மனையிலுட்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
ஏதுவகைபாக யென்னைவரவழைத்தீர்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
அண்ணுவேசீர்கேளும் அடிபேதொருவார்த்தை
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனார்விரியனும்
ஐவரையுங்காணுதற்கு ஆணழகன்போகவென்றான்
ஆலாலமுள்ளவனே ஆற்றிலேஆதரித்து
காவடிதன்ஜலத்தில் கைகழுவிச்குடித்து
காவலனார்விரியனே கண்ணுண்டாய்ப்பாருமென்றாள்
பொன்னுமல்லநாடாளும் அங்ஙனுவுந்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்றாச்சி அப்படியேயாகுதென்று
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
இனிவாருந்தம்பியென்று இருவருமெழுந்திருந்து
அத்தமுஞ்சத்தமும் அசைக்காதே ஆணழகன்
தாமமுடியான் தனித்தாவடமசைய
சாத்தியபூநூலும் தனித்தாவடமசைய
வில்லுங்கையார்பன் யணிகலமுங்கூட்டாதே
யானையுஞ்சேனையும் யணிகலமுங்கூட்டாதே
இருவருந்தானெழுந்து நடந்தார்துரிதமுடன்

புனந்திரன் தர்மரைக்காணுகிறது.

வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
குருட்சேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்வந்தான்
ஐவருடகாவலிலே ஆணழகன்போய்புகுந்தான்
தாரார்புகழுடைய தருமருக்கெதிரேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தர்மராஜசீர்பாதம் தான்வேந்தன்சுத்திபண்ணி
கொண்டுவந்த பூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அடிவணங்கிநிற்கையிலே
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வந்து பணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து

தூதுரைக்கவந்நீரோ சுந்தரப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெறுவீர் பெருமாள்முடிபெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
பெண்களைக்கொள்ளுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
ஆலிலைபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்விர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்ந்தினர்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் காணுகிறது.

ஏழுலகையாளுகின்ற வெம்பெருமாள்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருதுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுதுலக்கி பன்னீரால்சுத்திசெய்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
மாமனார்பாதம் வணங்கிநின்றான்மன்னவனும்
அம்மான்தன்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
ஏழுலகையாளுகிற வெம்பெருமாள்மனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்நீரோ சுந்திரப்பூமுடியே
வாழ்விர்வளர்ந்திடுவிர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவிர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய் எம்பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருந்தாய்வாழ்ந்திடுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலேதழைத்து முசியாமல்வாழ்ந்திடுவிர்
வாழ்விர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
ஆயர்திருக்கழுத்தில் அணிந்தபதக்கமது

திருமார்பிலிட்டதொரு திருப்பதக்கந்தான்வாங்கி
ஆனந்தமார்பனுக்கு அழகுபடசாத்தினார்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தில் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாக
பத்துக்குநூறு பழுதில்லாமலுரைத்து
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைக்குன்றாமல்
சொல்லதுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
சொல்லுக்குச்சொல்லுரைத்து வாருமையா சுந்தரமே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்து
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புலந்திரன் வீமனைக்காணுகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமர்க்கருகில்வந்து
ஏழானைபலமுடைய இயல்வீமர்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பாதமதுதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுவென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
வெற்றிமதயானை வீமரவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெருவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெருவாய்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளரசாள்வாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
தூதுரைக்குப்போமிடத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கி
அம்பலங்கள்தோறும் இடித்துதவிடாக்கி
ஆஸ்தானந்தோறும் அடங்கலும்நீயிடித்து
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாய்
சொல்லுவழுவாகல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்

விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்

புலந்திரன் அருச்சுனனைக்காணுதல்.

காண்டாபுரமெரித்த காளையற்கெதிரில்வந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பன்னீருஞ்சொம்பிலே பாங்குடனே கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுமென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
காண்டாபுரமெரித்த காளையவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீர்ருந்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல வெகுகாலமரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவால் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டமாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைக்கொண்டிடுவாய் காளைகளையீன்றிடுவாய்
புத்திரரைப்பெற்றிடுவாய் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
பிள்ளை ளைப்பெறுவாய் பிரபலமாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
உச்சிமுகர்ந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கங்களெல்லாம் பரிவாகத்தான்தடவி
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
சால்புகுந்தார் இருவருகில்வந்து

புலந்திரன் நகுலசகாதேவரைக்காணுகிறது.

பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீருந்திருப்பீர்
சிறப்ப ய்கிலைதரிப்பாய் சீராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்த தூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்த தூண்போல வெகுநாளரசாள்வாய்
எண்ணைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கொண்டிடுவாய்
எதிர்த்தவரைச்சங்கரித்து எல்லையரசாள்வாய்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
துறைக்கப்போமிடத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
சால்பூத்தாரானை எழுதினான்சித்திரத்தில்
அபிமன்னராசாவை அங்கேயெழுதிவைத்து
செத்தவன்பிள்ளையென்று சற்றும்நினையாமல்
இறந்தவன்பிள்ளையென்று எண்ணியவன்பாராமல்
அம்பலவாசலிலே அங்கேபடமெழுதி
அம்பலந்தானறிய அங்கேயவன்கட்டிவைத்தான்
தம்பியைக்கண்டுநீ தற்சேர்ந்துநில்லாதே
உடப்பிறப்பைக்கண்டுநீ உற்றஉயிர்சேராதே
கொம்பனையாள்பாடிசென்று கூடிவிளையாடாதே
மைந்தரைக்கண்டுநீ மகிழ்ந்துவிளையாடாதே
பிள்ளையைக்கண்டுநீபித்தம்பிடியாதே
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலம்சாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லவார்த்தைகுன்றாமல்
துவரைக்கமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
இவருடஉத்தம ஆணழகன்பெற்றுக்கொண்டு
தென்னமுடியானுஞ் சினைச்சிமாளிசென்றான

புலந்திரன் சுபத்திரைகாணுகிறது.

சேரவளநகை சுபத்திரையாள்முன்னேவந்து
தூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகாலதெண்டனிட்டு

நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுசுபத்திரையும்
நீர்கொத்தகண்கள்ரெண்டும நீக்கிநிகர்விழியும்
தண்ணீர்கலங்கிடவே கட்டழகியேதுசொல்வாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதாசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் யெதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெருவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வெண்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
எதிரியைவென்றிடுவாய் யெல்லையாண்டிடுவாய்
மாற்றானைவென்றிடுவாய் மண்டலத்தையாண்டிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மடிமேலேகொண்டிருத்தி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
உன்னோடேகூட விளையாடுறோமென்றிருந்தேன்
பொன்னுலகநாட்டுக்கு எழுந்துநடந்துவிட்டான்
பஞ்சவர்கள்என்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரே
பாராளந்தார்என்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரோ
என்றுசொல்லிமங்கையரும் இருகண்ணுள்முத்துதிர்த்தாள்
முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
பவளம்போல்கண்ணீரை பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்டுயிலால்தானதுடைத்து
மாதாவருந்துவது மன்னன்மனங்கொள்ளாமல்
இருக்கிறார்அபிமருஞ் செத்தார்புனந்திரரும்
உத்தரமெசெய்வதற்கு உன்புத்திரனிங்கேவந்தான்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சிநீஆறிவிடும்
தேறிவிடுதேறிவிடு தேன்மொழியேதேறிவிடும்
அப்போதுசுபத்திரையாள் ஆரணங்குயேதுசொல்வாள்
ஐயோபுனந்திரரே அறிவுள்ளகண்மணியே
பொன்னுமணியே புனந்திரராசாவே
கட்டிமணியே கலிங்கத்துராசாவே
காலனுமன்றியிலே களகதண்டியென்றீரே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாமல்
வாழ்விசையன்சீமானே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்

மைந்தர்புனந்திரரே. வந்தவகையேது
வளநாடிப்புத்திரனே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
அல்லியுடசீர்மகனே அறியவுரைநீயென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரேதுசொல்வார்
பெற்றபெருமாளும் ஆழிவுசந்தாவும்
வேந்தர்பெருமாளும் விலாடபுரம்வந்தமர்ந்து
என்னைவரவழைத்தார் பெண்ணேபெற்றராஜாக்கள்
பேரப்பாரப்பர் பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெருப்புலிகள்
தோமணயனையாட் தூதுரைக்கப்போறேனென்றான்
அல்லிகண்ணே தூதுரைக்கப்போரேனென்றான்
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்தான்கேட்டு
கதும்பிக்கதும்பிக் கண்கள்எறிபறந்து
நீலவிழிகள்கள நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முன்னேயும்பூசல் முடிந்துமிருக்குதே
இப்பவும்பூசை யெழும்புவார்பஞ்சவர்கள்
தொலலையைப்பார்கள் குடியிருப்பார்பஞ்சவர்கள்
இம்மரசெட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
சடைகளைக்குத் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவருடன்சேதி யறியாளோஅல்லியரும்
அரசாண்டநாயகியாள் அறிவழிந்தாளோ
வையகத்தையாண்டவள் மதிகுலைந்துபோனாளே
இப்போதும்பிள்ளையைத்தான் பக்கல்வரவிட்டாளே
மாத்தாண்படைநடுவில் மைந்தரைபோகவிட்டாள்
போபோபுனந்திரரே போகவிடேன் தூதுக்கென்றாள்
அப்போபுனந்திரனும் ஆச்சியர்க்குயேதுசொல்வார்
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்மன்னராசாக்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் நித்திலங்குபூமுடியான்
சோரவளநங்கை சுபத்திரையுந்தானெழுந்து

சுபத்திரை புனந்திரனுக்கு பிரார்த்தனை செய்கிறது.

மண்ணளந்தான்பாதமது நோக்கியவதினெண்ணி
அறுபதுமுழச்சல்லா ஆரணங்குதானெடுத்து
மஞ்சள்துணிகளைத்து மங்கையவள்தானெடுத்து
ஆயிரப்பொன்கொடுத்து அடவுடனேதான்முடித்து
சோலைமலருடைய சொக்கலரதானிணைத்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனையுந்தானினைத்து
தொங்கலெல்லாம்பூமுடியான தூதுரைத்துமீண்டாக்கால்
தண்டிவாரும்பொன்னையெல்லாம் சரிகைக்குடத்துடனே

கொண்டுவந்துகொட்க்வேன் கோபுரவாசலண்டை
மாத்தான்படைநடுவில் மைந்தர்புனந்திரனை
கண்ணுண்டாய்ப்பாருமென்று கர்த்தரைகைதொழுதாள்
மைந்தரைக்காருமென்று மங்கையருங்கைதொழுது
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போகவிடைகொடுத்தாள்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்
புனந்திரன் துரோபதையைக்காணுகிறது.
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தேடிவாராள்
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்தாதியவள்
ஓட்டம்பெருநடையாய் ஓடிவந்துஉட்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரௌபதையாள்முன்னேவந்து
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
ஆட்டமுங்கூத்தொளிவும் ஆரணங்குபார்த்திருந்தாள்
நட்டமுட்டுசாலை நாட்டியங்கள்பார்த்திருந்தாள்
தாமக்குழலாளும் தாதிவந்துதெண்டனிட்டாள்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
இந்நாட்டானல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுஞ்சூழ திசைவணங்கிவந்தவன்காண்
வையவளநாட்டில் பெற்றெடுத்தபுத்திரன்காண்
வாழ்பாண்டிநாட்டாள் பயஸெடுத்தகண்மணியான்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
உன்-பிள்ளைவருகுதென்று பின்னொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்வருகுதென்று மறுத்தொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்
தோறுவடிவழகி துரோபதையாள்தான்கேட்டு
மைந்தர்வருகுதென்ன மாதுமனங்குளிர்ந்து
பிள்ளைவருகுதென்ன் பூவைமனமகிழ்ந்து
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அமருமென்றுகையமர்த்தி
நட்டமுட்டுசாலையை நாளையென்றுகையமர்த்தி
அடிசிலம்பும்பாடகமும் ஆர்க்கக்குதித்திறங்கி
பூஞ்சிலம்பும்பாடகமும் பொங்கக்குதித்திறங்கி
கூடவேசோதிமின்ன கொம்பேரிடையாளும்
மற்றுமொருவாதினத்தில் மாதரவள்வீற்றிருந்தாள்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
ஐ-மலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரௌபதையாள்தானிருக்க
ஆதினத்தின்முன்னேவந்தான் அல்லித்திருமகனும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதானசொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்

மாற்காலவனம்வந்து பன்னீர்த்தெளித்துவிட்டாள்
தோராவடிவழகி திரௌபதையுந்தான்பார்த்து
ஒப்பாமகனே அப்புன்கண்மணியே
இப்பாரையாளவே ஆனந்தவாழ்மார்பா
வருகவருகவென் வன்னவேவருகவென்றாள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
குடிகாரகொற்றவனே கொண்டுவருகவென்றாள்
அங்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பார்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே
முத்தப்படித்துறையும் முழுதிலுங்கொண்டவனே
பவளப்படித்துறையாம் பத்துலட்சமுள்ளவனே
வையைவளநாட்டை வாழ்விக்கவந்தவனே
வாழ்மதுரைராச்சியத்தை ஆளவந்தரத்தினமே
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரனுமே
ஆனந்தவாழ்மார்பா அல்லித்திருமகனே
மதுதுரை அல்லியற்கு மனதானபுத்திரனே
கண்ணானகண்மணியே கட்டழகனேசிமகனே
பொன்னானபேரர்க்குமே புனைந்திராசாவே
பொன்னுமிரண்டுஞ்சித்தடிவைபூவிரண்டும்கண்ணிலொத்தி
தங்கத்தால்சித்தடியைத் தார்குழலாள்கண்ணிலொத்தி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
இந்திரரைதூக்கி எடுத்துமடியில்வைத்தாள்
அப்போபுனைந்திரனுர் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து மாதாவின்முன்னேவந்து
மாதாவின்சீர்பாதம் வணங்கினன்பனைதனும்
கண்டுநேனுச்சியென்று கால்மேல்முடிசாய்த்தான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் ராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போல கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே விளங்காதரசாள்வாய்
எண்ணைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவாய்
எதிரிகளைசங்கரித்து யெல்லைபரசாண்டிடுவாய்
மாற்றுனைசங்கரித்து வையகத்தையாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவாய்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய்

மங்கைகளைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மணங்குளிரவாழ்த்தினார்கள்
மைந்தனைக்கெஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
புத்திரரைக்கெஞ்சி யெடுத்துமடியில்வைத்து
காலாளுமன்றியிலே கன்னங்கண்டியன்றியிலே
திருமேனிகாவலனை சேவகனுமில்லாமல்.
என்வாழ்விசையல் சீர்மகனே வந்தவகையேது
என்வளநாட்டுபுத்திரனே வந்தவகையேது
ஏதுவகையாக யிங்கேவந்தீர்சொல்லுமென்றார்
அப்போபுலந்திரனும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்லுவான்
ஆச்சிநீகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
ஐவரையரும் ஆழிவுயர்ந்தாரும்
பேரப்பரப்பார் பெரியபாதங்களுக்கும்
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெருமாபுலிகள்
தோரணையர்களையாய் தூவிரைக்கப்போரேனென்றால்
துங்கலிங்கண்ணனும் தூதுரைக்கப்போரேனென்றான்
தோராவடிவழகி அதோடையுந்தான்கேட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவும் ஏதுசொல்வாள்
மாபாவிவாசலுக்கு மன்னவரேபோறீரோ
அரும்பாவிவாசலுக்கு ஐயாநீர்போறீரோ
பெரும்பாவிவாசலுக்கு பித்திரரேபோறீரோ
தூதுரைக்கப்போமிடத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
பாசத்திளவரையர் படைகூடாதன்னுடனே
யானையின்மேல்நீயேறி அவ்வீதிபோம்போது
கச்சாயம்வேண்டிக் களையாகிவந்தாலும்
கச்சாயந்தீண்டாதே கண்ணிலானமாளிகையில்
தண்ணீர்களையாகி தாகமெடுத்தாலும்
தாகந்தணியாதே தனஞ்செயனார்மாளிகையில்
வெற்றிலைவேண்டி விருப்பமதுகொண்டாலும்
சுண்ணாம்புகொள்வாதே சூதுள்ளவாசலிலே
அடைக்காயுந்நஞ்சிடுவார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
அடைக்காய்தீண்டாதே ஆணழகன்அம்பலத்தில்
வாசனைகொண்டுவந்து வாயாரெடுக்கவென்பார்
வாசனைகள்தீண்டாதே வாயன்அம்பலத்தில்
பொய்யாதினமிடுவார் பொற்கைவளபாண்டியரே
ஆதினஞ்சென்றேகர்தே ஆனந்தவாழ்மார்பா
கட்டுங்கயிறும் கயிறுகளத்தனையும்

இத்தாருமென்று எடுத்து அவள்கைகொடுத்து
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடன் திரியோதிரன்
கொலுமுகவாசலிலே கோடிபலவுரைப்பார்
சிமாதனக்கொலுவில் சேனைவெடுத்துரைப்பார்
உன்னைபலன்கண்டாலும் ஒருகோடியெடுத்துரைப்பான்
சொல்லுக்குசொல்லுரையுஞ் சுந்திரபூமுடியே
தூதுக்குதூதுரையும் தூசீலங்கண்ணேனே
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூறுக்காயிரம்
சொல்லுவழுவாமல் செற்சிலம்புசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்திரப்பூமுடியே
சிந்தைகவலையும் நந் திருப்புமையா சுந்திரனே
மனதில்பயம்நீங்கி மனைவம்போய்வாரும்
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏலப்பசுங்கிளியாள்
போருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தானகேட்டு
அப்படிக்கே யாகுமென்று ஆச்சாணமென்றார்
போய்வாரேன் ஆச்சியென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
தோரோவடிவழகி திரௌபதையுந்தானெழுந்து
அமுதுண்ணவாருமையா வென்றுமவளெழுந்து
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை யாணைக்குமுட்புகுந்து
செம்பொன்முக்காலிருத்தி செம்பொன்தளிகையிட்டாள்
புலிமுக்காய்தாணிருத்திப் பொன்னூல்தடுக்குமிட்டாள்
வாழையிலைபோட்டு மணிச்செம்பிலே நீர்தெளித்து
அம்பைமலர்போல போசனமுந்தான்சொரிந்தாள்
தாளிதமும்பச்சடியுந் தண்ணில்வகைகறியும்
கூட்டுக்கறியில் கொழும்புவகைகறியும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
ஆயிரத்தெட்டு அருங்கறியும்போசனமும்
சுத்திக்கறியைவைத்துப் புத்துருக்குநெய்வார்த்தாள்
வாருமையாசங்கமனே வந்தமுதுகொள்ளுமென்றாள்
அப்போபுனந்திரனும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்வான்
தம்பியைநான்கொடுத்து தந்சோர்ந்துநிற்கையிலே
உடன்பிறப்பைநான்கொடுத்து உந்வுயிர்சேர்க்கையிலே
தெய்வமிர்தமுண்டாலும் நிற்குமோபொந்தியிலே
பாலடிசிலுண்ணாலும் நிற்குமோபொந்தியிலே
வேண்டாங்காண் ஆச்சியென்று கண்ணமுடிசாய்த்தான்
ஆழிதடங்கையால் அமுதத்தைவீற்றி [illegible]
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
தோராவடிவழகி திரோபதையுமேதுசொல்வாள்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே

போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

புலந்திரன் அல்லியரசாணியைக்காணுகிறது.

அவ்வீதியாக அழகாகநடந்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவர்தான்கூட
இருவருமாக இசைந்துவழிநடந்தார்
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
வாழ்மதுராச்சியத்தில் வந்தாரிருவருமாய்
பிறவாருமை நீத்த பெண்பெருமாளண்டைவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருஅட்சதையும்
பொன்னிறச்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்சாம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலலைவந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்காலலைவந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதன்மகனைக் கண்டந்தஅல்லியரும்
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வாழ்ந்திருப்பாயுத்திருப்பாய்
நிற்பாய்கிளைசெறிப்பாய் ராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதாகாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளாய்வாழ்ந்திடுவாய்
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பின்னைப்பெறுவாய்பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
பொருக்குப்போவாய் பொழுதேவென்றிடுவாய்
வென்றிகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
மாற்றானைக்கொன்றிடுவாய் வையகத்தையாண்டிடுவாய்
இனைந்தவர்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவாய்
பகைத்தவர்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவாய்
பிள்ளைகள்பெற்றிடுவாய் போதவேவாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைபெற்று மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்களென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்த்தினாள்
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
போய்வந்தகாரியத்தை கேட்கலுற்றார்வுத்தமியும்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே

அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த ஆனந்தவாழ்மார்பன்
புண்ணியத்தால்வந்துதித்த பிள்ளைபுலந்திரரே
சொக்கரருளாலே துலங்கவந்தகண்மணியே
காலாறுமில்லாத கனகதண்டியில்லாதே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாதே
வாள்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகைகளெல்லாம்
மைந்தர்புலந்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
ஒன்றுக்குறையாமல் வுத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
போய்வந்தகாரியத்தை புண்ணியனேசொல்லுமென்றாள்

புலந்திரன்சேதியுரைக்கிறது.

அப்போபுலந்திரரும் ஆச்சியருக்குயேதுசொல்வார்
மடியைவிட்டுகீழிறங்கி வந்துவெதிரில்நின்று
கைகட்டிவாய்புதைத்து காளைவிடபுத்திரனும்
வனநாடி அல்லியற்கும் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் என்னுடையவார்த்தை
பெற்றப்பெருமாளும் பிரமுடையவரும்
உடையாருங்கூடி உடனுனமண்டபத்தில்
ஐவரையரும் ஆழிவுயர்ந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வேலமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணையானைகளாய் தூதுரைக்கப்போரேனென்றன
துன்னிலங்கண்ணனும் தூதுரைக்கப்போகவென்று
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தானேகேட்டு
கதிக்குக்கனலாண்டி கனகவெளிபறக்க
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பதுமராகம் பவளம்போலகண்சிவந்து
நெற்றிபுருவம் நெருப்பாயனல்பறக்க
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவலாயமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமாய்
ஸ்ரீமதுரைக்குள்ளே திருவாயின்வாயிலுள்ளே
கட்டிவரும்பாற்குடங்கள் காவலனார்வாசலிலே
எட்டிவரவிடுவார் எம்முடையவாசலுக்கு
இத்தனையும்தள்ளிவிட்டு ஏனோநீபோறேனென்றாய்
அப்பாநீபோனால் அடியேன்பொறுப்பேனோ
மைந்தர்நீபோனால் மனதுதரிப்பேனோ
உள்ளந்தரித்திடுமோ உத்தமனார்புத்திரனே
அதிவீரதீர் அடியேன்குடிவிளங்க

அடியேன்குடிவிளங்க வந்துதித்த ஆணழகா
எங்கள்குடிவிளங்க வந்துதித்தாத் தினமே
மன்றுவும் பூமுடிக்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றால்
தென்றுவும் பூமுடிக்கு தீங்குகள்வந்ததானால்
ஆறுநூறவர் அணிவிளம்பாண்டியரும்
ஆறுயிரவரும் அடியவருமாகக்கூட
ஆளும்அரசும் அனலிலேபாய்ந்திடுவோம்
பொன்னுமலைநாடாளும் மன்னருவும்பாய்ந்திடுவார்
போகாதேபோகாதே புண்ணியனார்சீர்மகனே
என்றுமவருரைக்க எதுசொல்வான் புலந்திரனும்
தோராவடிவழகி துரோபதையாள் என்னுச்சி
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள் என்னுச்சி
மஞ்சள்துணியெடுத்து மலராமல்போய்விழுந்து
சொக்கப்பொன்னையெடுத்து சுவாமியைத்தானினைந்து
முடிப்பெடுத்துகட்டினார் மொய்குழலாள் ஆச்சியர்கள்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்விசையாத்தேவியர்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் நித்திலங்கும்பூமுடியான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சீறியெழுந்திருந்து சிங்கக்குட்டிபோல்குதித்து
வாளுருவிக்கைபிடித்து மாதுநல்லாள் அல்லியரும்
சிம்மாசனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
பத்தடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
வேகமாய்நடந்தாள் மேலவெபொருதுங்கண்ணனும்
ஆங்காரந்தன்னுடனே அல்லியவள் ஓடிவந்து
ஐவருடகாவலிலே ஆனைமுகிபோய்ப்புகுந்து
காண்டாவனமெரித்தக் காளையெதிரில்வந்து
அர்ச்சுனர்க்குமுன்பாக அல்லியவள்வந்திருந்து
வில்லாளிபார்த்தருக்கு மெல்லியெடுத்துரைப்பாள்

அல்லிக்கும் அருச்சுனர்க்கும் தர்க்கம்.

அறியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
முத்துசூழ்நன்னாடு முழுதிலுமவனறியான்
மதுரையதுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையதுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
வைகையதுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அம்பதத்துகாதம் ஆனமுகராச்சியந்தான்
முத்துப்படுந்துறைகள் மூன்றுலட்சங்கோடியுண்டு
பவளம்படுந்துறைகள் பத்துலட்சங்கோடியுண்டு
பத்தலையுந்தானிருக்க பெத்தனிடபுத்திரன்தான்
இந்தமதியானே வந்தனிடபுத்திரனும்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்தானறியார்

கொத்தளத்திலுள்ள குடிபடைகள் தானறியார்
அறியாதறியுமோ ஆனைதலைமுடியார்பார
சிறியவனுக்கேது தெரியவருமாராலே
அவனையனுப்புதற்கு நியாயமுண்டோ கட்டழகா
உனக்குமபெரியவர்களுண்டோ சகலவையகத்தில
அண்டமுளகளந்த ஆதிநாராயணரும்
ஆதிநாராயணரும் அவர்போலுலகாதா
தக்கப்புகழுடைய தருமர்போலுலகாதா
வெற்றிமதயானை வீமர்போலுலகாதா
நித்திலக்குடைமுடியான் சீர்போலுலகாதா
இன்னஞ்சிறியவர்கள் இருவர்போலுலகாதா
நகுலசகாதேவ ராஜர்போலுலகாதா
அறியானைதபோகவிட நியாயமுண்டோவுந்தனுக்கு
தெரியாபுலந்திரனைய போகவிடலாகாது
போபோபுலந்திரர போகவிட்டனாதுக்கு
என்றுமவனைசீறி எடுத்துரைத்தாளல்லியரும்
காண்டாவனமெரித்த காளையதுகேட்டு
வில்லாளிபார்த்தர் விஜயர்கேதுலைப்பார்
அல்லிமுகம்பார்த்து அர்ச்சுனனுமதுசொல்வார்
ஆனைப்பிரசவ அம்பையைபெற்றபோல்
நாகமுடியான் கட்டார்க்கஜனைபெற்றப்போல்
அந்தரனாதீர்த்து ஆவைகளைப்பெற்றபோல்
பொருஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைப்பெற்றீரோ
நாகமுடியானை வழியில்கண்டெடுத்தீரோ
அசலார்கள்பிள்ளையென்று சேனுநனுப்பினேனோ
ஆத்தார்பிள்ளையென்று சொன்னதனுப்பினேனோ
வளர்த்தபிள்ளையானை யிருஞ்ல் அனுப்பத்துணிந்தேனோ
பெற்றபிள்ளையானையிரும் போகஅனுப்பிவிட்டேன்
நானபெற்றபிள்ளையென்று நானுகனுப்பிவிட்டேன்
என்பிள்ளை தூதுசென்றால் பிலனெருக்கவார்த்தைசொன்னாய்
மைந்தனை தூதுயென்றால் மறுத்தோருக்கவார்த்தைசொன்னாய்
என்றுமவனைகோபித்து பேசுஞ்சொல்லாரருச்சனரும்
மூக்கின்விரல்சுழட்டி மூக்கின்மேல்கையைவைத்தான்
பல்லைவிரல்சுழட்டி பல்லின்மேல்கையைவைத்தான்
தங்கவிரல்சுழட்டித் தாடையின்மேல்கையைவைத்தான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசுமாள்கோபங்கொண்டு
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து அல்லியவளேதுசொல்வாள்

அல்லியரசாணி அருச்சுனன்மேல் கோபிக்கிறது.

எடுத்தெடுத்துச்சொல்லுறதும் என்சொல்மறுக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்ததெருமாடக்குதற்கு
எடுத்தால்பெரியகத்தி பிருதாண்டாய்போட்டுவேன்

கத்தியெடுத்துவா கடுகெனவேவெட்டிடுவேன்
என்றுமவள்சீறி யெக்களித்துப்பல்சீறி
மண்டியிட்டுச்சுத்துகிறுன் மாதுநல்லாளல்லியரும்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளோடிவந்து
அல்லிக்குமுன்னே வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
அல்லி-கைதலத்தைதான்பிடித்து கட்டழகியேதுசொல்வாள்
ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலும் ஆனந்தவாழ்மரி
ஆளன்பெருமை வேணுமம்மா ஆரணங்கே
குதிரைகட்டிவாழ்ந்தாலும் கொத்தார்குழலியரே
கொண்டார்பெருமை வேணுமம்மாகொம்பனையே
தங்கமதிலேறி தானடந்துவாழ்ந்தாலும்
தாலிப்பெருமை வேண்டும்மாதையலரே
மஞ்சட்பெருமையது வேண்டுமம்மாதையலரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரே ஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவியரேதேறிவிடும்
தணியுந்தணியுமம்மா தனஞ்சயனார்தேவியரே
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏந்திழையாள் தாதியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கொம்பனையாள்கோபங் குணப்படுத்திகொண்டவளும்
மங்கைநல்லாள்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவளும்
பிடித்தபிடியோடே பொன்மதுரைகொண்டுவந்தாள்
அணைத்தபிடியோடே அணிமதுரைகொண்டுவந்தாள்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் வையைவளநாடுவந்தாள்
ஆரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
இடைமயில்கன்னன் உடற்கட்டிடம்போய்புகுந்தாள்
சிம்மாதனத்தருகே சென்றுளே அல்லியரும்
பேராஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்ஓடிவந்தார்

அல்லியைப் புலந்திரன்காணுகிறது

அல்லிக்கெதிர்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
போனதொருகாரியங்கள் புறத்தியிலேகேட்டிருந்தேன்
நீசென்றகாரியங்கள் நிண்ணயங்கள்நாணறியேன்
அருச்சுனரும்நீயும் அடுக்குமோயுத்தஞ்செய்ய
நீகோபித்துகணசிவந்து கொல்லத்துணிந்ததுவும்
எல்லாமறிவேன்காண் என்னுடைய ஆச்சியரே
போகவிடைதாருமென்றுன் பேராஞ்சாபுத்திரனும்
அப்போது அல்லியரு மாரணங்குமேயது சொல்வாள்
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவெடுத்துரைப்பாள்
வம்புகள்பேசி விடங்கள்பண்ணுதற்கு
வீம்புகள்பேசி விடங்கள்பண்ணுதற்கு
விகடங்கள்பண்ணுதற்கு விஜயன்மகனல்லோ
என்றுமவளுரைத்து யெழுந்துநடக்கலுற்றுள்

சொக்கர்கோவிலுக்கு அல்லிபோகிறது.

மன்னனைத்தான்பாதமதை நோக்கிமனதிலெண்ணி
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
வைகைக்கரையோரம் வந்தாளே அல்லியரும்
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி புனல்கங்கைநீராடி
ஈரமெடுத்து யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
களைந்ததுயிலகளைந்து காசீகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரகராவென்று அணிந்தாளேவெண்ணீறு
திக்கெங்கும்நோக்கித் திசையெங்கும்ஆகரித்து
ஆலாலமுண்ட ஆரூரடிபணிந்து
ஆதிசிவனை யடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
இந்திரனைநோக்கி இரங்கியவள்தெண்டனிட்டு
ஐயனேமெய்யனே ஆயிரங்கண்ணிந்திரனே
பொய்சொல்வார்க்கெல்லாம் புறங்காக்கும்புண்ணியனே
மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் விளக்கொளியாய்நின்றவனே
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷீசளையுந்தெண்டனிட்டு
சுத்திவளையவந்து செவியிலொருபூச்சொருகி
வைகைக்கரைதனைவிட்டு வாறாளே அல்லியரும்
சொக்கரிடஆலயத்தில் சுந்தரியும்போய்புகுந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருக்காலதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் சடுதியிலேவந்துநின்று
சொக்கரைத்தான்பார்த்து தோகைநல்லாளேதுசொல்வாள்
அம்மனைத்தான்பார்த்து அல்லியருமேதுசொல்வாள்
தொங்கலெனும்பூமுடியான் தூதுரைத்துமீண்டாக்கால்
சிந்தனைகளில்லாமல் சிறுவன்வந்துசேர்ந்தாக்கால்
அண்ணாமலையாற்கு ஆடுகிறபெண்ணிடுவேன்
உண்ணாமலையாற்கு வுடைமோடப்பெண்ணிடுவேன்
தண்டிவரும்பொன்னையெல்லாம் சரிகைக்குடத்துடனே
கொண்டுவந்துகொட்டுவேன் கோபுரவாசலிலே
தூதுரைக்கப்போகுதற்கு சிலவருளவேண்டுமென்றாள்
உத்தரவுதாருமென்று சித்தடிக்குதெண்டனிட்டாள்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டாள்

சொக்கர் அல்லிக்குவரம் கொடுத்தது.

அப்போதுசொக்கர் அம்மன் மனமகிழ்ந்து
போகவிடைகொடுத்தார் புனந்திராசருக்கு
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் வாளெடுத்துகைகொடுத்தார்

ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
உடையாருங்கூட வுடனானமண்டபத்தில்
எல்லவரும்வந்திருந்து என்னைவரவழைத்தார்
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
பேரப்பர்ப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணையானையாம் தூதுரைக்கப்போறேன்
துன்னிலங்கண்ணாநான் தூதுரைத்துவாறேனையா
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
ஆறுயிரவர் அனிதிரளார்தான்கேட்டு

புனந்திரனைப்பற்றி பாண்டியர்கள்பரதவிக்கிறது.

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குயேதுசொல்வார்
அறிவீர்தெரிவீர் அடியேன்குடிவணங்க
அடியேன்குடிவணங்க வந்துதித்தஆணழகா
மன்னாவுன்பூமுடிக்கு வாட்டங்கள் வந்துதானால்
நாங்களனைவோரும் நாடாளுங்கன்னிவரும்
ஆளும்அரசும் அனலிலேபாய்ந்திடுவோம்
போபோபுனந்திரரே போகாதேயென்றுரைத்தார்
அப்போபுனந்திரரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
ஐவரரையற்கும் ஆழிவுசந்தார்க்கும்
அவர்க்கேதெரியாது வுமக்குத்தெரியுமோதான்
போகவிடைதாரும் போய்வாறேன்தூதுக்கென்றான்
ஆறுயிரவர் அணிதிரற்கு மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவருந்தேவியரும் ஆரணியம்போனபின்பு
மன்னவருந்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலருந்தேவியருங் காடுறைந்துபோனபின்பு
உனக்-கென்னகுறைசெய்துவைத்தோ மிந்திராசாவே
ஏதுகுறைசெய்துவைத்தோம் எங்களிருகண்மணியே
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
மதுரையன்பத்தறுகாதம் ஆளவென்றுபட்டங்கட்டி
முத்துசூழ்நன்னாடு முழுதிலும்உன்னதென்று
பட்டணத்திலுண்டான படைமன்னர்உன்னதென்று
பாசத்திளவரையர் பறைகொண்டுசாத்திவைத்தோம்
பாசத்திளவரையர் பட்டந்தரிப்பித்தோம்

என்னகுறையாக போறீர்காணிந்திரரே
எதுகுறையாக போறீர்காணிந்திரரே
என்றுமவருரைக்க கேட்டார்புனந்திரரும்
வேர்த்துவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
பத்தியநாகம் பவளம்போலகண்சிவந்து
குன்னுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மடியைவிட்டுச்கீழ்குதித்து வந்துமுன்னேயேதுசொல்வான்
எங்கள்-ஐவருந்தேவியரும் ஆரணியம்அற்றபின்பு
மன்னவருந்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலருந்தேவியருங் காடுறைந்துபோனபின்பு
எத்தால்குறைச்சலென்று என்னையிங்கேவிட்டீர்
என்னையடமானமிட்டு அடவிட்டுக்கொண்டாரோ
ஒத்தியிட்டுபஞ்சவர்கள் ஓலையிட்டுக்கொண்டாரோ
கண்டேருட்டம்பஞ்சவரைக் கைவிலக்கிக்கொண்டாரோ
கொண்டாட்டமெல்லாங் கொழுப்பின்மகிமையல்லோ
பணமுந்தனமும் பறையன்படக்கிலையோ
பண்ணைகலவை பாட்டைபுளிக்கரனை
தும்பைபுளிகரனை தூதுவளைமுள்கீரை
முன்னைமுசட்டை மூதாரிகீரையுடன்
உங்கள்பாட்டனார்தேடும் பழம்பொருளைக்கண்டீரோ
உங்கள்ஐயமார்தேடும் ஆஸ்தியென்றெண்ணிலையோ
எனக்குவிடைதாருமென்று இணையடிக்குதெண்டனிட்டான்
ஆறுயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மன்னர்துரைராசாக்கள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரனுக்கு
உத்தரவுவாங்கிக்கொடுக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னா புனந்திரராசாவே
ஆனந்தமார்பனே அனுப்பவிடைகொடுத்தால்
தாமன்முடியான் தனிசண்டைபோடானே
போகவிடைகொடுத்து அனுப்புங்கள்புண்ணியனே
ஆறுயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
ஐயாபுனந்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
போகவிடைதருவேன் போரஞ்சாராசாவே
மனம்பொறுத்துநில்லுமென்று மகுடமுடிராசாக்கள்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடவளநாடு
கொல்லுங்குதிரைகளாம் கூர்வளமாம்அம்புகளாம்
வெற்றேலைப்பெண்களிலே வேணநூறுயிரமாம்.

பச்சோலைப்பெண்களிலே பத்துநூறுபிராயம்
அத்தனையுந்தான்கொடுத்தார் அனைத்தமார்பனுக்கு
பொன்னுமலைநாடாளு மன்னனவர்க்கீசனுஞ்சொல்வார்
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தாமன்முடியான் தனித்துப்போகாதே
ஆளும்அரசு அடங்கலுக்கால்கூட்டி
கூடவேநீர்போய் குணப்படுத்திவாருமென்றார்
மைந்தர்புனந்திரனை வரவழைத்துவாருமென்றார்
கோசவளநாட்டினைக் கட்டிவந்துசேருமென்றார்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவர்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிசெய்யாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று கருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்தார்

புனந்திரன்விடைபெற்றுக்கொண்டு போகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராரசருக்கு
போகவிடைகொடுத்தார் போர்விசையன்பாண்டியர்கள்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோபவளநாட்டான் கொலுக்கூடம்வந்தமர்ந்தான்
இவனிப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணறெழுந்திருந்து
மதுரைப்பெருந்தெருவில் மண்டபத்திலவந்திறங்கி
அங்குமொருதூதுவரை அனழைத்தானழைத்தார்
தூதுவரும்வந்து தொழுதிரங்கித்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்
உன்னையழைத்தது ஒன்றுங்குறைவுமில்லை
பறையறையுமன்னவனை சாம்பவனைக்கூப்பிடென்றார்
தோட்டியைத்தானழைத்து வாருமென்றார்மன்னவனும்
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
எட்டடியுமோரடியாய்ப் பற்றியவனடந்து
பத்தடியுமோரடியாய்ப் பற்றியவனடந்து
தோட்டியருகில்வந்து தூதுவனுமேதுசொல்வான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணலவர்தானழைத்தார்

அரைநாழிப்போதே யழைத்துவாவென்றுசொன்னான்
வந்தாலேயாச்சுது வாராமல் நீயிருந்தால்
வாராமல்நீயிருந்தால் வல்லுயிரைவாங்கிடுவோம்
நிமிஷமரைநாழிகைக்குள் நீவருகவென்றுசொன்னார்
பறையனையுமன்னவனும் சாம்புவனும்தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னன்மனைநடுங்கி வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
என்னாலேயேதுகுற்ற மெனக்கிரச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லுமையாசுவாமியென்று தூதுவனைத்தெண்டனிட்டான்
அப்போதுதூதுவனும் ஆணைமுசனேதுசொல்வான்
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
கஸ்திரியர்காரியங்கள் கலக்சம்வெளிப்படுதோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
தொடர்ந்துவோடாவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றான்
தூதுவனைச்சாம்புவனும் துரிதமுடனேடிவந்து
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
பறையனும்சாம்புவனும் பார்மன்னனேதுசெய்தான்
தூரவிருந்து தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்

சாம்புவனைபறையனையும்படி உத்திரவுகொடுத்தது.

பெண்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுலந்திரனார்
தர்மமுடியான் தனித்துதுபோதாதே
ஆளும்அரசும் அடங்கலும்பயணமென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் திரள்வேந்தர்பயணமென்று
ஆனைப்படைத்தலைவர் அடங்கலும்வருகவென்று
குதிரைப்படைத்தலைவர் கொந்தவர்வருகவென்று
வருகவென்றுசொல்லிக தெரியப்பறையனையும்
வாராமலேயவர்க ளிருந்துவிட்டாராமானால்
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவுபோட்டிடுவோம்
சாமமணிகட்டி நகரிவிட்டுஓட்டிடுவோம்
காக்கோடேகாக்கரிந்து நரிவிட்டுஓட்டிடுவோம்
மூக்கோடேகாக்கரிந்து முன்முடியைச்சங்கரிப்போம்
அப்படிக்கேசொல்லி யறையும்பறையோசை
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வார்சாம்புவனும்
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுறுக்காவெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணையெழுந்திருந்து

வீதியும்வீதிதெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
யாநகரமாளும் மகாராசன்மாளிசென்று
கோசலனாட்டான் கொலுவந்துவீற்றிருந்தார்
இப்படியாக யிவனிருக்குமவேளையிலே

சாம்புவன் பறையறைகின்றது.

பறைவறையுமன்னவர்கள் பார்மன்னரோடிவந்து
வெள்ளியால்பறைகொண்டு வெங்கலத்தால்கோலாணி
முத்தாலேபறைகொண்டு முழுவயிரத்தால்கோலாணி
ஆனைமேலேவைத்து அலர்தாரன்போடலுற்றான்
மதுரைப்பெருந்தெருவில் நடுவீதிவந்துசென்று
அடித்தார்பறையோசை அண்டங்கிடுகிடென்ன
வெள்ளியால்பேரிகை விருதுமுழக்கிவிட்டார
தங்கத்தால்பேரிகை தானேமுழக்கிவிட்டார்
என்னவென்றுசொல்லி யறையலுற்றார்பேரிகை
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தாமமுடியான் தளிக்துதுபோதாதே
ஆளும்அரசும் அடங்கலும்வாருமென்று
ஆனைபரிசேனை யடங்கலும்வாருமென்று
குதிரைப்படைத்தலைவர் சேர்ந்துவருகவென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் சேர்ந்துவருகவென்று
வரவேண்டுமென்று விருதுபறையறைந்தான்
வாராமல்நீங்கள் இருந்தீர்களாமானால்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளுத்திரவு
ஊருக்குமேற்க உயிர்கழுவுபோட்டிடுவோம்
தாமமுடிகழட்டி தரித்திடுவோம்பூமுடியை
மூக்கோடேநாக்கரிந்து முன்முடியைசங்கரிப்போம்
அப்படிக்கேயென்று அறைந்தார்பறையோசை
அந்தப்பறையோசை அங்கரிதான்கேட்டு

சேனைகளெல்லாம்பயணப்பட்டுபுலந்திரனிடம்சேருகிறது.

சிலமன்னரெல்லாம் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லாம் பயந்தெழுந்திருந்து
குலமன்னரெல்லாம் குலைநடுங்கஓடிவந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனதுகலங்கி மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேற்போட்டார
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினார்

பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
ஆனதொருமந்திரிக ளானையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
தூரத்துராசாக்கள் துடர்ந்துவந்தமந்திரிகள்
காதத்துராசாக்கள் கடந்துவந்தமந்திரிகள்
சிங்கம்கரடிபுலி சேரமுழங்கிவர
யாளிகரடிபுலி யருகில்முழங்கிவர
சின்னத்தொனிமுழங்க சிலமன்னர்வாரார்கள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்வாரார்கள்
பவளக்குடைகவிய பலமன்னர்வாரார்கள்
தங்கக்குடைகவிய தானடந்துவாரார்கள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருக்களெல்லாந்தான் தாண்டி
புலிமுகவாசலிலே வந்துமிகநின்றார்கள்
அங்குமொருதூதர் அநகாகவந்துநின்று
கோசலநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனேந்திரற்குயேதுசொல்வார்

சேனைவந்தசமாச்சாரம தூதன்சொல்லுதல்.

சேனையும்வந்துதென்று திசைநோக்கிதெண்டனிட்டான்
படைமன்னர்வந்தாரென்று பார்நோக்கிதெண்டனிட்டான்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரரும்தான்கேட்டு
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனும்தான்பார்த்து
யானைப்பணிக்கர்களை ஓடியழையுமென்றார்
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
ஓடியழைத்தான் ஒருநொடியில்தூதுவனும்
யானைபணிக்காகளில் ஆறுநூறுயிரம்பேர்
ஏதுக்கழைத்தார்காண் என்னுடையராசாவும்
தூதுவனுமப்போது துரிதமுடனேதுசொல்வான்
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
என்னமாயேதோ எனக்கொன்றுந்தெரியான்
தொடர்ந்துவருகவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றான்

யானைப்பணிக்கர் இந்திரனைக்காணுகிறது.

யானைப்பணிக்கர்கள் ஆறுநூறுயிரம்பேர்
அத்தனைபேர்களும் அவனருகிலோடிவந்தார்.

தூதனுடன்கூட தொடர்ந்துவழிநடந்தார்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவளநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசருக்கு
யானைப்பணிக்கரெல்லாம அடிவணங்கி தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதார
கைதொழுதராசருக்கு கட்டழகரேதுசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி யேதுகருமமென்றார்
உங்களையழைத்தது வொன்றுங்குறைவுமில்லை
அத்திபுரம்போக யானைகொண்டுவாருமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடங்கலுமேதுசொல்வார்
எவ்வானைகொண்டுவர யெங்களிளவரசே
மேகனோமின்னனோ வெளிகாடங்கொண்டவனோ
கொம்பில்பெரியவனோ கொளம்புவிசையுள்ளவனோ
தில்லைப்பதியோ சிவகாமசுந்தரனோ
கற்பகவல்லி களித்தமதகளிரோ
பொற்புள்ளகொம்பு நிகளமுடையவனோ
எவ்வானைகொண்டுவர எங்களிளவரசே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனேதுசொல்வார்
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தனுடபேரமைந்த
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்பேரமைந்த
வில்லரளிபார்த்தன் விஜயனுடபேரமைந்த
அவ்வானையெந்தனுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடங்கலுந்தான்கேட்டு
ஐயாவேநீகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆளப்பிறந்த அபிமரைப்பாடெழுந்து
முத்துமுடிதரித்த ராசாவுந்தானெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி அனலண்டிதீயண்டி
கத்தியலமார்ந்து காட்டகத்தேபோயிருந்து
பிள்ளைபகையாலே பெருங்கோபங்கொண்டதுவும்
தன்னிழலைத்தான்பார்த்து தவித்துப்புலம்புறதும்
ஆள்வருத்தைக்கண்டாலே அந்தமதயானை
தும்பிக்கையைத்தூக்கி சுழட்டியெறிந்துவிடும்
அவ்வானைமுன்பாக அஞ்சுவோர்காங்களையா
குலவானைமுன்போக அஞ்சுவோமாங்களையா

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
இத்துடைப்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
அடங்காதகோபமுடன் ஆனைமுகனேதுசொல்வான்
அடுத்தடுத்துசொல்லுறதும் என்சொல்மறைக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்த கெருவமடக்கிடுவேன்
அஞ்சாமல்பெண்ணை யதுவேவருகவென்றான்
கூசாமல்பெண்ணுடனே கொண்டுவருகவென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆனைமுகனேதுசொல்வார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் எங்களுடநல்வார்த்தை
அவ்வானைத்தானைபிடிக்க அவ்வனத்தைப்போனாலே
எங்களைக்கண்டாலே யெழும்பியதுமேல்விழுந்து
தும்பிக்கையைச்சுத்தி சுழற்றியடித்துவிடும்
போனசனங்களெல்லாம் பின்னேவரப்போறதில்லை
சென்றசனங்களெல்லாம் திரும்பிவந்துசேர்வதில்லை
பெண்டுகள்பிள்ளை முகத்தில்விழிப்பதில்லை
மானுஷதுஷ்டியங்காண் மதயானைத்தன்னாலே
உங்களடையாளம் ஏதாகிலுங்கொடுத்தால்
அடையாளந்தந்தாலே யானைபிடித்திடுவோம்
ஆனைபிடித்திடுவோம் அணிமதுரைசேர்ந்திடுவோம்
மத்தகந்தான்பிடித்து மதுரைவந்துசேர்ந்திடுவோம்
என்றுமவருரைத்து இரங்கியவாதெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் மோதிரங்கொடுத்து அர்ச்சுனன் பேர்கொண்ட
யானையைக் கொண்டுவரச்சொன்னது.

கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவன்றான்போட்டு
அடையாளங்கைகொடுத்து ஆனைகொண்டுவாருமென்றான்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றமன்னரெல்லாம் வேந்தரெழுந்திருந்து
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துவாய்வரண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
ஒருவர்க்கொருவர் உவமைகள்சொல்லிடுவார்
மூர்க்கன்சோறுண்டகளை முடிந்ததுயின்றோடே
அவதியுடன்சோறுண்டகளை அற்றதுயின்றோடே
போதுமையாசாமியென்று ஏகிவழிநடந்தார
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக
தேரோடும்வீதி திரிந்தார்நடையாக
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தங்கள்தங்கள்மாளிகையில் தார்வேந்தர்போய்புகுந்தார்

தூதர்காட்டில் யானைக்கு பயந்து இறந்துபோவோமென்று நினைத்து தங்கள் பிள்ளைகள் பெண்டுகளுக்குக் கலியாணஞ்செய்கிறது.

வள்ளிமரம்பிளந்து வாசலெல்லாம்பந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்து இருகாதம்பந்தலிட்டார்
முத்துப்பிளந்து முக்காதம்பந்தலிட்டார்
பவளத்தால்கால்நிறுத்தி பதிங்காதம்பந்தலிட்டார்
கன்னியற்றுங்காளையற்றுங் கலியாணஞ்செய்துவிட்டார்
விருந்துகள்தானுசமைத்து வேடிக்கைபார்த்தார்கள்
அப்போது மன்னவர்கள் ஆலோசனைசெய்தார்கள்
மதயானைபத்தாம்பிடிக்க வைய்ப்போய்த்திரும்புவோமோ
போயித்திரும்புவமோ பிள்ளைமுகம்பார்ப்போமோ
மறித்துத்திரும்புவமோ மைந்தர்முகம்பார்ப்போமோ
சாவோம்பிழைப்போமோ பெண்டுமனை நிலைவளி
தங்கள்தங்கள்பெண்டுகளை தாய்வசத்தில்தானமர்த்து
கொற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் கோசுபடையைவிட்டு
மற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் மதயானையைக்கைப்பிடிக்க
வாய்க்கரிசிகைபிடித்து வாறார்கள்மன்னரெல்லாம்
போகவிடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்வீரரெல்லாம்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிமுன்னடக்க
குதிரைப்பணிக்கர்களில் கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
சேனைப்படைத்தலைவர் சிலவீரர்பின்னேவர
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனைவீதிவிட்டு அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
தெருவும்பலதிசையும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மாலைமுடியார்கள் மதுரைக்குப்பின்னுறைந்தார்
காடுகடந்து கரியமலைதாண்டி
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கமுலாவொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
கரடியுலாவொலிக்கும் சரடுவனந்தாண்டி
கலைபாழிகைப்பிடித்து கட்டழகர்வாறார்கள்
வாய்வேகமாகவே வாறார்கள்தூதுவர்கள்
யானைபிடிப்பதற்கு வாறார்கள்தூதுவர்கள்

தூதர் காட்டில் யானையைத் தேடுகிறது.

யானையிருக்கிற அடர்ந்தவனம்வந்துவிட்டார்
யானையைத்தேடுகிறார் அப்பெரியதூதுவர்

வாங்கபத்தேபனே பிறந்துமோயல்வானை
எந்தச்சுனையாகில் இருக்குமென்றநாமறிவோம்
என்றுமவர்பேசி ஏறினார்பூமரத்தில்
தாழ்ந்தமரத்தைவிட்டு உயர்ந்தமரமேறி
பலவேயறிப்பார்த்தார்கள் மதயானையிருப்பிடத்தை
யானையிருப்பிடத்தை தேடுகிறார்பணவலர்கள்
அப்போமதயானை அக்காடெல்லாந்திரிந்து
காடெல்லாம்தான்திரிந்து கண்டதழையைப்பிடித்து
சர்வமெடுத்துயானை காணகமெல்லாஞ்சுத்திமோம்

தூதர் யானையைக் கண்டது.

தாழ்ந்தமரக்கீழ் தானவந்துபள்ளிகொள்ளும்
ஆலமரத்தடியில் ஆனைவந்துபள்ளிகொள்ளும
பள்ளிகொண்டயானையைப் பார்த்தந்த தூதுவர்கள்
யானைத்திரும்புதற்கு அவ்விரதஞ்செய்தார்
அவர்-எனைகொல்லுதென்றுசொல்லியப்போ ஊதுகிறார்சின்னத்தொனி
மதுரையதுநாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம
பொற்கரைநாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
ஐம்பதுதாதுகாதம் ஆளுகிறார்பாண்டியர்கள்
மக்களில்லையென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
யாருமேகேறுமென்று மலைவெளித்தவஞ்செய்ய
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
திங்கள்தவஞ்செய்து பெற்றெடுத்தயல்லிநல்லாள்
மன்னவன்விஜயன் மடலூர்க்கட்டழகி
ஆனைவிசையன் கடலூர்க்கட்டழகி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
நீன்முகனைச்சங்கரித்து கிளிபட்டமாண்டவள்காண்
அப்படிக்கொற்றதொரு ஆரணங்குபெற்றபிள்ளை
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
போப்பாரப்பா பெரியப்பாமாளிகைக்கு
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
கண்டாவனமெரித்த காளைவருகவென்று
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தர்வருகவென்று
வில்லாளிபார்த்தர் விஜயர்வருகவென்று
கனையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவர்கைகொடுத்து
படையமைத்துவர வெயக்களையனுப்பிவைத்தார்
ஐயாவருகவென்று ஊதினார்தூத்தாரிசின்னம்
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
ஊதினார்காளை உலகமெங்குங்கிடுகிடென

செம்பொன்றுற்காளை திசைவிளக்குநிற்ருர்
அம்பொன்றுற்காளை பொருக்கலிலையாகிருர்
பொன்விருற்காளை பொருங்கலின்றாகிருர்
வருகவருகவென்று சொல்லிருர் தானுரிஷைவம்
ஐந்திணைமின்னத்தொலிர்ந்தெட்டுநாயவ்வானை
மருட்டுமுடியனைசந்தி மரத்திவிழ்பள்ளிகொண்டு
ஆலோசனைசெய்கிறது அந்தமதயானை
அப்போது தூதுவர்கள் ஆறுமுகமெல்லாம்
மரத்தைவிட்டுவிட்டிறங்கி மன்னவனோடிவந்து
பொன்னிருந்தசெம்பிலே பக்கீருந்தானைகண்டு
கணையாழிமோதிரத்தைக் கட்டமுகர்கைப்பிடித்து
யானையின்முன்னேவந்தார் அழகான தூதுவர்கள்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலனைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் காலுக்குமுன்னேவைத்து
முன்காலலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்காலலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
யானையின்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனக்கிரனுர்
தூதுரைக்கப்போறார்காண் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
நீயோவருகவென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தாங்கள்வருகவென்று தார்வேந்தர்தெண்டனிட்டார்

யானை மதுரைக்கு வருகிறது.

அப்போமதயானை அவர்களுக்குமேதுசொல்லும்
போவோம்மதிவிடிப்போம் பெண்சேனையும்பிடிப்போம்
ஆலால்கடுத்திரளார் ஆற்றிருவர்பூமுடியை
ஆற்றிருவர்பூமுடியை நொறுங்கயடித்திடுவோம்
சாயாம்புமேனி சகுனிதலையுடைப்போம
தங்கைமணவாளன் கருகலையன்பூமுடியை
கருகலையன்பூமுடியைத் தடியாலுடைத்திடுவோம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபூமுடியை
கருணரிடபூமுடியைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவோம்
என்றுமதயானை யெழுந்துநடந்தது
நதிவிலேபோயிறங்கி மஞ்சனீராடி
அசைந்துநடந்தது அப்பெரியகானகத்தில்
சாய்ந்துநடந்தது சாயாப்பெருவானை
கானகத்தைத்தாண்டி வருகிறதுதென்மதுரை
இருண்டவனந்தாண்டி ஈழுமிச்சந்தோப்புவிட்டு

கருத்தலனந்தாண்டி கானகமுந்தான் தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கமுலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
காடிவுலாகொடுக்கும் கருநாய்வனந்தாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் வருகிறதுயவ்வானை
தூதுவர்கள்முன்னும்பின்னும் தொடர்ந்துவருகிறது
மதுரைப்பெருந்தெருவில் வீதியில்வருகையிலே

மதுரையில் ராசாக்கள் யானையைக்கண்டு திகில்படுகிறது.

மதுரையில்வாழுகின்ற மன்னவர்கள் கண்டார்கள்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லோரும் பதைபதைத்துதானெழுந்து
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியாள்
ஒருவர்க்கொருவர் உண்மையாய்சொலலிக்கொள்வார்
ஆளப்பிறந்த அபிமனைப்பாடெழுந்து
அல்லாமண்டி யலைலண்டிதீயண்டி
சத்தியலமார்ந்து கானகத்தில்பேயயர்ந்து
மனங்கொள்ளாக்கோபமுடன் இருக்கும்மதயானை
அந்தமதயானை யிந்தத்தெருவில்வந்தால்
ஆரார்கள்பூமுடிக்கு அழும்புவந்துநேர்ந்திடுமோ
என்றுமனதிலெண்ணி யெல்லவருமோடிவந்து
கோட்டையடைத்திடுவார் கொத்தளங்கள்சாத்திடுவார்
சாளியடைத்திடுவார் மண்டபங்கள்சாத்திடுவார்
ஏக்கம்பிடித்து இருப்பார்சிலபேர்கள்
மனதுபயமெடுத்து மன்னரிருந்திடுவார்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அப்போதுயானை அசைந்துநடைநடந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
புலிமுகவாசல்வந்து புகுந்துநின்றதவ்வானை
அரண்மனைவாசலிலே நின்றதுஅவ்வானை
அங்குமொருதூதன் ஆணழகனோடிவந்து
பொராஞ்சாமன்னர் யுனந்திரற்குமுன்னேவந்து

புனந்திரற்கு சேதியுரைக்கிறது.

கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவன்முன்னேவைத்து
யானைப்பிடிக்க அடர்ந்தவனம்போனதுவும்

போனதுவும் வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதெல்லாம்
ஆனையைக்கண்டு அழைத்தோடிவந்ததுவும்
அத்தனையுஞ்சொல்லி யடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
யானையும்வந்ததென்று யடிவணங்கித்தெண்டனிட
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுவட்சனையும்
அத்தனையுங்கொண்டுமெல்லே ஆணைமுகனோடிவந்து
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
யானையின்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அப்போதுயானையது ஆணைமுகர்க்கேதுசொல்லும்
உந்தனுக்கேதுக்கமப்பா உத்தமனேவீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திரென்று
துக்கமாய்த்தானிருந்து தும்பிக்கைதானெடுத்து
இந்திராசாவை யெடுத்துவிதந்தியது

யானை புனந்திரற்கு தேறுதல் சொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரும்தான்பார்த்து
அங்குமொருதூதுவனை ஆணைமுகன்தானழைத்து
செந்நெல்பயறு சிறுபயறுதேங்காயும்
கொள்ளுமுளுந்துகளுங் கொப்பரைத்தேங்காய்களும்
கூட்டிக்கவளம் கொடுமென்றான்யானைக்கு
அப்போதுயானை ஆணைமுகர்க்கேதுரைக்கும்
ஆளப்பிறந்த அபிமருயிர்வாங்கி
கொன்றுபழிசெய்துக் கொலைசெய்துப்போட்டவரை
அவரைக்-கொன்றுபழிவாங்கி குடல்பிடுங்கித்தோளபோட்டு
அத்திப்புரமுழுதும் அடங்கலுந்தானிடித்து
நமதுசபதம் முடிந்ததின்பிற்பாடு
அன்றுகவளம் எடுப்பேன்காணாணைமுகா

யானை சபதமிடவும் புனந்திரன் அத்திபுரத்துக்குத்
தூதுக்குச் செல்லுகிறது.

என்றுயதுவுரைத்து இருந்ததுயவ்வானை
அப்போதுயிந்திரரும் ஆணைமுகர்தான்கேட்டு
படிபடியென்றான் படிந்ததுயவ்வானை
முசக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து

மத்தகம்தட்டி மதவானையேறினன்
அம்மனும்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினார்
வந்தவர்பேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறினார்
கரியானையேறினார் தன்னுத்தராசாக்கள்
பக்கானையேறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
ஆறுகானையேறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
மூன்றானையேறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்களெழுந்தார்கள் தூருசாக
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரைமேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
உத்தமனார்வீரியர்கள் ஒட்டையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்சுகசாரணர் சேனைபேர்மந்திகள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்களெங்கும்நிறைந்தார்கள்
சிங்கங்கரடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
யாளிகரடிபுலி வருகில்முழங்கிவர
இப்படியாய்ச்சேனைகளேறினார்வாகனத்தில்
எறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுமாணிக்கப்பொற்குடைகள்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எங்கும்நிறைந்தார்கள் எண்ணூறாங்குடைகள்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணமல்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
தங்கக்குடைகவிய தாரவேந்தர்தேர்நடக்க
வச்சிரக்குடைகவிய மன்னர்கள்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகவிய ராசர்கள்தேர்நடக்க
பொன்னின்குடைகவிய பூபாலர்தேர்நடக்க
ஒத்தக்குடைநிழலில் உத்தமனார்வாறாரே
பூச்சக்கிரக்குடைநிழலில் புனந்திரனார்வாறாரே
யானையசைந்துவர அடல்வீரர்கொக்கரிக்க
சேனையசைந்துவர திரள்மன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரையனுமானிக்க கோடிமன்னர்சத்தமிட

யானையுஞ்சேனைகளும் அசைந்துவழிநடந்தார்
அவ்வீதிவிதிநடந்தாரழகாக
அவ்வீதிதாண்டி மறுவீதிபோம்போது

புலந்திரன் அல்லிவீதி போகிறது.

அல்லியம்மாள்வீதியிலே யானைவருகிறது
வருகிறவேளையிலே வாத்யங்கள்ஊதுகிறார்
ஊதினாஞ்சின்னம் உலகெழுந்தாணதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதுகிறார்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவின்றூதுகிறார்
ஊதினசின்னத்தொனி வுத்தமியாளுங்கேட்டு
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேது சொல்வாள்
தனக்குகவரியிடும் தாதியர்க்குயேதுசெல்வாள்
மாற்றான்படையோ மறுமன்னர்தன்படையோ
எதிராளிதன்படையோ யிவ்வீதிவாறார்கள்
சரியொத்தராசாக்கள் சண்டைக்குவாறார்கள்
என்னைகெலிக்கவென்று வாறாரோநானறியேன்
மதுரைகெலிக்கவென்று வாறாரோநானறியேன்
மதுரைகெலிக்கவென்று வழக்காடவாறாரோ
யார்வரவுதாதி அறிந்தோடிவாருமென்றாள்

அல்லி தாதிகளைவிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லுகிறது.

தனக்குகவரியிடும் தாதியெழுந்திருந்து
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து திமிதிமியென்றோடலுற்றார்
வாசற்படியில்வந்து மங்கையரும்பார்க்கலுற்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
புனந்திரராசாவும் யோரெழுதியண்ணாவும்
மதுரைக்குடிபடைகள் மண்டலத்துராசர்களும்
தென்மதுரைகுடிபடைகள் சேனைபேர்மந்திரியும்
கண்டாளேதாதியவள் கடுகனவேவோடிவந்து
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு

தாதிஅல்லிக்குச்சேதிசொல்லுகிறது

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுடனாக
மைந்தர்படையெடுத்து வருகுறாரிவ்வீதி
துரைக்கவாரார்கள் சுந்திரப்பூமுடியான்
பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறானென்றுசொன்னாள்
பிள்ளையென்றுசொல்லலுமே பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணமின்ன
திரேகங்குளிர்ந்து யிருதோளும்பூரித்து

அல்லி பிள்ளையைக்காண உப்பரிகையேறிப் பார்க்கிறது.

மைந்தனைக்காணவென்று மாதாவெழுந்திருந்து
ஏழாவீடும் ஏழுவீட்டுமேலேறி
மேலாங்கதவை விடுகதவைத்தாள்திறந்து
பலகோணிவாசல் துறந்தபத்தினியும
கரிசிப்படியைக் கணக்கமிதித்தேறி
பலவப்படிமிதித்துப் பத்தினியாள்பார்க்கலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்சீர்வடிவை
கண்டாளேபுலந்திரனைக் கட்டழகியல்லியரும்
அருகிருக்குந்தாதியர்க்கு அல்லியவளேதுசொல்வாள்
அரையிற்சொருகழகும் ஐம்பொன்னுஞ்சீராவும
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டிவுள்மருங்கும்
சச்சைகட்டியுள்மருங்கும் கனிவாயின்பேரழகும்
தக்கப்புகழுடைய கருமருடபேரழகும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும
காண்டாவனமெரித்த காளையுட கைவீச்சும்
காமமுடியான் நகுலனடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன் கைவீச்சும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணனுடபேரொளியும்
ஆறுபோதன்னழகைப் பெற்றுவந்தானுணழகன்
கண்ணேணச்சல்கண்ணேணச்சல் காண்டைப்புத்திரற்கு

புலந்திரற்கு ஆலாத்திக் காட்டுகிறது.

அர்ச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திக்காட்டுமென்றார்
தேர்விஜயனபுத்திரற்கு திருஷ்டியைக்காட்டுமென்றார்
அந்தமொழிதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இன்றுமுறைப்பெண்ணுந்தெனறு எழுந்தாளேதாதியவள்
முத்திருலாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
கற்பூரவாலாத்திக் காட்டினாராயிரம்பேர்
திருஷ்டிசுழட்டி தெருவெங்கும்விட்டெறிந்து
ஆலாத்திக்காட்டி அணியிழைமார்வீற்றிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாறாரேயிந்திரரும்

புலந்திரன் பாண்டியர்கள் வீதிவருகிறது.

ஆறுயிரவர்கள் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
ஆரப்பதக்கமும் அணிப்பதக்கந்தன்னுடனே
பாரப்பதக்கம் பருத்தமுத்துதாவடமும்

எலுமிச்சங்கனியும் இன்பக்களிப்பாக்கும்
கிச்சிலிக்களிப்பாக்கும் சம்மாறுவெற்றிலையும்
சூரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
சாதிப்பெருங்கடலும் சங்குசுட்டசுண்ணாம்பும்
வச்சிரத்தட்டுகளில வகைவகையாய்த்தானெடுத்து
ஆருயிராவர்களும் அங்கெனவேயோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரற்குமுன்னேவந்து
இந்தாருமென்று எடுத்தவாகைக்கொடுத்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திருந்தான்பார்த்து
மகுடமுடியசக்கி மன்னவனுக்கேதுசொல்வாள்
ஆழிதடங்கையயர்ந்தி ஆணழகன்போய்நடந்தான்
மாலைமுடியானும் மதனைக்குப்பின்னுமறந்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தவொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
அங்குமொருபூங்காவைக் கண்டுமந்தவாணழகன்
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழிலோங்கும்பாதரியும்
சண்பகமுல்லைகளும் சேர்ந்தவொருபாதரியும்
பாதரிமுல்லைப் பருத்தவொருசண்பகமும்
சிறுமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்தவொருசண்பகமும்
கஸ்தூரிமுல்லை கமழ்ந்தவொருசண்பகமும்
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசண்பகமும்
இத்தனையும்பூர்த்து சொரியுமழகாக
மரத்தில்புருவும் மயிலும்விளையாடும்
கோவில்புருவும் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமுஞ்சாரசும் அசைந்துநிழல்காட்டும்
சாரையும்சர்ப்பமும் சற்றேயிரைமுழுங்கிவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திருந்தான்பார்த்து
யாருடையகாவிதென்றான் அலவித்திருமகனும்
அங்கிருந்ததூதுவர்கள் ஆணழகற்கேதுசொல்வார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபூங்காவும்

தருமர் பூங்காவை இந்திரன் காணுகிறது.

பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவராது
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆளுகிறபூங்காவும்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திருந்தான்பார்த்து
பேர்பெரியகாவும் எழில்பெரியயாதினமும்

இப்பெரியகாவும் தோழ்பெரியமண்டபமும்
இத்தனையுமிங்கிருக்க ஏன்போனீர்பஞ்சவர்கள்
மண்டபங்களிங்கிருக்க மன்னர்கள் காடுறைந்தார்
என்றுமனங்கலங்கி ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
இந்தித்துமன்னன் இருகண்ணிலமுத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்
ஏன்காணுமன்னா இந்தமதிவுந்தனுக்கு
வந்தகருபம் முடியுங்காண்மன்னவனே
என்றுமனந்தேற்றி யிருக்கின்றவேளையிலே
பொரஞ்சாமன்னன் புனந்திருமேதுசொல்வார்
ஊரீனவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்கள் விட்டிறங்கி
இன்றைக்குமத்தியானம் இங்கேவிடுமென்றார்
பொன்னிறக்கூடாரம் போட்டார்புனந்திருமே
வன்னவன்னக்கூடாரம் மன்னவர்க்குப்போட்டார்கள்
ஆசனங்கள்போட்டார்கள் வந்தவந்தமன்னருக்கு
ஆசனத்தின்மேலேறி ஆனைமுகன்வீற்றிருந்தான்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
கூடக்கொலுவிருந்தார் கொற்றமபூவீரியர்கள்
சபையக்கொலுவிருந்தார் தன்னொத்தராசாக்கள்
பட்டப்புலவர்கள் பாடத்தொடங்கினார்
தருமர்வளம்பாடித் தம்பிமார்சீர்பாடி
வீமர்வளம்பாடி விஜயனார்சீர்பாடி
காண்டாவனமெரித்த காளைபுகழ்பாடி
நாமமுடியான் நகுலனதபேர்முடியான்
தாமமுடியான் சகாதேவன்சீர்பாடி
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்பேர்பாடி
வந்தபேர்களின்மேல் பாடினார்மன்னவர்கள்
அப்போதுயிந்திரனார் ஆனைமுகன்தான்பார்த்து
பட்டர்புலவர் பாடினபேருக்கும்
ஆடையும்பொன்னும் அளித்துஅலைதாரன்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றார்
படிபடியென்றான் படிந்ததுயவ்வானை
முக்காப்பந்தட்டி முதுகின்மேலேகாலைவைத்து
மத்தகத்தைதட்டி மதவானையேறினான்
அம்மானும்தானும் அழகானையேறினான்
மாதாவுந்தனும் மதவானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அக்காவும்காவும் நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருபூங்காவும் வாறார்கள்மன்னவர்கள்
அக்காவுந்தன்புதுமை ஆனைமுகன்கண்டானே

திரியோதிரன் பூங்காவை புனந்திரன் கண்டழிக்கிறது.

ஆச்சாவுக்கீதக்கும் அனலொங்கும்பாதரியும்
பாதரிமுல்லைப் பருத்தயிருவாட்சி
இருவாட்சிசண்பகமு மிருபுறமும்கஸ்தூரி
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்தயிருவாட்சி
சண்பகமுமுல்லைக்ளாம் சேர்ந்தயிருவாட்சி
எங்கும்நிறைந்திருக்கும இருவாட்சிசண்பகமும்
மருவுமருக்கொழுந்தும் வனமெல்லாம்பூர்த்திருக்கும்
வேம்புமாசுமங்கை விஸ்தாரம்பூர்த்திருக்கும
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமதனைப்பார்த்து
ஆருடைபூங்காவென்றார் அவ்வித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அனரயர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திரற்கு நீசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருவி பால்முகம்வேறுபட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானிதனென்றார்
உங்கள-பெரியப்பாபூங்காவு யென்றார்கள்மன்னவர்கள்
இவருடகாவிதென்ன ஆணழகன்கேட்டு
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருவி பால்முகம்வேறுபட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடப்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூமரத்தைசார்ந்துக்கொண்டு நின்றார்புனந்திரரும்
அங்கிருக்குந்தூதுவரை ஆணழகனாமழைத்து
ஆச்சாவுக்கீதக்கும் அழலெங்கும்பாதரியும்
வேம்புமாசுமங்கை வெட்டிப்போடக்குமென்றார்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி போடுமென்றார்ஓர்புரமாய்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மரத்தோடேசாடுமென்றான்
அப்போதேதூதுவர்கள் ஆணழகர்தானெழுந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆணழகர்தூதரெல்லாம்
வேம்புமாமங்கை வெட்டிப்போட்டார்கள்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி சாடினார்புண்ணியர்கள்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி சாடினார்புண்ணியர்க்ள்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மடித்தாரொருபுறமாய்
பத்துப்பனைமரத்தை யொன்றாய்ப்பிடுங்கிடுவார்
எட்டுப்பனைமரத்தை யிருதுண்டாய்போட்டிடுவார்
தென்னமரங்களெல்லாந் திரிகிபெறிந்திடுவார்
இப்படியாக அழித்தார்வனங்களெல்லாம்

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
தேனலமேலைதாரன் திரையெடுத்துதானேமுடிந்து
சாயாம்புமேனியனுஞ் சாதிரங்கள்தானேபார்த்து
மேகமழைபோல வெள்ளாநடந்தசைந்து
பனிமலிபெண்ணுன் பணிந்து அவ்வானை
ஸ்ரீக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்கால்வைத்து
மத்தகத்தைத்தட்டி மதவானையேறினர்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினர்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினர்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதவானையேறினர்
அக்காவுங்காவும் நடந்தாரமுகாக

கர்ணன் பூங்காவை இந்திரன் கண்டு புகழ்கிறது.

மற்றுமொருபூங்காவும வாறார்கள்மன்னவர்கள்
அந்தவொருபூங்காவும் அதிசயத்தைப்பார்த்தார்கள்
சந்தனவிருட்சங்களும் சாலைகளும்சோலைகளும்
தேவதாருவிருட்சமும திகழானசாலைகளும்
[illegible]சோலைகளும் சத்திசையுஞ்சாலைகளும்
மாடப்புறாவும் மயிலுமவிளையாடும்
கோயில்புறாவும் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமூங்காராவும் அசைத்துவிளையாடும்
நாரையுஞ்சர்ப்பமும் சற்றேறிமழைந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
காஞ்சிநாடாளும கருணரிடமாளிகையும
விலைபிடித்துலாவுகிற வேச்சனதுமண்டபமும்
சனிவென்னையாடுகிற சமர்த்தனதுமண்டபமும்
தாமமுடியான் சதுரங்கமண்டபமும்
சந்திரப்பூமுடியான் சொக்கட்டானமண்டபமும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஆஆபூங்காவென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியை
பச்சைமுகங்கருகிப் பாலமுகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணனுடகாவிதென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்தடம்புவேர்த்து இருகண்சிவப்பேறி

பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிகாலிதுகாண்
மைந்தனைக்கொன்ற மாபாவியுங்காணோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மற்றும்வழியில்லையோ மைந்தர்பெருமானே
அயிராவதம்போல் யானையைத்தானழைத்து
இடித்தகத்தி யெமபுரஞ்சேருமென்றான்
குத்திக்கிளறி கோளாறுசெய்யுமென்றான்
மதிலைச்சுவரிடிங்கள் மண்டபங்கள் தானிடித்து
ஆலயங்கள்கோபுரங்கள் அடங்கலுந்தானிடித்து
அனைராழிக்குள்ளே அதம்பண்ணிவாருமென்றான்
யானையதுகேட்டு யப்படிக்கேநல்லவென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளிவால்மிகமுறுக்கி
கொம்பையசைத்தி குளம்பால்பிக்கிறி
தும்பிக்கையாலே சுழற்றிவிடும்யானை
மதிலைமதிலிடித்து மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி
கோபுரச்சிகரங்களைக் குத்திக்கிளப்பிவிடும்
இடித்தகத்தி யெமபுரஞ்சேர்த்துவிடும்
குத்திக்கிளப்பியது கோளாறும்பண்ணிவிடும்
இந்திரனார்தன்னருகில் வந்ததுயவ்யானை
பணிபணியென்றான் பணிந்ததுயவ்வானை
முழக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகந்தட்டி மதயானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினான்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினான்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
எதிரேபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்சேனைசெய
பவளக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
அக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக
இஞ்சிவனந்தாண்டி யெலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளப்பூச்சோலைவிட்டு
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
எல்லையினத்தோப்பு தாண்டியிளவிளசயர்
அத்திப்புரத்தெல்லைக்கு சேர்ந்தார்களானவர்
இடையர்நடைவீதியென்றான் அல்லியிருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அமையர்துரைகளெல்லாம்
தாமமுடியான் தைலாட்டானவீதியென்றார்

புலந்திரன் திருவாட்டண வீதிவருதல்.

கண்ணில்லானவீதியென்று காவலர்கள்சொன்னார்கள்
குருடனுடவீதியென்றார் கொற்றப்பூதாதுவர்கள்

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருக்தான்கேட்டு
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
ஊதினார்காளை உலகுதலைதுழுக்க
செம்பொன்னூற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
வெள்ளியினூர்காளை விளங்கவேவூதினான்
வைகைவளநாட்டான் வந்தேனென்றூதினான்
வாழ்மதுரையாண்டியனார் வாதேகினனென்றூதினான்
தாயமுடியான் தைலாட்டன்பூமுடியும்
தேசகதையாளும் திரியோதிரன் பூமுடியும்
நாலால்கடிக்கிராளர் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியும
தங்கைமணவாளன் தருதலையனபூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியிடபூமுடியும்
அம்மான்சகுனி மலனுடைய பூமுடியும்
அத்தனைபேர்பூமுடியும் அரிவேன் அரிவேனென்றான்
அரிவேனரிவேனென்று ஊதினார்காளைசின்னம்
தப்பாதுநானரிவேன் என்றுவனூதினான்
தைலாட்டானென்றுசொல்லி தாரைசின்னமூதினான்
திரியோதிரனுக்கென்று சங்கெடுத்துவூதினான்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னூர்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினூற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
இப்படியாயூதுகிறார் அங்கெக்குமிந்திரனும்
அந்தத்தெருவிருக்கும் அணியிழையாரெல்லோரும்
ஒருவருக்கொருவரல்லோ வுரைபசொல்லிக்கொள்வார்கள்
பாண்டியர்கள்பெரமைதான பஞ்சவர்கள்புத்திரன்தான்
ஆருயிரவருக்கும் அழகானபேரமையோ
அல்லிபம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
மாயன்மருமகன்காண் வனநாடிப்புத்திரன்காண்
இப்படிக்கேசொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே நடந்தாரேமன்னவனும்

புனந்திரன் கர்ணர்வீதி காணுகிறது.

அந்தவொருவீதியிலே அதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு
மாடப்புறாவும் மயிலும்விளையாடும்

கோவிபுருவம் குயிலூர் விளையாடும
எங்குப் மணிவிளக்கும் எந்திசையும்பூவிளக்கு
மாவிலைத்தோரணமும் மருடநல்லதோரணமும
அந்தநெடுவீதிதனிலே கண்டவேயானைகண்
ஆநந்தவீதியென்று அல்லித்திருமகளும்
அங்கிருக்கும்மன்னர் அரையர்து யரெல்லாம்
சேட்டப்புணந்திரற்கு ம்கன்னிசொல்லமாட்டாதே
நிறைபுணந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சலர்ந்தூரவரைடு சித்திலங்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடவீதியென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரருக்தாங்கேட்டு
கருணரிடவீதியென்ன கண்கள்மிகச்சிவந்து
சித்தடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
பிள்ளையைக்கொன்று பெரும்பாவிதனதெருவோ
மைந்தனைக்கொன்றதொரு மாபாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே

கர்ணனை இங்கிரான் கொல்லவென்று சபதமிட்டது,

மற்றும்வழியில்லையோ மன்னர்பெருமானே
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணனார்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வேனென்றுசொல்லி
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினன்காளை வுலகுதலைதுமுக்க
செம்பொன்னூற்காளை திசையணைகளூதினான்
இப்படிக்காக மிவனிருக்கும்வேளையிலே

பொன்னுருவிக்கு தாதி சொல்லுகிறது,

போதேவருந்தடங்கம் பொன்னுருவித்தாதியவள்
போதேவருந்தடங்கம் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
அடிகள்முடிசாய்த்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
ஆச்சிமீர்களும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிமீர்களும் இன்னமொருவார்த்தை
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணாப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
திடுக்கென்றமீசையுஞ் சுரைக்கருங்குழலும்

சோலைக்கெதிராக மாந்தளிரோசூரியனே
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடமேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளைபுடைகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
நாமமுடியான் சகாதேவன்போழகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணநந்தறப்பிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணனென்றேசொல்லிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணருடமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வென்றுசொல்லி
நாதிருஞ்சின்னம் உலகேழுகைதிர
நாதிருஞ்சின்னத்தொனி கேட்டுவந்தேனென்றாள்
போதவருந்தடங்கும் பொன்னுருகிதான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திகைத்திட்டுமெய்மறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
ஏழாநிலையும் ஏழுநிலையுமேலேறி

பொன்னுருவி உப்பரிகையேறிப் பார்க்கிறது.

மேலாந்தளத்தில் விசிகதவைத்தானதிறந்து
பலகணிவாசல் திறந்தந்தபைங்கிளியும்
பவளப்படி மிதித்து பார்க்கலுற்றாள்பத்தினியும்
காசிப்படியேறிக் கட்டழகிதான்பார்த்து
அரையிலசொருகழகும் நூம்பொரன்றப்சீராவும்
கத்திசொருகழகுங் கச்சிகட்டுஉள்மருந்தும்
கச்சிகட்டுஉள்மருந்தும் கணியாபுக்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய கருமருடமேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளைபுடைகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
நாமமுடியான் சகாதேவன்போழகும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனென்றேசொல்லிடலாம்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வென்றுசொல்லி
நாதிருஞ்சின்னத்தொனியேதுநானறியேன்
நாலும்புரவுண்டோடா நாயகனேஉங்களுக்கு

முடிச்சோடா மங்கிலியம் கட்டவிதிக்கிருந்தேன்
இழிதலக்காரனென்றுசொல்லி எண்ணியேநானிருந்தேன்
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி தீண்டாமல்நானிருந்தேன்
ஜாதிகெட்டானென்றுசொல்லி தீண்டாமல்நானிருந்தேன்
தாலிகயற்றுக்குக் கரவுவரநாளாச்சோ
மங்கிலியமற்றுவிழ நாளாச்சோ மன்னவனே
பாஞ்சாலிபட்டுரியப் பஞ்சவர்கள்காடுறைய
பஞ்சவர்கள்காடுறைய பாழுஞ்சிறையிருக்க
மன்னவர்கள்காடுறைய மாதுசிறையிருக்க
ஐவருங்காடுறைய நாங்கள்சிறையிருக்க
நாங்கள்சிறையிருக்க நாளாச்சு மன்னவனே
என்றுமனங்கலங்கி யேங்கிமனந்தளர்ந்தாள்
மோதிரக்கையை முகத்திலறைந்துகொண்டாள்
அடித்துப்பிரண்டழுதாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அந்தமொந்தாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
பூராணுகிரேகத்தைப் புழுதிபலதுடைத்து
பட்டுத்துயிலாடைக்கொட்டுமிகவுடுத்தி
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துயிலால்துடைத்து
தேசத்தைபாளுந் திரிபோதிறத்துசொல்வோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சேபரே ஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் திருவினையேதேறிவிடும்
என்றுதிகத்தேத்தி யெழுந்திருந்தாள் தாதியவள்
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலவீரியர்தங்களைப்போல்
ஓட்டெடுத்துக்கட்டிபங்கே ஓடிவாரரள்தாதியவள் ;
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தைபாளுகிற திரிபோதிரன்மாளிவந்தாள்
மாநகரமாளும் மகாராசனம்பலத்தில்

தாதிதிரிபோதிரன் அம்பலங்காணுகிறது.

தாமமுடியான் தைலாட்டானருகிருந்தான்
நாலால்கடுந்திறளார் நூற்றொருவரங்கிருந்தார்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருமங்கிருந்தார்
தங்கைமணவாளன் சருக்லெபனங்கிருந்தான்
சாமந்தரோடே சகுனியுமங்கிருந்தான்
அத்தினபுரிக்கு நடந்தாள் அவளாதாதி
தேசத்தைபாளுந் திரிபோதிரன்முன்னேவந்தாள்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரனுந்த

சிம்மாதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்பார்த்து
நீயார்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றான்
ஆர்பணியுமல்ல அடியேன்திருப்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளுடன்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையநற்பணிதான்
போதவருக்கடங்கும் பொன்னுருகிதாதியென்றாள்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியக்கூறுமென்றான்
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுந்தோன்றவில்லை
எண்ணப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடிக்கென்றநடையுஞ் சூரக்கருங்குழலும்
சோலைமலைமேலே தோற்றுகின்றசூரியனும்
அரையிற்சொருகழகும் ஐம்பொன்னாற்சீராவும்
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டிவள்மருங்கும்
கச்சைகட்டிவள்மருங்குங் கனிவாயுங்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பேரழகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபேரழகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணருக்குமொப்பிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வேனென்றுசொல்லி
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
ஊதினான்சின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
போதவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
மாலைமுடியாளும் மண்மேல்விழுந்தழுதாள்
ஆனந்தமாரி அடித்துப்பிரண்டழுதாள்
அந்தவிசேஷமது சொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்கேட்டு

திரியோதிரன் கருணரைவிட்டு புனந்திரனைக்
கொல்லச் சொல்லுகிறது.

செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்

பத்தியசரகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டருந்தசாகம் கொவ்வைபோலேகண்சிவந்து
நெற்றியிற்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
காஞ்சிசொடாளுங் காருண்யமுகமுருக்கி
காஞ்சிவளநாடாளுங் கருணாகரர்குறிபதுசொல்வான்
வைகைவளர்நாடான வந்தானும்அத்திபாய
காளைபலன்பெற்றெடுத்த கன்னிகையைவந்தானும்
சந்தனதோப்பிலே தாவேந்தபோட்டிருந்து
வேப்பும்அரசபந்தே வெட்டப்போரிட்டானும்
உத்தன்தலையறுக்க வந்தானையநிந்திதானும்
வைபவன்தலையறுக்க பாவமில்லையோதனக்கு
நீபோய்தலையறுத்து வாருமென்றான்அப்போதே

திரியனுக்கு கர்னர் பதில்கூறுவது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணாகரர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திகைக்கிட்டுமெய்மறந்து
செஞ்சுவர்த்தாவரண்டு நிந்திக்கழுமுடையான்
பச்சைமுகக்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைசொல்லதுசொல்வான்
சொல்மாத்திசொல்லுவைப்பான் திரிடன்முகங்கோணாமல்
போப்பாரப்பா பெரியப்பாருக்கனைத்தான்
காணவருகிறான் சின்னறிபுத்திரவலவே
பார்க்கவருகிறான் பார்த்திபக்காவலனே
மாமியார்வீட்டுக்கு வருகிறான்பாண்டியனும்
மச்சினியாள்மாளிகைக்கு வருகிறானென்தறியும்
பிள்ளையைப்பார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
மைந்தனைப்பார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
பிள்ளையையனுப்பி பேச்சையறிபுமென்றான்

புனர்த்திரைக்காண சின்னஅருச்சுனனை அனுப்பும்படி
கர்னன் திரியனுக்குரைப்பது.

மைந்தனையனுப்பி வார்த்தையறியுமென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதென்றுசம்மதித்தான் காயமுடியானும்
அங்கிருக்குந்தூதுவரை யானைமுகன்தானழைத்து
தோகைமயிலையாள் தற்சடையாள்பாலிசென்று
இந்துவபதனுடைய அருச்சுனனைப்பார்த்து

அரைநாழிபோதே யழைத்தோடிவாருமென்றான்
தூதுவனுந்தான்கேட்டு தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டு
சொல்லைப்பெற்றேமென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து

தூதர் துற்சடையாள் அரண்மனைக்குப்போகிறது.

அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி வீதிபலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாதனத்தருகே சேர்வந்தான் தூதனும்
செம்பொன்முடிசாய்ந்து சேவித்து தெண்டனிட்டான்
ஐம்பொன்முடிவணங்கி அருகில்வந்துதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட தூதன் திருப்பமெழுந்திருந்து
போதிரம்வினை புடிபேசனைதொழுதான்
ஆருடையதூதுவனீ யறியவுரையுமென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதனன் தூதனென்றான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியகூறுமென்றாள்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவை
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியக்கூறுமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவை
தேசத்தையாளுந் திரியோதனப்பெருமான்
அரைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றார்
ஆகையினாலே அழைக்கவந்தேனென்றுசொன்னான்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்தான்கேட்டு
ஆளுமழகுமன்னன் அருச்சுனராசதுரை
அருச்சுனனீன்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
புனந்திரனார்பெற்றெடுத்த பூபாலனருச்சுனனும்
சித்திரன்போலவே சின்னஅருச்சுனரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசதுரை
தேனக்கோதாரன் வேட்டைக்குப்போனான்காண்
அங்கேநீசென்று அழைத்தோடிவாருமென்றார்

சின்னஅருச்சுனனை வேட்டையில்போய் தூதர்காணுகிறது.

தூதுவனுந்தான்கேட்டு தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டு
அருளாருளுமென்னைச்சி யப்படிக்கேயாகுதென்று
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி

கடையுங்கடைத்தெருவும் சருமாரவீதிவிட்டு
பாசனவன்போயிருக்கும் வனைநோக்கிப்போகலுற்றான்
அருச்சுனனார்போயிருக்கும் அங்கவனைநோக்கி
வலமாய்வனைந்தாண்டி வாரானே தூதுவனும்
அங்கே அருச்சுனனார் ஆணழகர்ஏதுசெய்தார்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
சாட்டானைசிங்கங் கரடிபுலிகுத்திடுவான்
சென்னாய்புலிகரடி சேனைவேட்டையாடிடுவான்
காட்டானைசிங்கங் கரடிபுலியாளிதனை
கொன்றுஉருவாக்கி கொற்றபடவீரியனும்
சாவடிதன்னுடனே கழுகண்டர்தோளேந்தி
சென்னாய்கள்சூழ்ந்துவர சேவகர்கள்முன்னடக்க
கருநாய்கள்சூழ்ந்துவரக் காவலர்கள்பின்னடக்க
நடந்தாரருச்சுனரும் நாலுதிக்குந்தானதிர
அசைந்துநடந்துவர ஆணழகர்கண்டார்கள்
அழைக்கவந்ததூதவர்கள் கண்டார்களாணழகர்

அருச்சுனனை தூதர்கண்டது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆணழகரேதுசொல்வார்
அரையில்சொருகழகும் ஐம்பொன்னரைச்சீரழகும்
கத்திசொருகழகும் கத்திகட்டிஉள்மருங்கும்
கச்சைகட்டிஉள்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
காமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்டேரொளியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருமுடியும்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியனே
இவர்களழகையெல்லாம் பெற்றுவந்தான்புண்ணியனும்
ஒருமிக்கப்பெற்றுவந்தான் உத்தமனார்வீரியனும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி நெருங்கிநெழிநடந்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனர்க்குமுன்னேவந்து
அருச்சுனராசருக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்

அருச்சுனன் தூதுவரையாரென்றுவிசாரிக்கிறது.

தெண்டனிட்டதூதுவனைக் கண்டந்த அருச்சுனனும்
யார்வந்தார் தூதா அறியவுரையுமென்றான்

சோணாகமாதவத்துக் குந்தியம்மாள் தூதுவனே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள் தூதுவனே
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள் தூதுவனே
நாகமடந்தை நறுநாகலாள் தூதுவனே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தூதுவனே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடி தூதுவனே
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதி தூதுவனே
ஆருடையதூதன் அறியவுரையுமென்றான்
அப்போதுதூதுவர்கள் அறியவுரைக்கலுற்றார்
ஆருடையதூதல்ல அடியேனுடைதூதன்
ஒருவருடைதூதல்லவும்முடையதூதனென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதனன் தூதனென்றான்
திரியோதனன் தூதனென்று தெண்டனிட்டானப்போது
அந்தவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
என்னைத்தாய்த்துரா பெண்க்கரி பகருமென்றான்
அந்தவாயுதன்னை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போதுதூதுவனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
பார்த்தனார்தந்தை வருகிறாரென்றுசொல்லி
அருச்சுனர்தந்தை வருகிறாரென்றுசொல்லி
உங்கள்ஐயர்க்கெதிரே அனுப்பவென்று ஆணழகர்
தந்தைக்கெதிரே அனுப்பவென்றுதார்வேந்தர்
அருச்சுனரைத்தேடி யழைத்தோடிவாருமென்றார்
ஆசையினாலே அழைக்கவேவந்தேனென்
அருகவருகவென்று மதித்தொருக்கால்தெண்டனிட
அந்தவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
ஐயாவரவுசொல்லல் ஆணழகன்உள்மகிழ்ந்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னாபரணமின்ன
அரைச்செழுந்தசந்தனத்தில் வீற்றிருந்தபாவனைபோல்
தருமருக்குஇப்போது சனியன்தொலைந்ததோ
வீமருக்குஇப்போது விதிகழிந்ததோ
ஐவருக்குமிப்போது அமைந்ததுநற்காலம்
பாதுமயிர்முடிக்க ஆச்சுதுநற்காலம்
கோதைகுழல்முடிக்க நாளாச்சுகொற்றவரே
திரியோதிரன்படையுஞ் சேனைகளத்தனையும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனும்அவர்படையும்
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தாசையாள்வாரோ
மூன்றுநாளைப்பொழுது முடிமன்னர் ஆளுவது
நாலாநாளெங்களுக்கு ஆகுதுகாண்ராச்சியங்கள்.

ரெட்டிப்புசம்பளம் நானே தருகிறேன் காண்
அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் ஆணழகர் வீரியரே
எதுக்கும் அஞ்சாதீர் என்பிறகே வாருமென்றார்

பின்ன அருச்சுனன் தகப்பனைக்காண வருகிறது.

பச்சைமலைப் பனிவந்துசூழ் காற்போல்
பாலகனுமங்கே பதறிவழிநடந்தார்
கோட்டந்திறந்தானே கொன்னைதக்கு பூவெடுத்தான்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னீருதானெடுத்து
பன்னீருங்கைக்கொண்டு பகறிவழிநடந்தான்
காடுமலை தாண்டி கரியமலை தாண்டி
ஆறுசுனை தாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்த மூங்கில்வனந்தாண்டி
அத்திபுரந்தேடி வாரானே ஆணழகன்
அத்திபுரத்தை அடுத்துநடந்தானே
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாளிதிவிட்டு
கொத்துக்கெருதாண்டி கோபுரவீதிவிட்டு
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர் அம்பலத்தில்

பின்ன அருச்சுனன் இந்திரனைக்காணாமல் புஷ்பத்தை
காலிலசொரிந்துகொள்ளுகிறது.

அம்பலத்துவாசல் அடுத்துவந்தார் அருச்சுனரும்
எங்கெங்கும்பார்த்தான் இனியவிடமாராய்ந்தான்
சுத்திவந்துபார்த்தனே சுந்திரரைக்காணவில்லை
எங்கெங்கும்பார்த்தானே இந்திரரைக்காணவில்லை
ஐயாவந்தாரென்று அழைத்தீரே ஆணழகா
என்-தந்தைவந்தாரென்று என்னையழைத்தீர்களே
என்-தந்தைதாய்க்காணேனே தார்வேந்தர்சபை நடுவே
ஐயரைக்காணேனே அரசர்சபை நடுவே
கொண்டுவந்தபூமலரை என்செய்வேன்கொற்றவரே
ஆர்பாதம்போட்டுத் தொழுவேனென் ஆணழகா
என்றுமவருரைத்து எதுசொல்வார் அர்ச்சுனரும்
தன்னிரண்டுபாதமதில் கார்வேந்தர்பூச்சொரிந்து
கொண்டுவந்தபூமலரைக் கொட்டிக்கொண்டான்தன்பாதம்
நான்-கும்பிட்டுக்கொண்டேன் நீகூபிட்டுக்கொள்ளுமென்றான்
அங்கிருந்தமன்னர் அரையர்துரைபரெல்லாம்
தொப்பையசைந்திடவே தொந்திசரிந்திடவே
கைகட்டிதானகைத்தார் கட்டழகரெல்லோரும்

துய்யர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அங்காணிதொப்பை யசைமருங்கசைய
உடம்புகுலுங்கிடவே உத்தமனுந்தானகைத்தான்

திரியோதிரன் அருச்சுனனைக் கொல்லச்சொன்னது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டறுந்தநாகம் கொடிபோலகண்சிவந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கருணர்க்குளதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியை
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து என்பாதத்திலவையுமென்றான்

கருணர் திரியோதிரனுக்கு தேருதல்சொல்லுகிறது

காசிவளநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலம்பூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தைஎடுத்துரைப்பார்
சொல்மாத்திரிசொல்லுரைப்பான் திரியன்முகங்கோணாமல்
அரியாதரியுயோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்பாரப்புத்தி எங்கேகற்றானருச்சுனற்கு
நல்லதனத்தாலே கேளுமென்றானமன்னவனும்
இன்னமொருவார்த்தை இளவரசேகேளுமென்று

திரியன் அர்ச்சுனனை மடியில்வைத்துக்கொண்டு கேட்கிறது

அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன்தான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனைதாவழைத்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துமவன் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனும் வந்தானும்ஆணழகன்
அல்லிதிருமகனும் வந்தானும்ஆணழகன்
வையைவளநாடான் வந்தானும்உன்தகப்பன்
சந்தனத்தோப்புதனில் தார்வேந்தன்போய்புகுந்து
வேம்புமரசமங்கே வெட்டிப்போரிட்டானும்

உன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பேன் வையகமும்நான்கொடுப்பேன்
தேசமுழுதும் யிருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வையைவளநாடான் வந்தானேஉன்தகப்பன்
பையன்தலையறுக்க பாரமில்லையெந்தனுக்கு
உங்கள்-அய்யர்தலையறுத்து வாருமென்றான்ஆணழகன்
பையன்தலையறுத்துப் பாதத்தில்வையுமென்றான்

திரியனுரைக்கு அர்ச்சுனன் கோபித்துச் சொல்லுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
உள்ளுடம்புமநடுங்கி வுடம்புமபடபடத்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடித்ததுஇவன்கோபம்
மனமடங்காக்கோபமுடன் மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து
மடியைவிட்டுக்கீழிரங்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
இந்தசபைநடுவே இருக்கின்றராஜர்களே
மன்னர்சபைநடுவே வீற்றிருக்கும்மன்னர்களே
குருக்கள்மார்துரோணரே கூறுகிறேன்கேட்டிருங்கள்
பாட்டன்மார்வீஷ்மரே பாலனுரைகேட்டிருங்கள்
காஞ்சிநாடாளும் கர்னரேநீர்கேளும்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பான் வையகமுந்தான்கொடுப்பான்
இருத்திசிறைகாப்பா னிவ்வுலகந்தான்கொடுப்பான்
வையகமுழுதும்நான் இருந்தரசு ஆண்டிடுவேன்
தேசமுழுதும் சிறப்பாகவாழ்ந்திடுவேன்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தமாரியற்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருடகாவலது
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாசக்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விஷநாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் இடிமன்னர்காத்திருக்க
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னர்காத்திருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரிடகாவல்துள்ள
அப்பெரியகாவலிலே வந்தானேஆணழகன்
மாதுயிருக்கிற மதிலேறிச்சென்றாரே
ஆச்சியும்அய்யாவும் அக்கணமேதான்கலந்து
அன்றிரவுஅங்கிருந்து ஆணழகர்போய்கடந்தார்

திரியன்மேல் கோபிக்கிறது

மாதுகுளியாகி மைந்தனென்றுஎன்னைப்பெற்றாள்
மானாகங்கொண்டவனே மன்னவனேநான்பிறந்தேன்
எரிநாகங்கொண்டவனே யிந்திரற்குயான்பிறந்தேன்
அன்றுதலையறுத்து ஆண்டீரோராச்சியத்தை
இன்றுதலையறுக்கச் சொன்னீரேயிந்திரரே
இவன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
நாலாங்குளிகுளித்து ஞாயிறுதித்தாப்போற்
மூன்றுங்குளிகுளித்தாள் முத்தந்தவாழ்மாரி
ஏழுவருஷம் சிறையாயிருந்தாள்காண்
இவளைத்தொட்டுத்தாலிகட்ட எல்லவரும்பயந்து
இவளைத்தொட்டாரேயாமானால் திட்டென்றுமாண்டிடுவார்
அந்தப்பயத்தாலே யாரும்வந்துகொள்ளாமல்
மண்டலத்துராசாக்கள் மாலையிடயாருமில்லை
தேசத்துராஜாக்கள் தாலிகட்டயாருமில்லை
இப்படியாக யிருந்தாள்சிலகாலம்
அப்போதொருபார்ப்பான் ஆணழகன்ஏதுசெய்தான்
ஆட்டுக்கடாகையாலே தாலிகட்டதானமைந்தான்
ஆட்டுகடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
பெண்டாளுங்காலத்திலே பிள்ளைகளில்லாமல்
பிள்ளைகளில்லாமல் பெருமலடாய்ப்போனார்கள்
மைந்தனுமில்லாமல் மகாமலடாய்ப்போனாளே
அப்போபிலாரிஷியும் அறிந்தார்இவள்துயரம்
துயரமவரறிந்து சேர்ந்துவுறவாடி
அவரைக்கலந்துவுறவாடிக் காந்தாரிபிள்ளைபெற்றாள்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
கருப்புகடாதாலிகட்ட கண்ணில்லான்பெண்டாள
பிலாத்தழுவிநூற்றொருவர் பெற்றாளேவுன்னாச்சி
உன்-ஆச்சிதலையறுத்து ஆண்டீரோராச்சியத்தை
கண்ணில்லான்பிள்ளையென்று கலியுகத்தில்போச்சு
குருடனிடபிள்ளையென்று குவலயத்தில்பேராச்சு
பிலாத்தழுவிபெற்றபிள்ளை பேருலகையாளுகிறீர்
ரிஷிசேர்ந்துபெற்றபிள்ளை இராச்சியத்தையாளுகிறீர்
உன்-னாச்சிதலையறுத்து ஆண்டீரோராச்சியத்தை
உன்-ஐயர்தலையறுத்து ஆண்டீரோராச்சியத்தை
என்-ஐயர்தலையறுக்க சொன்னாரே ஆணழகா
எங்கள்-ஐயர்தலையறுக்க அடாதுகாணெங்களுக்கு
என்று-கூறியெழுந்திருந்தான் குந்திகுருமணியும்

அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்குநகைநகைத்தார்

திரியன் கோபிக்கிறது.

தேசத்தையாளுந்திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
காஞ்சியாடாளுங் கர்னர்முகம்நோக்கி
பஞ்சவற்குன்று பிறக்குமோபாற்குடங்கள்
ஐவர்கள்செய்த அதஷ்டனென்செய்யவில்லை
தூதுரைக்கவந்ததொரு புத்திரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்முடியறுத்து என்பாதத்திலவையுமென்றான்

திரியனுக்கு கர்னர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்பணஞ்சலித்து வார்த்தையொனறெடுத்துரைப்பான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணமல்
குலத்தில்குடிகேடனென்னையாகொற்றவனே
மறுத்தொருக்கால்வார்த்தைசொல்ல வாயுண்டோமன்னவனே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தமார்பனுக்கு அனுப்பிவிடைகொடென்றான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரைத்தானழைத்து
பாசத்திளவரையர் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அய்யாவைக்காணுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
உந்தன்விருதுவேண்டாம் உன்மேளம்நான்வேண்டேன்

சின்ன அர்ச்சுனனுக்குப் பாட்டன்சேனை யனுப்புகிறது.

அரவக்கொடிவேண்டேன் ஆள்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
ஐவரிடவிருது அடவாகநீகொடுத்து

விடைகொடுத்துநீயனுப்பும் வேந்தர்பெருமாளே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருக்கேதுசொல்வார்
ஐவருடைசேனைகளும் அவர்படையானைகளும்
கால்விலங்குபோட்டோமே காவலில்வைத்தோமே
இனிவிலங்கைநீகழட்டி யிவனுக்கனுப்புமென்றான்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
செம்பொன்மெரிவடியில் ஏறியந்தசீர்கர்னர்
முத்துமெருவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பஞ்சவர்கள்சேனை யிருக்குமிடத்தில்வந்தார்
ஐவருடசேனைக்கு அருகேவரும்போது
பஞ்சவர்கள்சேனையர்கள் பார்மன்னர்தான்பார்த்து
கர்னரைத்தான்பார்த்துக் காவலர்கள்ஏதுசொல்வார்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியான்
பசுமைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
ஒருவர்க்கொருவர் உவமையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
என்னமோபேதோ இவர்இங்கேவரலாச்சு
கர்னர்வருகிறது காரியமாய்தோற்றுது
என்றுமவர்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருகில்வந்து

கர்னர் தேறுதல்சொல்லுகிறது.

அஞ்சாதீர்அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதே
ஒன்றுக்கும்அஞ்சாதீர் உத்தமனார்சேனைகளே
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வோமே
காலம்கழித்து கர்த்தன்பதிசேர
நாளுங்கழிந்தது எமன்பதிசேர
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாம்நாள்உங்களுக்கு ஆகுதுராச்சியங்கள்
நாங்கள்பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிச்சயந்தான்
மன்னர்கைஅம்பாலே மாளுவதுநிச்சயந்தான்
தர்மருக்குஇப்போ சனியன்துலைந்தது
வீமருக்குஇப்போ விதிதுலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுஇப்போது
கோதைகுழல்முடிக்க நாளாச்சுஇப்போது

பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுஎங்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
என்றுமேசொல்லியல்லோ இணைவிலங்கைத்தட்டிவிட்டான்
காலில்விலங்கு கழட்டினான்காவலனும்
ஆடைகொடுத்தான் அடைக்காயுந்தான்கொடுத்தான்
சேனைமத்வீரருக்கு சேனைதிரவியங்கொடுத்தான்
இனிவாருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்கர்னரும்
மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்தார்.
காவலர்கள்சூழ்ந்துவரக் கர்னர்வழிநடந்து

திரியன்சபைக்குவருகிறது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
வந்துநுழைந்தார்கள் மன்னர்பெருஞ்சபையில்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னர்வந்துவீற்றிருந்தார்
வந்ததொருசேனையெல்லாம் மன்னர்களைக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியனுக்குதெண்டனிட்டார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
மகுடமுடியசக்கி மன்னவனும்சாய்ந்திருந்தான்
தெண்டனிட்டமன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரும்ஏதுசொல்வார்

அர்ச்சுனன் தேறுதலுரைப்பது.

அஞ்சாதீர்அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதீர்
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னர்ஆளுவது
நர்லாநாள்எங்களது ஆகுதுகாண்ராச்சியங்கள்
ரெட்டிப்புசம்பளங்கள் நானேதருகிறேன்
தர்மருக்குஇப்போ சனியன்துலைந்தது
வீமருக்குஇப்போ விடுதிதொலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
ரெட்டிப்புசம்பளம் நானேதருகிறேன்
ஏதுக்குஅஞ்சாதீர் என்பிறகேவாருமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கடுகடுத்துவீற்றிருந்தான் கடுநாகங்கொண்டவனும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்பார்த்து

அர்ச்சுனர் கர்னருக்குச்சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரெதிரில்வந்து
யானைக்கொடுத்தீர் அடைக்காய்மிகக்கொடுத்தீர்
சேனைகொடுத்தீர் திரவியமுந்தான்கொடுத்தீர்

ஒன்றுக்குறைநீக்கி விட்டீரோ உத்தமரே
அந்தக்குறைநீக்கி யனுப்புமென்றான் உத்தமனும்
காஞ்சிநாடாளும் கர்னரவர்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்குஏதுசொல்வார்
என்னகுறையாக்கி விட்டேன்காண் இந்திரரே
ஏதுகுறையாச்சு உந்தனுக்குசொல்லுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேதுசொல்வார்

அர்ச்சுனருக்கு வெள்ளானை கொடுத்தது.

சிற்றப்பாரேறிவந்த செல்வமதக்களிரே
வேந்தரவரேறிவந்த் வெள்ளானைவேணுமென்றார்
வெள்ளானைநீகொடுத்து விடைதருளுமென்றார்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரதுகேட்டு
பூரித்திருந்தோரும் பொன்னாபரணமின்ன
இரோமங்களார்ப்பரித்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெங்கும்பூரித்து
அணைச்செழுந்தசந்தனத்தில் வீற்றிருந்தபாவனைபோல்
வெள்ளானைசோடித்து வேந்தர்க்கனுப்புமென்றான்
அங்கிருந்தூதுவர்கள் ஆணைபூரன்தான்கேட்டு
சொல்லப்பெற்றோமென்றுசொல்லி சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக
யானைப்பணிக்கர் இருக்குமிடத்தில்வந்து
வெள்ளானைசோடித்து வாருமென்றான் தூதுவனும்.
யானைப்பணிக்கர்கள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
யானையவிழ்த்து அலங்காரர்ஓடிவந்து

தூதுவர் யானை கொண்டுவருகிறது.

யானைக்குநீராட்டி அலர்கண்ணுமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதிக் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
ஈரிருகால்வெண்டயமாம் நடுநெற்றிக்குச்சுகளாம்
வெள்ளிக்கொலுசுகளாம் வெண்முத்துதாவடமாம்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டு
யானையைசோடித்து வந்தார்அலங்காரர்
அரண்மனைவாசலிலே யானைவந்துநின்றது
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருக்குதெண்டனிட்டு
யானைவந்ததென்றான் அழகானதூதுவனும்
யானையும்வந்ததென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
காசிநாடாளுங் கர்னரவர்ஏதுசொல்வார்
பாசத்திளரை படைகூட்டந்தன்னுடனே

ஆனந்தவாழ்மார்பா உன்ஐயாகாணுமென்றான்
வெள்ளானைமேலேறி வேந்தனைக்காணுமென்றான்

அர்ச்சுனன் யானையில் வருகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருகொண்டுவந்து
யானையின்முன்னேவந்தான் அர்ச்சுனராஜவரும்
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரைக்கண்டதுவெள்ளானை
உந்தனுக்கோதுக்கம்ஐயா உத்தமரேவீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திருந்து
துக்கமாய்தானிருந்து தும்பிக்கையால்தூக்கிறது
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீட்டியிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுருக்குவிட்டு
உருவினகத்தியுடன் உத்தரீயந்தோளிலிட்டு

அர்ச்சுனன் யானையின்மேலேறிப் பயணப்படுகிறது

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தளத்தைத்தட்டி கருத்தானையேறினான்
மத்தகத்தைதட்டி மதவானையேறினார்
வீரமதவானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறுமென்றார்
அப்படிக்கேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சரியானைஏறினார் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
அறுகானைஏறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
பக்கானைஏறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
சரியானைஏறினார் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
சிலமன்னரெல்லோருந் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோருங் குதிரையின்மேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேற்போட்டார்

ஒருகோடிவாத்தியங்கள் ஒருமிக்கசத்தமிட
இருகோடிவாத்தியங்கள் எங்குமேசத்தமிட
பட்டப்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சிங்கங்கரடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
இப்படியாய்வீரரெல்லாம் ஏறினார்வாகனங்கள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்சிலவிருது

குடையின்சிறப்பு.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியக்குடையாம்
எடுத்துநிறுத்தினார் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்திமறைத்தார்கள் சூரியனைக்காணாதே
பக்கம்மறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒத்தைக்குடைநடுவி லுத்தமனும்வாரானாம்
பூச்சக்ரக்குடைநடுவில் பூபாலர்வாராராம்
அலங்காரக்குடைநடுவில அருச்சுனனும்வாராரே
பச்சைக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
யானையிறுகிறென்ன அணிமன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரையனுமாணிக்க கோடிமன்னர்சத்தமிட
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுடிக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக

அருச்சுனன் பெருந்திருவாள் வீதிவருகிறது.

தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரே அர்ச்சுனரும்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வீதியிலே
பெருந்திருவாள்வீதியிலே வாராரே அர்ச்சுனனார்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
அருச்சுனன்போறேனென்று ஊதினான் சின்னத்தொனி
ஊதினான் சின்னத்தொனி கேட்டாளே உத்தமியும்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தான்கேட்டு
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பெண்டுகளும்
அத்தனைபெண்டுகளும் அல்லவருநதான்கூடி

அம்மானையாடி அழலாடிபந்தாடி
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கந்தானாடி
கொம்பனைமாரெல்லாரும் கூடிவிளையாடிருந்தார்
திருவினைமாரெல்லோருஞ் சேர்ந்துவிளையாடிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தி லரமனைக்கதவை பார்த்து
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாளேதுசொல்வாள்
பந்தாடும்பெண்களை பார்த்தசர் வருகிறார்
வளநாடிபேரன் வருகிறான்வீதியிலே
வல்லிடிம்பேரனவன் வாரான்டிவீதியிலே
இந்தமனைபுகுந்து யாவரையுங்கலைடாலே
பாட்டிமார்என்றுசொல்லி பரியாசம்பண்ணிடுவான்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூடிஒளியுமென்றான்
அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அனைவோருஞ்சம்மதித்து
அப்படிக்கேயாகுமென்று அனைவோருமப்பொளித்தார்
மங்கையர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போய்மறைந்தார்
திரிலோதிரன்தேவி திருவினைக யசமும்
என்னசெய்யப்போறான் இளவிஜயனருச்சுனனும்
அதுவும்அறிவோம் அவனுடைவித்தைகளை
என்றுமவள்சொல்லி இடுமாளிகைவீற்றிருந்தாள்
இப்படியாகயிவளிருக்குமவேளையிலே
அஞ்சுவபதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வாசல்வந்து
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி பானந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிகைப்பிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே

பெருந்திருவாளரண்மனையில் திலோதிரன்தேவியை
சின்ன அர்ச்சுனன் மானபங்கமாய் சேலையுரிகிறது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்தாள்
திலோதிரன்தேவி திருவினையாள்முன்னேவந்து
அவளாடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன் கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடும் அவன்பேசுங்கிளிபறித்தான்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசபண்ணைப்போல்
சிறித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடி கூறையவிழ்த்தானே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
மாலைமுடியானும் மந்திரிகள்கைகொடுத்தான்
மந்திரிகள்கைகொடுத்து மன்னவனும்யேதுசெய்தான்

அருச்சுனன் சாட்சிவைத்தது.

கண்டீரோராசாக்கள் காணவில்லைஎன்றுதீர்
பார்த்தீரோராசாக்கள் பார்க்கவில்லைஎன்றுதீர்
ஆடம்பலத்தில் அரையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில பெரியார்சபைநடுவே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்என்றைசி
அவளழகும்ஒப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
திருவழகுமொப்பனையும்ஜெகதில்கண்டதில்லை
துரௌபதையைக்கொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தான்
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலமேற்றிவைத்தான்
பேரம்பலத்தில் பெரியார்சபைநடுவே
பஞ்சவர்கள்தேவியைப் பங்கப்படுத்தவென்று
சொல்லாதுஞ்சொல்லித் துகிலுமுரிந்தானே
பேசாதும்பேசி பிடவையவிழ்த்தானே
அவிழ்க்கப்புடவை அனேகஅம்பலத்தில்
உயர்ந்தபுடவையது கோடானகோடியுண்டு
ஆராலுஞ்சொல்லி யளவிடலாகாது
ஒருவராற்சொல்லி உவமையிடப்போகாது
அதுசற்றேனமூழி உடைகுலையுமாயானால்
மாளுவது அன்றல்லவோ ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பிடித்ததுவில்லுமல்லோ போர்விஜயர்பஞ்சவர்க்கு
மாயனருளாலே மானமிருந்தது
தேவரருளாலே நின்றான்காண்பூமியிலே
எதிராளிசெய்த இடும்பைத்திருப்பினேன்
பங்காளிசெய்த பருவந்திருப்பினேன்
சரிக்குச்சரியாய் துகிலுரிந்தேன்மன்னவரே
ஐயாவுக்கிப்போ தடையாளங்கொண்டுபோறேன்
என்றுமவன்சொல்லி எழுந்துநடக்கலுற்றான்

அர்ச்சுனன் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்நாயகியை
கண்ணாலேகண்டானே காளைஅருச்சுனனும்
ஓடியொளித்தாயே ஓடமயிற்கண்ணாளே
உன்னையுங்கூட வுடனாகத்தான்சேர்த்து
வெட்கங்கெடுப்பேன் வேடிக்கையைப்பார்ப்பேன்
பல்வற்குமுன்பாக பவிஷைகெடுப்பேனே
மறைந்துயிருந்ததனால் பிழைத்தீர்காண்பெண்ணணங்கே
என்றுமவன்சொல்லியக்கோ எழுந்துநடக்கலுற்றார்

அர்ச்சுனன் யானையேறுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகம்தான்பிடித்து மதவானையேறினான்
கைத்தளத்தைதட்டி கழுத்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதவானையேறினார்
அப்படிக்கேயாகுதென்று யானையின்மேலேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவர்கள் தாண்டியல்லோ
சோலையடுத்தார்கள் சுந்திரப்பூமுடியார்
தென்னமரச்சோலை திரும்பியநதேர்விஜயன்
மாமரச்சோலைத் திரும்பினந்தேர்விஜயன்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராதுரை
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்

அர்ச்சுனன்பூங்காவில் கோலிகுண்டு ஆடுகிறது.

உப்புகந்தமாடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
செண்டுவிளையாடுகிறான் சேனைகள்தன்னுடனே
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் ஏதுசொல்வாள்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைக்கேஏதுசொல்வாள்
அப்போதேசொன்னேன் தப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாதே இருந்தாயே ஆணங்கே
வெட்கங்கெடுத்தானே வீணுகிப்பார்த்தானே
சிலபேரைக்கூட்டிவைத்துப் பற்றித்துகிலுரிந்தான்
மண்டலத்தார்முன்பாக மானங்கெடுத்தானே
பாகைவிரைபோட்டால் பயித்தங்காய்காய்த்திடுமோ
கத்திரிசெடிபோட்டால் கஸ்தூரிபூத்திடுமோ
மரமல்லிசெடியதுதான் குடமல்லிபூத்திடுமோ
நாகத்தின்குட்டிக்கு நல்லவிஷமில்லையோ
சென்னாகங்குட்டியது சீறுமல்விடுவதுண்டோ
என்றுமவள்சொல்லி இருந்தாள்பெருந்திருவாள்
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன்தேவி
மாரடித்துமங்கையரும் மண்மேல்பிரண்டழுது
மோதிரக்கையை முகத்திலறைந்துக்கொண்டு
சாவேன்கெடுவேன சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பேனோ
புடவையவிழ்த்தபின்பு பூமியிலேதங்குவனோ

என்றுமவள் அழுதாள் ஏலங்கருங்குழலும்
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேதாந்தவைத்து

தாதி சீர்திருத்துகிறது.

பூணாரகேசரத்தில் புழுதிபலதுடைத்து
ஆபரணந்தான்திருத்தி அழகாகசொப்பனிட்டு
கொப்புதிருத்தியவள் கோர்வைகள்திருத்தி
அவிந்ததலையிரை அள்ளியவள்சொருகி
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் என்னுடையநல்லவார்த்தை
மருமகள்பெற்றெடுத்த மதவானைக்கண்ணல்லோ
அஞ்சாயதுடைய அறியாதபாலகன்தான்
அவன்மேலேகுற்றஞ்சொல்ல லாகுமோஎன்னாச்சி
பாட்டியாரென்றுசொல்லி பார்த்தன்விளையாடினான்
சிறுபாட்டியென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடினான்
கோபித்துக்கொள்வாரோ கொத்தார்குழலாரே
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சிநீ ஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடு திருவினையேதேறிவிடும்
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வாள் திருவினையும்
ஒருத்தனாய்வந்தானா வுத்தமியாள்தாதியரே
பலபேரைக்கூட்டிவந்து பற்றித்துகிலுரிந்தான்
சேனைகளைக்கூட்டிவந்து சேலையவிழ்த்தானே
மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பதில்லை
இன்னமொருநாழி நில்லேனான்மண்மேலே
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்

திரியோதிரனுக்கு சமாச்சாரந் தாதிகளுரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியனுக்குச்சொல்லுவோம்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோருஞ்சொல்லிடுவோம்
அனைவர்க்குஞ்சொல்லி அவன்தலையைவாங்கிடுவோம்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சிநீயாறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடு திருவினையேதேறிவிடும்
பட்டெடுத்துக்கட்டிபலர் வீரியர்தங்களைப்போல்
ஒட்டெடுத்துக்கட்டியங்கே ஓடிவாராள் தாதியவள்
எட்டடியும்ஓரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியும்ஓரடியாய் பதறிமிகநடந்து
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்

சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீ-யார்பெண்ணேதாதி அறி வுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
பேர்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடைய நற்பணிதான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள் தாதியென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
நீயிங்கேவந்ததெனக் கறியக்கூறுமென்றான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிகையில்
நூலார்கடுந்திரளார் நூறவொருநூறுபெண்டுகளும்
கொம்பனைமாரெல்லாம் கூடிவிளையாடினார்கள்
திருவினைமாரெல்லாருஞ் சேர்ந்துவிளையாடினார்கள்
பந்துகழலாடி பைங்கிளிமார்வீற்றிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனவீரியனும்
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தனுடனே
ஓடமயிற்கண்ணனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைநாயகியாள்
ஆடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன் கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடுமவன் பேசுங்கிளி றித்தான்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசம்பண்ணப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடிக் கூறைபவிழ்த்தானே
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைநாயகியும்
சாவேன்கெடுவேன்| சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
செத்துமடிவேனென்றாள் சிலவழிந்துபோவேனென்றாள்
மாண்டுமடிவேனென்றாள் வைகுண்டஞ்சேர்வேனென்றாள்
இனியிருப்பதில்லையென்று ஏலங்கருங்குழலும்
அழுதுபுலம்புகிறாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அந்தவிசேஷம் அதுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
வெட்கம்பெரிதாகி வேல்புருவக்கண்ணனும்

திரியன்வெட்கி தலைகுனிந்தது.

தாமமுடியான் தலைகுனிந்துவீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைபரெல்லாம்
கெக்கலிகொட்டி நகைத்தாரேமன்னரெல்லாம்
கைகொட்டித்தானகைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும்
திரியோதிரன்தம்பி திஷ்டோதிரன்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்கருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
மீசைதுடிக்க முடிகள்மேபாறிபறக்க
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரனேதுரைப்பான்
அர்ச்சுனன்செய்ததெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதோ
பார்த்தனவன்செய்ததெல்லாம் பரியாசமாச்சுதோ
சிரிக்கவுடனெடுத்தோம் சின்னப்பேரெடுத்தோம்
நகைக்கவுடனெடுத்தோம் நாணப்பேரெடுத்தோம்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்வீரியத்தை
அனாகாழிக்கொள்ளையிலே யல்லவரும்பார்த்திருக்க
அவன்தலையைநானே வாங்கி வருகிறேன்பாரென்று
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஒரு-அக்ரோணிசேனைபது உத்தமனேநீகொடுத்தால்

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்துக்குப்போக அண்ணனை சேனைகேட்டது.

தூதுரைக்கவந்தவொரு சுந்தரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து இப்போதே கொண்டுவந்து
அண்ணனவன்பாதமதில் வுடைவுடனேவைப்பேனென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரன்தான்கேட்டான்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேல்பொருந்துங்கண்ணனும்
சந்தோஷமாகி சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
ஒரு-அக்ரோணிசேனைபது உத்தமனுந்தான்கொடுத்து
திஷ்டோதிரனுக்கு சேதிகளேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்தவொரு சுந்தரனார்பூமுடியும்
அனாநாழிக்கொள்ளையிலே அறுத்துவந்துசேருமென்றான்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்
சிந்தைகலங்கிடவே திரியோதிரன்தானெழுந்தான்.

கருணர்வேண்டாமென்றுதடுக்கிறது.

காஞ்சிநாடாளும் கருணரவர்பார்த்து
திஷ்டோதிரனுக்கு சொல்வான் ஒருவார்த்தை
போகாதேபோகாதே போர்மன்னாபோகாதே
அறியாதவையனென்று அமருக்குப்போகாதே
சரியானவையனென்று சண்டைக்குப்போகாதே
ஐவரிடரும்புக்கு எல்லாபலமுமுண்டு
மாயர்வல்லமையுண்டு மகாதேவர்கிருபையுண்டு
சுவாமிவல்லமையுண்டு தேவர்கிருபையுண்டு
ஆதிசிவசங்கரனார் அவர்வல்லமைமெத்தவுண்டு
பரமனுடன்வாதாடிப் பாசுபதம்பேறுபெற்றான்
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தனுடபேரனல்லோ
அவர்களுடன்யுத்தஞ்செய்ய யாரால்முடிந்திடும்
போகாதேபோகாதே பிழைமோசம்வந்துவிடும்
சண்டைக்குப்போகாதே சவுரியங்களற்றிடுவாய்
என்றுசொல்லக்கர்ணரவர் ஏதுசொல்வார்திஷ்டோதிரன்
கருணா-உன்பேச்சுகேட்டேனென்று எண்ணாதீர்நீர்கருணா
காஞ்சிநாடாளும் கருணரவர்கேட்டு
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்தருளுமென்றுமென்றுசொன்னார்
கொலுவைவிட்டுநீங்கியல்லோ கொற்றம்புவீரியனும்
காசிவளநாடாளுங் கருணர்பெருமாளும்
அரமனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாளிகைக்குவந்து படுத்தாரேமன்னவனும்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டார்கருணரும்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்திற்குப்போகிறது.

சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன் தானும்
அவர்-அக்குரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வெளியானான்
சிந்தைகலங்கிடவே தேரின்மேலேறினான்
திஷ்டோதிரராசன் தேரின்மேலேறினானே
ஒரு-அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமர்கள்வந்தார்கள்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை பிறகுதலைதுமுக்க
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனவீரியன்மேல்
போர்பொருதவாரேனென்று ஊதினானதாரைசின்னம்
சண்டைக்குப்போரேனென்று சங்கெடுத்துஊதினான்
அவ்வீதிவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தென்னமரச்சோலை திரும்பினார்தேர்விசையர்
மாமரச்சோலையிலே வந்தானேமன்னவனும்
திஷ்டோதிரனவந்தேனென்று சின்னமெடுத்தூதினான்

சண்டைக்குவந்தெனென்று சங்கெடுத்தூதினான்
சண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநாடிப்படுது
டணங்கள்ரெணங்கமென்று ரணபேரியடிபடுது
அஞ்சுவயதுடைய அழுச்சுனருந்தான்கேட்டு
ஏறமுகம்பார்த்தான் எத்திலங்கும்பூமுடியான்

சின்ன அர்ச்சுனன் யுத்தஞ்செய்கிறது.

அண்ணாந்துபார்த்தான் அரையன் திருமுகத்தை
கொட்டிநகைத்தானே குலுங்கவிருபுஜமும்
கைகொட்டித்தானகைத்தான் காலன்போர்விறபனும்
ஆனந்தமார்பன் அட்டங்கால்தான் தடைத்து
மாலைமுடியானும் மண்கைபைத்தானுநறி
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வனை
வீரமதயானை வெள்ளானைமீதேறி
மூகக்கப்பம்கட்டி முதுகின்மேல்காலைவைதது
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கறுத்தானைபேறினான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
இவ்வேளைதிரனுக்கு சொல்வானொருவார்த்தை
முன்னையும்பூசை முதற்பூசை வந்தாயோ
சற்றிருமனந்தளர்ந்து சண்டைக்குவந்தாயோ
சாமர்த்தியமுள்ளவனைப்போல் சண்டைக்குவந்தாயோ
தாமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
சரியாயிருந்தல்லவோ சண்டைபண்ணிவெல்லுவையோ
எதிராயிருந்தல்லவோ எனனைநீவெல்லுதற்கு
உந்தனாலாகுமோ உத்தமனார்வீரியனே
துடிப்பிழைத்திரென்றான் உத்தமனார்வீரியனே
உந்தனாலாகாது வோடிப்பிழையுமென்றான்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வான்திரியோதிரன்
பாலனல்லவென்றுசொல்லி பதறியங்கேவில்லெடுத்தான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனதான்பார்த்து
அறியாதபாலகன்மேல் அரசன்வந்தானெதிர்த்தான்

அருச்சுனன் மாயவரை நினைக்கிறது.

ஜீவரையுங்காக்குகின்ற மாயவரேவாருமையா
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்வந்தருளும்
சோலைமலருடைய சொக்கரேவந்தருளும்
ஆனைமலருடைய அகிலாண்டயீஸ்பரரே
அல்லியிலேமேலே பிறப்பித்தாயாச்சியரை
அறியாதுசண்டைசெய்ய அருகாகவந்தருளும்
வாளுமுனையிலே வந்தருளுமீஸ்பரரே
என்றுமவன்சொல்லி யெடுத்தானேவில்லதனை

அர்ச்சுனன் யுத்தம்.

வில்லெடுத்து நாரிபூட்டி வில்லைக்கணைத்தொனித்து
விட்டான் ஒருபாணம் விண்ணதிர மண்குலுங்க
விண்ணதிர மண்குலுங்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத் தான்தொடுத்தான்
இன்னமொருபாண மெடுத்துவிட்டானிந்திரனும்
திஷ்டோதிரன்பார்த்து சிந்தைகலங்கினான்
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத் தான்தொடுத்தான்
அக்ரோணிசேனைகள் அடங்கலும்பட்டார்கள்
ஒருமிக்கப்பட்டார்கள் உத்தமனார்சேனைகள்
சண்டைக்குவல்லையென்று சலாம்பண்ணியோடுவாராம்
பிச்சைக்குவந்தோமென்று பூணூலைக்காட்டிடுவார்
நாமத்தைக்காட்டுவாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூணூலைக்காட்டி பிராமணனென்பாரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத் தான்தொடுத்தான்
இன்னஞ்சிலகணையை யெடுத்தானேயிந்திரனும்
விட்டான்சிலகணையை யெடுத்தானேயிந்திரனும்
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான திடுக்கிடவே
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரனைப்பார்த்து

திஷ்டோதிரன் தோற்றது.

கால்நடுங்கக்கைநடுங்கக் கட்டழகன்வீரியனும்
கொலைகள்நடுங்கிடவே குப்பறவேதான்படுத்தான்
தேரின்மேலேதான்படுத்தான் திஷ்டோதிரப்பெருமான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து
நெற்றிக்குநேர்பிடித்து விட்டான் ஒருபாணம்
வந்தசிலபாணம் வல்லிடிபோலேவிழுந்து
திஷ்டோதிரனும் தோன்றான்சிகரமற்றான்
தோன்றான்சிகரமற்றான் தேர்ப்பாகன்முடியுமற்றான்
அசகுஅற்றான் ஆணிஅற்றான் அம்பராதோணியற்றான்
தேரைவிட்டுக்கீழ்குதித்து திருடன்போலோடுகிறான்
தேருமுடைந்தது செம்புரவிசெத்தது
ஒருத்தனாய்ஓடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
பதாதியாய்ஓடுகிறான் பாவிதிஷ்டோதிரனும்
திஷ்டோதிரன்ஓடுவதை சிறுவனவன்பார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
போகாதேபோகாதே போர்மகனேபோகாதே
முன்னேயும்பூசை முதற்பூசைவந்தாயே
சண்டைபண்ணிவெல்லாமல் போகலாமோதார்வேந்தா
மின்காட்டப்பின்கொடுத்து போகாதேபுண்ணியனே
இப்படியாகச்சொல்லுகையில் ஓடுகிறான் திரியோதிரன்

அப்போது அருச்சுனரும் ஆனைமுகனோடுசொல்வார்
போகாதேபோகாதே புண்ணியமேபோகாதே
பகர்காலிற்பெற்றெடுத்த ஆனைமுகா ஓடாதே
அந்தகன்னன்பெற்றெடுத்த ஆனைமுகா ஓடாதே
குருடனவன்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்தே ஓடாதே
கண்ணில்லான்பெற்றெடுத்த கட்டழகா ஓடாதே
உன்னையர்திருவாணைகண்டாய் ஆச்சிமேலாணைகண்டாய்
அண்ணன்மேலாணைகண்டாய் இனிதிரும்பிஓடாதே
அண்ணன்மேலாணையென்ன அருசிப்பயந்தானே

திஷ்டோதிரன் அர்ச்சுனனைக் கேட்டுக்கொண்டது.

ஆயுதத்தைக்கீழ்ப்போட்டு அடிபேன்சரணமென்றான்
உன்புண்ணியத்தினாலே பிழைத்தேனடிபோரேனென்றான
தருமத்தினாலே பிழைக்கவழியாருமையா
அந்தவயதனைய அர்ச்சுனன்தான்கேட்டு
அங்கிருக்குமன்னவர்க்கு ஆனைமுகனேதுசொல்வான்
சமர்த்துள்ளவீரியன்போல் சண்டைபண்ணவந்தானே
என்னைக்கேளாமல் ஏன் திரும்பிஓடுகிறாய்
அப்படிச்சொன்னதொரு வாணமுகன்வீரியனை
வெழுக்கக்கெடுக்கவேண்டும் மேலக்கர்சனைபாகமே

திஷ்டோதிரனை அர்ச்சுனன் பண்ணிவடிவாக்கி
பாட்டன்மார்க்கனுப்புதல்.

பானங்கெடுக்கவேண்டும் மன்னவர்கள்மண்டபத்தில்
பங்கப்படுத்தவேண்டும் பாட்டனுக்கனுப்பவேதான்
என்றுமவனுரைத்து எழுந்திருந்தார் அர்ச்சுனரும்
தனுங்கொடியறுத்தான் உத்தமனார்வீரியனும்
பச்சைக்கொடியறுத்தான் பாலகனருச்சுனரும்
திஷ்டோதிரன்காலை சிறுவனவன்பிடித்து
காலகட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியந்தகாவலனும்
அசையாமல்கட்டினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாலுகால்மத்தியிலே நடுவேவொருகொம்பைவிட்டு
பண்ணிவடிவாகப் பார்த்தனைசோடித்து
கூர்மவடிவாகக் கொற்றவனைச்சோடித்து
என்னவென்றுசாபம் இடுகிறானர்ச்சுனனும்
கட்டவிழ்க்கவந்தவொரு காவலனார் அத்தனையும்

திஷ்டோதிரனுக்குச்சாபம்.

தச்சன்கருமான் மறிந்தசிற்பாச்சாரி
மந்திரிபிரதானிகள் மற்றுமுள்ளராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்கவந்தவொரு கனமுள்ளவீரியரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமனுஞ்சாபமிட்டான்
கிட்டவந்தமன்னரெல்லாம் ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்றான்
எங்கள்-வம்மிஷத்தார்வந்துதொட்டால் விட்டுவிடவேண்டுமென்று

தூதுவரைத் தானழைத்து தூக்கிநடவுமென்றான்
நாலுபேர் தூதுவர்கள் நன்றாகத் தானெடுத்தார்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடை கொடுத்தான்
நாலுபேர் தூக்கி நடந்தார்கள் வீதியிலே
அந்த அந்த வீதிகளில் வாழுகின்ற மன்னவர்கள்
இதுஎன்ன கோலமென்று எல்லவரும் ஓடிவந்து
கட்டையவிழ்த்தார்கள் காவலனார் வீரியர்கள்
குய்யோமுறையோவென்று கூவினார் மன்னவர்கள்
ஐயையோ தெய்வமென்று அலரிப்புலம்புகிறார்
அந்தத் தெருதாண்டி மற்றுமொரு வீதியிலே
தச்சன் கருமான் தரமறிந்த சில்பாசாரி
மந்திரிபிரதானி மற்றுமுள்ள ராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்க வந்தார்கள் காவலனார் வீரியர்கள்
தொட்டு அவிழ்த்திடவே ஓட்டிமிக நடந்தார்கள்
ஒரு-அக்ரோணி சேனையுடன் உத்தமர்கள் போறார்கள்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுப் போறார்கள்

திரியோதிரனம்பலத்தில் போய்விழுந்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் சபையில்
அம்பலத்துவாசலிலே எல்லவரும் போய்விழுந்து
அங்கிருக்கு மன்னவர்கள் அரையர் துரையரெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுங்க நகைநகைத்தார்
தட்டிநகைத்தார்கள் தாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் பார்த்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம் வேறுபட்டு
மன்னனை மனஞ்சலித்து மறுமம் வெளிவிடாமல்
தலைகுனிந்து வீற்றிருந்தான் தாமமுடியானும்
துய்யகளத்துதித்த துரோணரவர் பார்த்து
அங்கிருந்த தூதுவரை யாணழகர் தான் பார்த்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணரைக் கூப்பிடென்றார்
தூதுவனுந் தானகேட்டு தொழுதிரங்கி தெண்டனிட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
எட்டடியும் ஓரடியாய் விட்டுமிக நடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பற்றிவழி நடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குத் தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட தூதன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலே கைதொழுதான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர் பார்த்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர் நடந்து
நீயாருடைய தூதன அறியவுரையுமென்றான்

யாருடைய தூதனல்ல அடியேனுந் தூதன்
அம்பலத்தார் தூதனென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நீயிங்கேவந்ததெனக் கறியக்கூறுமென்றான்
ஐயர்குலத்திலே துரோணகுருக்களும்
உம்மையழைத்துவரக் கட்டளையிட்டார்காண்
அரைநாழிகைபோகாதே அழைத்துவாருமென்றான்
வாருமையாவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டான்
இன்னேரமங்கே யிருந்துநான்வந்தேனே
எனையாக்காரியங்கள் வுண்டோடாநாயகனே
ஏதுவகையா என்னைவரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போதுதூதனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
என்னமோஏதோ எனக்கொன்றுந்தெரியாது
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மறுமம்வெளிப்படுமோ
வருகவருகவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டான்

கருணர் திருவம்பலத்துக்குப் பயணப்பட்டு வருகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரெழுந்திருந்து
மூசதுமெரிவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அம்பலத்துவாசலிலே ஆனைமுகர்வந்திருந்து
ஐயர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
கருணர்பெருமாளுக்குக் கண்சாடைகாட்டினார்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரதுவறிந்து
இப்போதிரானறிய திட்டெனவேவந்துநின்று
அப்போதுசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
முன்னமேசொன்னேனே மோசம்வருமென்றுசொல்லி
என்பேச்சைக்கேளாமல் எழுந்துநடந்தீரே
அறியாதானென்றுசொல்லி அமருக்குப்போனீரே
அமருக்குப்போனிடத்தே அவகேடுகண்டீரே
சண்டைக்குப்போனிடத்தே சதிசெய்தான்கண்டீரே
காஞ்சிநாடாளும் கருணரவருரைத்து
கட்டையவிழ்த்தாரே காவலனார்வீரியனும்
அவர்-அக்ரோணிசேனைகளும் உத்தமனார்வெளியானார்
காலுதறிக்கையுதறிக் கடுகவழிநடந்தார்
அவரவர்மாளிகைக்கு அவரவர்போய்சேர்ந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருடவீதிவிட்டு

புனந்திரர் துற்சடைவீதி வருகிறது

மற்றுமொருவீதியிலே வாரார்புனந்திரரும்

ஊதினான் சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான் காளை உலகுதலைதுழக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்துகின்றாதினான்
ஊதினான் சின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்

துற்சடைக்கு தாதி சேதியுரைக்கிறது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
எட்டடியும்ஓரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியும்ஓரடியாய் பதறிமிகநடந்து
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்மாளிசென்று
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பஎழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேல்கைதொழுது
நீ-பார்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையநற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேஉன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்ததெனக் கறியக்கூறுமென்றாள்
வந்ததொருகாரியத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றாள்
சந்தோஷமாக உரைக்கலுற்றாள்தையனல்லாள்
இந்நாட்டானல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுசூழத் திசைவணங்கவந்தவன்காண்
வையைவளநாடான் வந்தான்காண்வீதியிலே
மாதுமணவாளன் வந்தான்காண்வீதியிலே
மாதுமணவாளன் வரவுசொல்லவந்தேனென்றாள்

துற்சடை சந்தோஷப்படுகிறது.

தோகைமயிலனையாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
வளநாடிப்புத்திரனும் வந்தானோஅத்திபுரம்
மாதுமணவாளன் வந்தானோயிதெருவில்
தென்னாடிசீர்மகனும் வந்தானோதிசைவிளங்கி
தேவிமணவாளன் வந்தானோவீதியிலே
என்றுமனமகிழ்ந்து இருந்தாளேதுற்சடையும்

தாதிக்கு வெகுமதிகொடுத்தது.

மாதுமணவாளன் வரவுசொன்னதாதியற்கு
என்னத்தைநான்கொடுப்பேன் ஏலங்குழலியற்கு
வச்சிரமாணிக்கம் வாரிக்கொடுக்கவென்றாள்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாளேதுசெய்தாள்

ஏழாநிலையும் ஏழுநிலையும்மேலேறி
மேலாந்தளத்தை விடுகதவைதான்திறந்து
பலகோடிவாசல் திறந்தந்தபைங்கிளியும்
காசிப்படியேறி சனக்கமிதித்தேறி
பவழப்படிமிதித்து பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்சீர்வடிவை
அரையில்சொருகழகும் அம்பொன்னாற்சீராவும்
கத்திச்சொருகழகும் கச்சுகட்டுவுள்மருங்கும்
கச்சுகட்டுவுள்மருங்குங் கனிவாயும்பேரழகும்
காசிவளநாடாளுங் கர்னருடசீர்வடிவும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருவழகும்
தக்கபுகழுடைய தருமரிடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்தக் காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பூமுடியும்
ஆறுபேர்தன்னழகை பெற்றுவந்தான் ஆணழகன்
அடியாருடன்பிறந்த நூற்றொருவரசர்கள
எந்தனுடன்பிறந்தார் இளவிசையர்நூற்றொருவர்
நூற்றொருவர்ராசர்களும் இவனுக்குளதிரலவே
நூற்றொருவர்பேரழகும் இவனழகுக்கீடாமோ
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருமீடலவே
சவ்வரனைப்போலே யிருக்கிறானிந்திரனும்
மன்மதனைப்போலே யிருக்கிறானிந்திரனும்
மாதுமணவாளன் மன்மதன்போல்தோணுது
கஸ்தூரிக்கேற்றவன்காண் மணவாளன்பெற்றபிள்ளை
மாதுக்கிசைந்தவன்காண் மணவாளன்பெற்றபிள்ளை

தாதிகள் ஆலாத்திசுத்திக் காட்டுகிறது.

கண்ணேச்சல்கண்ணேச்சல் காவலனார்வீரியற்கு
ஆலாத்திகாட்டுமென்றார் அர்ச்சுனனார்புத்திரர்க்கு
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இன்றுமுறையெந்தனது என்றுசொல்லிதாதியவள்
முத்தினாலாலாத்தி முப்பத்துநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி வேணநூறாயிரமாம்
வெள்ளியாலாலாத்தி வேணநூறாயிரமாம்
கற்பூரஆலாத்திக் காட்டியந்ததாதியர்
திருஷ்டிகழட்டித் தெருவெங்கும்விட்டெறிந்தார்
ஆலாத்திகாட்டி அணியிழைமார்நீங்கிநின்றார்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்எதுசெய்தாள்

மருமகன்வரவுகண்டு பள்ளியறைசோடிக்கிறது.

தாமக்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி

மாதுமணவாளன் வருவானேமாளிகைக்கு
பாங்கிகளேநீங்களெல்லாம் பள்ளியறைச்சோடியென்ருள்
அங்குசிலதாதியர்கள் அறிவுடையாளோடிவந்து
சொல்லப்பெற்றேமென்று சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேமென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பள்ளியறைமண்டபத்தை பைங்கிளிமார்தான்திறந்து
எங்குநலங்கிட்டு எத்திசையும்நீர்தெளித்து
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரத்தரைமெழுகி
கட்டிலின்மெத்தை கனக்கவிருத்துதறி
ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்னப்பட்டெடுத்து
இந்திரவர்னப்பட்டெடுத்து எங்குமலங்கரித்து
காம்பரிந்தயங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பொன்னால்திரைவளைத்து பூமாலைசூட்டினார்
சன்னலிலேபன்னீரை [illegible]ாடினரெ௮திசையும்
குடங்குடமாய்பன்னீரை கொட்டித்தெளித்தார்கள்
கெண்டிகையும்பூமலரும் வைத்தாரழகாக
கிண்ணியிற்சந்தனமும் கெண்டியில்தீர்த்தம்வைத்தார்
கச்சாயங்கொண்டுலந்து வைத்தார்கள்கிளிமொழிக்கு
சோடித்தோமாச்சியென்று தொந்திரங்கிதெண்டனிட்டான்
இப்படிக்காக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானேமன்னவனும்
மாலைமுடியானும் மன்னவனும்வாரானே
நின்றநிலாவெறிக்கும் நீலமணிமண்டபமும்
நடந்தால்நிலாவெறிக்கும் நாதமணிமண்டபமும்
பவளத்தால்கால்நிறுத்திப் பதிங்காதம்பந்தலிட்டு
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முக்காதம்பந்தலிட்டு
ஈர்க்குப்பிளந்து இருபுறமும்பந்தலிட்டு
இப்படியாக யிருக்குமந்தவீதிகளை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
யாருடையவீதியென்ருன் அல்லித்திருமகனும்

புலந்திரன் மாணர் வீதிவருகிறது.

அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரையரெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டார்கள்
நின்றபுனந்திரற்கு சொல்லவுமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகம்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகங்கருகி வார்த்தைகளேதுசொல்வார்

மாலைமுடியாளும் மாமன்மார்வீதிசென்றான்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன்வீதிசென்றார்

புனந்திரன் சபதங்கூறுதல்.

போஞ்சாமன்னர் புனந்திரனேதுசொல்வார்
வேத்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
கோபித்துகண்சிவந்து கொலலும்குருவியைப்போல்
சீறிஎழுபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலுறைப்பான்
பிள்ளையைக்கொன்றான் பெரும்பாவிதன்தெருவோ
மைந்தரைக்கொன்றதொரு மாடாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மறித்தும்வழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
பிள்ளைகள்கொன்றவீதியிலே போகலாமோமன்னவரே
மைந்தர்கொன்றவீதியிலே வரலாமோமன்னவரே
தாமமுடியான் கறுதலையன்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வேனென்றுசொல்லி
அரைநாழிக்குள்ளே அறுத்தெறிவேனென்று
கொட்டினார்மேளங் குமுறவிட்டான்பேரிகையை
ஆழிகரைபோல அடித்தான்ரணபேரி
ஊழிகாலத்திடிபோல் ஊதினார்சின்னத்தொனி
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகுதலைசுமக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினார்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவூதினார்
இப்படிக்காஇருவரும் இவரிருக்குமவேளையிலே
ஊதினசின்னத்தொனிகேட்டாளுத்தமியும்

துற்சடைபுலம்பல்.

தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்தான்கேட்டு
மரம்வெட்டிசாய்த்தாப்போல் மாதருங்கீழ்விழுந்து
என்-மாதுக்குவாழ்வு வருகிறதென்றிருந்தேன்
என்-மங்கிலியம்போரசேதி மண்மேலேநானறியேன்
தாலிபறிபோகுமென்று தரணியிலேதானறியேன்
என்றுமனதுருகி ஏங்கிப்புலம்புகிறாள்
மாலைமுடியாளும் மண்மேல்புரண்டழுதாள்
தாமமுடியான் தரையில்புரண்டழுதாள்
ஆனந்தமாரியரும் அடித்துப்புரண்டழுதாள்
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆனந்தவாழ்மாரி
கருலேப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியோடிவந்து
வாரியெடுத்து மாதாவைகொண்டணைத்து
தொட்டிட்டமாதர் துகில ல்முனைந்துடைத்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்தான்துடைத்து

பூணூரதேசந்தனைப் புழுதிபலத்துடைத்து

கலந்தாரி பிள்ளையை வரவழைத்தல்.

பட்டுத்துகிலாடை தொட்டுமேலுமுடுத்தி
அஞ்சவபதுடைய அருச்சனனைத்தானழைத்து
ஐயருக்குமுன்பாக அரசனைப்போகவிட்டு
மைந்தனைப்போகவிட்டு வார்த்தையறிந்திடலாம்
பிள்ளையைப்போகவிட்டு பேச்சியறிந்திடலாம்
ஆறிவிடுமாறிவிடும் ஆச்சியரேயாறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவியரேதேறிவிடும்
கருநீலப்பூக்குழலாள் கலந்தாரிசேயகமும்
அக்குமொருதாதியனை ஆணைக்குதானழைத்து
அஞ்சவபதுடைய அர்ச்சனவீசியனை

தாதி அழைக்கிறது.

அவன்-எங்கேயிருந்தாலும் எவ்விடத்திற்சென்றாலும்
அணைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அப்படிக்கேசெல்லவென்று பாணைதவாழ்மாரி
பொருளவன்தாதி பொன்னுபரணமின்ன
பொற்பிரப்பங்கோல்பிடித்துப் பொருளவன்தாதி
தென்னமரச்சோலைத் திருமயிலக்தாதியரும்
மாமரச்சோலைவந்து மன்னவனைக்கண்டாளே
உப்புகத்தமாடுகிற உத்தமனாண்டைவந்து
அமுதுபொசிப்பதற்கு பாக்கியமைத்தான்காண்
வாருமையாகத்தாரே வந்தமுதுகொள்ளுமென்று
தூக்கிமடியில்வைத்து துருசாய்வழிநடந்தான்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலனையாள் துர்ச்சடையாள்பாலிவந்து
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிமுன்னேவந்து
அஞ்சவபதுடைய அர்ச்சனனும்வந்தார்காண்

அர்ச்சனர்க்கு போசனமிட்டு சிங்காரித்தல்.

அமுதுபடையுமென்றார் ஆனைதவாழ்மாரி
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதானகேட்டு
அஞ்சவபதுடைய அர்ச்சனராசருக்கு
மஞ்சனீராட்டி மயிர்முடித்துபின்போட்டு
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
கனைத்ததுகில்களைந்து நாகரீகபட்டுடுத்தி
சிறுநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
ஜவாதுமோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினார்
வட்டப்பதக்கங்களும் மார்பினிறைந்தாழ்வடமும்
தாளிப்பதக்கங்களும் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்

தொப்புளின்மேலேமாணிக்கம் வைத்தானேசுந்தரருக்கு
கொம்பில்சிறுதேனுங் கோதுபடாசர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும் பங்காளச்சர்க்கரையும்
கூட்டிகுழப்பியந்த கொற்றவர்க்குவூட்டினாள்
தன்னிப்பிசைந்துமந்த தார்வேந்தர்க்கூட்டினாள்
உண்டுபொசித்தபின்பு உத்தமற்குகையலம்பி
பொன்னினூர் துப்பட்டி போர்த்தியவன்மூடி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
வையைவளநாட்டார் வந்தாராம்உங்களையர்
உங்களையருக்கிப்போது அதிசயமாய்நீபேசி
மன்னவரைக்கூட்டி வரவழைத்துவாருமென்றாள்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு

அர்ச்சுனன் மாதாவுக்கு உத்தரவுகூறுதல்.

மாதாவுரைகேட்டு மைந்தர்மனமகிழ்ந்து
ஆச்சியுரைகேட்டு ஆணழகன்சம்மதித்து
மடியைவிட்டிக்கீழிறங்கி மன்னவன்யேதுசொல்வான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகன்யேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
ஐவர்கள்பட்ட அக்கிரமம்நீயறிவாய்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரியாகந்தானறிவாய்
நூலர்கடுந்திரளார் நூற்றொருவரம்மான்மார்
மண்டலத்தார்தானறிய மன்னவரைத்தானழைத்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணூருகமண்பறித்து
மானைதுகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைதுகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காடோட்டி
பருக்கல்லுறுத்த பனிவந்துஅலேமோத
ஓடம்பருக்கமது உள்ளங்கால்தானுறுத்த
களிந்தமரத்தருகில் கனபள்ளிகொண்டிருந்தார்
வையைவளநாட்டான் வந்தாரேயாமாகில்
தண்ணீரிலேநஞ்சிடுவார் தாமமுடியார்க்கு
அடைக்காயும்நஞ்சிடுவார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
பொய்யாதினமிடுவார் பொய்கைவளநாட்டாற்கு
உனை- அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
மாமன்மார்செய்த வஞ்சனைகள்நீயறிவாய்
அம்மான்மாரெல்லாம் அடங்கலும்மாண்டபின்பு
மாமிமாராதாலி யறுத்தபிறகாக
அத்தைமார்தாலி யடங்கலும்அறுத்தபின்பு
ஐயாவைதேடி அழைத்தோடிவாறதுவும்

வையைவளநாடார் வருவாருன்மாளிகைக்கு
பாலமுர்தமுண்பதுவும் பத்தியுலாவுவதும்
அடிசல்சமைப்பதுவும் ஆலித்துவாழ்வதுவும்
அன்றைக்குஆகட்டும் ஆச்சியரேயென்றுரைத்தான்
கருநீலப்பூஙகுழலாள் கலைநதாரிதான்கேட்டு
மைந்தருரைத்ததற்கு மாதாமனமகிழ்ந்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தரைத்தாணிடுக்கி வந்தாளேமாதாயிடம்

அர்ச்சுனன் துற்சடையென்னும் பாட்டியாரைக்காணுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
பாட்டியார்பாதமது பார்த்தன்வணங்கிநின்றான்
துற்சடையாள்பாதம் செல்வன்வணங்கிநின்றான்
தோகைமயிலனையுந் துற்சடையுந்தான்பார்த்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததுதூணதுபோல் விளங்காதரசாள்வீர்
எனனைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சேர்த்திடுவீர்
மாத்தானைவென்றிடுவீர் மண்டலத்தையாண்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் எல்லைஅரசாண்டிடுவீர்
வாழ்வீர்காண்என்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தாள்

சின்ன அர்ச்சுனனுக்கு துற்சடையாள் தன்கணவனைக் காப்பாற்றும்படிகூறுதல்.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
ஆரார்கள்பட்டாலும் அம்பலத்தாரபட்டாலும்
எவரெவர்கள்பட்டாலும் இளவரையர்மாண்டாலும்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பட்டாலும்
காஞ்சிநாடாளுகிற கர்ணரவர்மாண்டாலும்
கண்மணியானதொரு கர்ணருமாண்டாலும்
தாலிதருவீரே சுவாமிபெருமாளே
மங்கிலியம்வாங்கி வருவீரோமன்னவரே
வையைவளநாட்டான் வந்தாரேவுங்களையர்
உங்களையருக்கிப்போது அதிசயமாய்நீயுரைத்து
மங்கிலியம்நிற்கவேதான் வழிபாருமன்னவனே
தாலிகயரிருக்க வரந்தாரும்புண்ணியனே
என்றுமவருரைக்க எதுசொல்வானர்ச்சுனரும்

பாட்டியார் நற்சடைக்கு சின்ன அர்ச்சுனன் உத்தரவுகூறுதல்.

மடிதனைவிட்டுக்கீழ்க்குதித்து வந்துமுன்னேநின்றலவோ
கைகட்டி வாய்புதைத்து கட்டழகனேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
அம்மைச்சிநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவரானோரும்
ஐவரையுங்கொண்டுவந்து ஆட்டிவைத்தாரானோரும்
பாஞ்சாலியைக்கொண்டுவந்து பற்றிதுகிலுரிந்தார்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுமுரிந்தாரே
துரோபதைநாயகியைத் தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தார்
அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே ஆடாதுமாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினதுமல்லாமல் ஓட்டிவிட்டாரூரைவிட்டு
கட்டழகரைவருமே கானகத்தில்வாசம்பண்ணார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலனையாள்துரோபதையும்
எப்போதுதுலையுமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
வனமாய்வனந்திரிந்தார் வையகங்கள்தானறிய
நாட்டைத்துறந்தார்கள் நல்லபதியிழந்தார்
வீட்டைத்துறந்தார்கள் வேந்தரைவருமே
ஊரைத்துறந்தார்கள் உற்றபதியிழந்தார்கள்
மன்னரைவருந்தேவியுமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ணார்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
இருவழகுமொப்பனையும் தேசத்திற்கண்டதில்லை
தேசத்தையாளுந் துரியோதனன்தானும்
மாலைமுடியாளுமைத்துனனைத்தானழைத்து
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
பாவையரைக்கொண்டுவந்து படுக்கமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
இப்பெரியநாடும் எழில்பெரியசீமைகளும்
என்னுடையநாடுங் கர்ணர்மறையாதினமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நல்லதென்றுசம்மதித்தான் நாமமுடியாளும்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேனென்றுசொல்லி
தாம்பூலம்பெற்றானே தாமமுடியாளும்
ஒண்டிரதமேறி உத்தமனும்போகலுற்றான்
அவரொளித்திருக்குமவ்வனத்தை உத்தமனுந்தான்தேடி
ஒக்கப்பிறந்த வுடற்பிறப்பென்றெண்ணாது
மைத்துனர்தேவியென்று மனதிலேயெண்ணாமல்
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனம்புகுந்து
ஐவரில்லாவேளையிலே ஆணழகன்வந்துநின்று

தோராவடிவழகி துரோபதையாள் தன்னுடனே
நல்லதனமாக நாயகிக்குத்தானுரைத்து
அவளையழைத்துப்போக வாலோசனைகள்செய்து
ஆயுதத்தைக்கீழ்போட்டு ஆணழகன்தேரேறி
இந்தாருமாயுதங்கள் என்றழைத்தாள் துரௌபதையும்
மூன்றாம்படியேறி கொடுத்தாளேமொய்குழலும்
அவளெட்டிக்கொடுக்கையிலே தட்டிநடத்திவிட்டான்
அப்போது துரௌபதையாள் அலறிப்புலம்பினாள்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுத்தானழுதாள்
கூச்சல்குரல்கேட்டு கொற்றவர்களோடிவந்தார்
அலறினசொற்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமான் தானறிவார்
மண்டலங்கள் தானறியும் மன்னவர்கள் தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர் தாமறிவார்
உந்தன்மணவாளன் வந்தபெருங்கோலம்
கழுதையாய்ப்போகவிட்டார் கட்டழகர்வீரியர்கள்
பஞ்சவர்கள்பட்டதொரு பாடுகள்மெத்தவுண்டு
உங்களால்பட்டதெல்லாஞ் சொல்லிமுடியாது
உனக்குத்-தாலிதருகிறது எப்படிகாண்தையலரே
எல்லார்தாலிகளை அங்கிக்கறுத்தாலே
பாட்டியேஉன்தாலி பகலுக்கறுப்பேனென்றான்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு

இன்ன அர்ச்சுனன்சொல்லப் பாட்டிபுலம்புகிறது.

இதுக்கோதான்மன்னவனே இத்தனைபாடுபட்டேன்
மாலைமுடியாளும் மணமேல்புரண்டழுதாள்
தாமமுடியாளுந் தரையில்பிரண்டழுதாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிவோடிவந்து
தொட்டிட்டுமாதர் துகிலால்முகந்துடைத்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்பட்டால்தான் துடைத்து

கலந்தாரி தன்தாயார் துற்சடைக்கு சமாதானங்கூறல்.

அறியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்ளபாரப்புதநி எங்கேகற்றானருச்சுனனும்
வையையளநாட்டானுக்கு மனமுருகச்சொல்லிடுவோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் என்னாச்சிஆறிவிடும்
தேறிவிடுமதேறிவிடும் எனனாச்சிதேறிவிடும்
அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து
திருஷ்டிகழட்டினார் தேனார்கருங்குழலும்
பூமியைக்கிள்ளியல்லோ பொருந்திவிடைகொடுத்தாள்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தாள்

விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

அர்ச்சுனன் புறப்படுகிறது.

வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைதட்டி கறுத்தானைஏறினான்
மத்தகத்தைதட்டி மதவானைஏறினான்
கரியானைஏறினா சரிஒத்தராஜாக்கள்
அருகானைஏறினார் ஐந்துலட்சம்ராஜாக்கள்
பக்கானைஏறினார் பத்துலட்சம்ராஜாக்கள்
இலமன்னரெல்லாருந் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லாரும் குதிரையின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமகதிரியும்
இலங்கைகொடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
யாளிபுலிகொடி பருகில்முழங்கிவர
ஏத்திலங்குபூமுடியை ஏத்தினார்யானைமேல்

குடியின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கக்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவழநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எடுத்துநிறுத்தினார் எண்ணாயிரம்குடைகள்
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணமல்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்காணமல்
ஒற்றைக்குடைநடுவில் இருந்தபுண்ணியனும்
[illegible]ச்சக்கிரக்குடைநடுவில இருந்தவுத்தமனும்
ஒத்தைக்குடைபிடிக்க உத்தமர்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்வேந்தர்தேர்நடக்க
பட்டுக்குடைகவிய பகவானைக்கண்மறைக்க
இரத்தினகுடைபிடிக்க ராஜாக்கள்தேர்நடக்க
குடைகள்பிடித்திடவே கொற்றவர்கள்சூழ்ந்துவர
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுமுகக
செம்பொன்னார்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்

சின்ன அர்ச்சுனன் பாட்டன்மார் பேர்சொல்லுவதும் பாட்டிமார் எழுபேரையும் தான்மாலையிட்டதாக தாரைசின்ன மூதுகின்றது.

என்னவென்றாகிறான் எதிரில்விஜயன்பேரனவன்
பொய்யாத்வாசகனார் புகழுடையதருமலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தருமனென்றாகிறான்
பாரியதின்மேலான் பகைவிடும்பணபறிபிடுங்கி
சாடிப்பேன்வென்றவனும் நான்தானென்றாகிறான்
கைலாசம்போயிருந்து சமர்ததனைக்கண்டல்லவோ
பரமனுடன்யுத்தமடன்னி பாசுபதம்பேறுபெற்று
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்திபனென்றாகிறான்
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலராஜன் சுயமணப்பூப்பந்தலிலே
வில்லைவளைத்து யிளங்கொடியைமாலையிட்டு
சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்தரனார்என்றாகிறான்
அம்பிலமாக அரசாணிமுன்பாக
சாலுங்கரகமும் முன்பாகத்தாலிகட்டி
அரசாணிசுற்றிவந்த ஆண்பிள்ளைஎன்றாகிறான்
அவருக்கு-வாச்சமணவாளன் வேந்தனென்றாகிறான்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
சந்நாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியில்போயிரங்கி
மாயனுடதியாள் மங்கையரைத்தூக்கியல்லோ
ஒண்டிரதத்தோட்ட வந்தமயிலைக்கொண்டுவந்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென்றாகிறான்
நாகமடந்தை நறுநுதலாள்நாயகியை
காண்டாவனமெரித்த கர்த்தர்வருகையிலே
வனமெரித்தவண்ணமகளைக் கண்டந்தநாகேந்திரன்
எந்தன்வடிவுகளைக் கண்டநாகேந்திரனும
மாதனைஎந்தனுக்கு மாலையிட்டுதந்தார்கள்
தாரார்குழலாளைத் தாலிகட்டிவந்தேன்காண்
நாககன்னிக்கானதொரு நல்லமணவாளன்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் அல்லியற்கு
மாலையிடவேண்டுமென்று வந்தேன்மதுரையிலே
வேட்டைகளாடினேன் மெல்லியவளுடனே
அம்புபொருக்கித்தந்தேன் ஆனந்தமாரியற்கு
காளியம்மன்கோயிலுக்கு காவுகொடுக்கவென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தேனே ஆபரூடபுண்ணியத்தால்
பூதக்கிடங்குதனில் போட்டுஅடையுமென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தேனே ஆபரூடபுண்ணியத்தால்
அங்கேஒருநாளில் ஆண்டிவடிவெடுத்தேன்

படம்விரித்துப்பிச்சைக்கேட்டு பாவாடைவாங்கிவந்தேன்
பாப்பானும்பாப்பாத்தி போலவடிவெடுத்தேன்
அல்லியுடமாளிகையில் அங்கேவந்துதானமர்ந்து
இலட்சுமிநோன்பு நடத்தினோமப்போது
குஷ்டரோகிவேஷங்கொண்டு கட்டினேனப்போது
ஆவருடவிருதறுத்துப் போய்ச்சேர்ந்தேனத்திபுரம்
அவளை-வந்துமடலூர்ந்த மைத்துனனென்றாகினான்
அவளை-மயக்கிமடலூர்ந்த மைத்துனனென்றாதினான்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள்நாயகியை
தாலிகட்டிக்கொண்ட தனஞ்சயனென்றாதினான்
வந்துமடலூர்ந்த மன்னவனென்றாதினான்
மங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மைந்தனுக்குத்தேர்வேண்டி வந்தேனவள்ராச்சியத்தில்
வேட்டைகளாடிவந்தாள் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கட்டழகிநாயகியைக் கண்டுமயலானேன்
அன்னவடிவெடுத்து அவளைவந்துமாலையிட்டேன்
அவளை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென்றாதினான்
தாலிதரித்ததனஞ்சயனென்றாதினான்
எட்டாதவிபொன்னுலகம் ஏறிப்போயிந்திரபடை
புட்பமலர்கொண்டுவந்த புண்ணியனென்றாதினான்
காமமுடியான் நகுலனென்றாதினான்
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனென்றாதினான்
ஐவருடன்விருது முழக்கிவைத்தானங்ஙனமே
விருதுமுழங்கிடவே வேந்தனடக்கலுற்றான்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகுதலைசமக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவேஊதினான்
அருச்சுனனார்போறேனென்று யாற்றுதுதாரைசின்னம்
விசையனார்வாறேனென்று முரசுமுழங்குது
ஐவர்களும்வாறோமென்று யாற்றுதுதாரைசின்னம்
காதவழிக்கிப்பாலே ஊதுதுதாரைசின்னம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டானுத்தமனும்

சின்ன அர்ச்சுனன் ஊதுகிறதாரைசின்னத்தை பொன்னுமலை
நாடானுடன் புனந்திரன ஆலோசனைசெய்கிறது.

மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவருடவிருது அடவாகமுழங்கிற்றே
ஆர்வரவுமாமா அறியவுரையுமென்றான்
பொன்னுமலைநாடாரும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்

மைந்தர்படையெடுத்து வருகிறார்மன்னவனே
பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறான்புண்ணியனே
எதிர்போய்க்காணுமென்றார் எத்திலங்குபூமுடியார்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
ஐவர்திசைநோக்கி யாணைமுகன்தெண்டனிட்டான்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
தகப்பனும்பிள்ளையும்யானைவிட்டிறங்கி எதிர்கொண்டுகாணுகிறது
காலால்நடக்கலுற்றான் காவலவீரியனும்
நடுவாகவாரானே ஞாயிறுதித்தார்போல்
எட்டிநடைநடந்தான் எதிரேநிற்குஞ்சூரியன்போல்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்பார்த்து
ஐயர்குறிப்பறிந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
யானைவிட்டுகீழிரங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
வீரமதயானை வெள்ளானைவிட்டிறங்கி
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னைதைத்துபூவெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை மருவும்மருக்கொழுந்து
பாதரிமுல்லை பருத்ததொருசண்பகமும்
இருவாட்சிபுன்னை இசைந்ததொருகஸ்தூரி
சிறுமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்ததொருபுஷ்பமெல்லாம்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
வீசிநடந்தானே வேல்புருவங்கண்ணனும்
அய்யருக்கெதிரேவந்து அருச்சுனராஜாவும்
தகப்னுக்குப்பிள்ளை சாஷ்டாங்கிக்கிறது.
பன்னீரால்காலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
வண்ணவண்ணபூமலரை விதவிதமாய்த்தானெடுத்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபுவெனதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
நின்றானேபூமியிலே நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியனும்
ஏனென்றுகேளாமல் ஏறமுகம்பாராமல்
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மரமாகிநின்றுவிட்டார்
எண்ணுதும்எண்ணுது இந்திரவீரியற்கு
தோணுதுந்தோணுது தோகைநல்லாள்புத்திரற்கு
அங்குமொருதூதன் அருகாகஓடிவந்து
தூதர்பொன்னுமலைநாடானை அர்ச்சுனனுக்கு
அம்மானென்றுரைத்தது.
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்குசொல்வான்

உங்கள்-அய்யருக்கப்மான் அவர்காணுமென்றுசொன்னான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
போம்பிமகனாரே முன்னமேசொல்லொணாதோ
அறியாதபாலனுக்கு அப்போதேசொல்லொணாதோ
என்றுமவன்கோபங்கொண்டு எத்திலங்கும்பூமுடியான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
வேர்த்துவிரிவிரித்து விழிகள்சிவப்பேறி
அத்தனைகோபமெல்லாம் அடக்கியொருபுரமாய்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணருக்கெதிரில்வந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
அறியாதான்செய்தபிழை பாட்டாபொறுத்தருளும்
பார்த்தனவன்செய்தபிழை பாட்டாபொறுத்தருளும்
பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பின்னொருகால்தெண்டனிட்டான்
இன்னம்பொறுக்கவென்று இனியொருக்கால்தெண்டனிட்டான்

பொன்னுமலைநாடான் அருச்சுனனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணா அவர்பார்த்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணமின்ன
நேரகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
அருச்சுனராசாவை அவருமேவாழ்த்துகிறார்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
எந்தனைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெருவீர் பெருமாளைப்போலிருப்பீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆலைபோலேதழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்வார்காணென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
மைந்தனைக்கொஞ்சி எடுத்துமடியில்வைத்து
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றார்
அதிகாரஅச்சுதரே அய்யாவருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றார்

குடிகாரகொற்றவருமைக் கொண்டுவருகவென்றார்
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபேரமையே
ஐயாவருகவென்று அணைத்தார்மடிமேலே
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பள்ளமாய்முத்தமிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியர்மேல்
கண்சாடைகாட்டினார் காவலபூவீரியரும்
காட்டினசாடை யறிந்தந்தக்காவலனும்
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து மன்னர்பெருமாளும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவும்
உரிந்ததொருச்சேலையது வுத்தமனுங்கைபிடித்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
ஐயாவின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
மன்னவனார்பாதம் வணங்கினான்மன்னவனும்
பொன்னுமலைநாடாளும் போரெழுதிஅண்ணாவும்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரனை பிள்ளையை
எடுக்கச்சொல்லுவது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரர்க்குஏதுசொல்வார்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுக்காமல்
வாரியெடுக்காமல் வண்ணமடிவைக்காமல்
நின்றானருச்சுனரும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
மண்மேலேநிற்கையிலே மைந்தன்கால்நோகாதோ
பூமியிலேநிற்கையிலே பொன்னுங்கால்நோகாதோ
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி எடுங்காணும்புண்ணியரே
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்மயிலனையாள் துரோபதையும்
அவர்களெடுக்காதே அருங்குழந்தைதீண்டேனென்றான்
மன்னரெடுக்காதே மைந்தரைததீண்டேனென்றான்
புண்ணியர்கள்தீண்டாதே பிள்ளைஎடுக்கேனென்றான்
ஆச்சிமார்காணுந்த அருங்குழந்தைதீண்டேனென்றான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்
ஏகாணுமன்னவனே இந்தமதிவுந்தனுக்கு
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி பிடியுங்காணுமன்னவனே

புனந்திரன் சின்னஅருச்சனனையெடுக்கிறது:

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திரையெடுத்துதன்பரப்பி
தட்டோடேவெற்றிலையாம் சாதிக்களிப்பாக்காம்
கொத்தோடேவாழைப்பழங் கொண்டுவரச்சொல்லி
சாயாம்புமேனியனும் சர்க்கரைதான்வழங்கி
காணிகள்பூமிகள் கடுகெனவே தானமபண்ணி
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
அருச்சுனராசனென்று அவனுக்குப்பேருமுண்டு
ஐயாவருகவென்று அழைத்தாரே இந்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான்பார்த்து

நகப்பா பிள்ளையை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கவரசாள்வீர்
பிள்ளைப்பெருவீர் பெருமாள்பதம்பெருவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
எதிரிகளைச்சங்கரித்து எல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாற்றானைவென்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
மதுரையரசாண்டு மனதாரவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலேசுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வர்த்திருப்பீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
மைந்தருளைவாழ்த்தி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென வள்ளல்வருகவென்றான்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றான்
அதகாரஅச்சுதனே அப்பாவருகவென்றான்
குடிகாரகொற்றருமை கொண்டுவருகவென்றான்
அங்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பொற்குடமே

சின்ன அருச்சுனனை புனந்திரன்கொஞ்சுகிறது.

சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சேர்க்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே

சங்கின்றமுத்தஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவற்கும்நூற்றுவற்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையாள் ஆச்சியுடபேரமையே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்கண்மணியே
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்கண்மணியே
மின்னொளிக்குவுற்ற விளங்குங்குலக்கொழுந்தே
நாகசன்னிக்கணமணியே ராசாக்கள்ரத்தினமே
பவளக்கொடியாட்குப் பட்சமுடையவனே
கோணுதமாதவத்துக் குந்திக்குருமணியே
ஐயாவருகவென்று அருச்சுனரைத்தானெடுத்து
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்துக்கொண்டு
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாரோடேஒப்பிடுவேன்
சினத்தார்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டுங்கையோ
பகைத்தார்களபூமுடியை பந்தாட்டமாட்டுங்கையோ
மூத்தோர்கள்சொலலை முடிமேலேவைக்குங்கையோ
இளைத்தோர்கள்சொல்லை எடுத்தெறியுங்கைகளிதோ
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாரோடேஒப்பிடுவேன்
தக்கப்புகழுடைய தருமரேவாருமையா
வெற்றிமதயானை வீமரேவாருமையா
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரேவாருமையா
நாமமுடியான் நகுலரேவாருமையா
தாமமுடியான் சகாதேவாவாருமையா
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாருடன்ஒப்பிடுவேன்
மச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராஜன் சுயமணப்பூபந்தலிலே
வில்வளைத்துமாலையிட்ட விசையரும்நீர்தானோ
பாஞ்சாலிதன்னுடனே பந்தல்மணம்பொருந்தி
சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்திரரும்நீர்தானோ
அரசாணிசுத்திவந்து அம்மிமிதித்தீரோ
அருந்ததிபார்த்தீரோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
என-மாதாவைமாலையிட்ட மன்னவனும்நீர்தானோ
துரோபதையைமாலையிட்ட சுந்திரரும்நீர்தானோ
என்னாச்சிமணவாளர் ஐவர்களும்நீர்தானோ
பிறவாமுடிதரித்த பெருமாள்நீர்தானோ
மதுரைக்குவந்திருந்து மங்கையரைமாலையிட்டு
அவளைமணம்புரிந்த ஆணழகாநீர்தானோ
அல்லிமணவாளன் அருச்சுனரும்நீர்தானோ
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாளென்னாச்சி
சந்நாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியிலேவந்திறங்கி
ஒண்டிரதத்தோடே வுத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மயக்கமடனூர்ந்த மணவாளர்நீர்தானோ

மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளென்னாச்சி
மின்னொளியைமாலையிட்ட வேந்தனும்நீர்தானோ
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிஎன்னாச்சி
அந்தகன்னியரைமாலையிட்ட காளையரும்நீர்தானோ
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதிஎன்னாச்சி
போகவதிக்கேற்றப் புருஷனும்நீர்தானோ
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிஎன்னாச்சி
பவளக்கொடிக்கேற்ற பாண்டியனும்நீர்தானோ
என்னாச்சிகளைமாலையிட்ட ஆணழகர்நீர்தானோ
என்ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை எவரோடேஒப்பிடுவேன்
இவருடையகைத்தளத்தை எவரோடேஒப்பிடுவேன்

சின்னஅருச்சுனர் குழந்தையில்பழகிய ஆட்டங்களை
தகப்பனுக்குமுன்பாக ஆடுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரேநீர்கேளும்
நீயறியாதகாலையிலே ஆச்சியருகிருந்து
உன்னாச்சியவள்காண ஆடினஆட்டமெல்லாம்
இந்திரனார்பேரமையே எனக்குமெள்ளகாட்டுமென்றார்
அருச்சுனனார்பேரமையே யருகில்மெள்ளவாருமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி வந்துமெள்ளவதுசொல்வார்
மாரால்நகர்ந்து மண்மேல்தவருவதும்
முன்நகர்ந்துபாயுறதும் பின்னகர்ந்துபாயுறதும்
தவழ்ந்துவிளையாடுவதுந் தானேநடக்கிறதும்
எட்டிஎட்டிப்பார்க்கிறதும் எகிறிநடக்கிறதும்
தும்பிபறக்கிறதும் தும்துவாலடிக்கிறதும்
பண்டிப்பிறக்கிறதுவும் பாலடிசலுண்ணுறதும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து
மைந்தர்முகம்பார்த்து சிந்தைகலங்கினார்
மாதாவைத்தானினைந்து மன்னருருகிறார்

புனந்திரன் விசனப்படுகிறது.

காணேனேஎன்னாச்சி கண்ணற்றுளானேளே
பாரானேஎன்னாச்சி பாவியாளானேளே
குன்றின்மேற்பெய்ந்த மழையானாள்மாபாவி
குடத்திலேயிட்ட விளக்கானாள்என்னாச்சி
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானாள்மாபாவி
கடலிற்கரைத்தப் புளியானாள்என்னாச்சி
என்று-இத்தித்துமன்னன் இருகண்ணில்முத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவும்வதுசொல்வான்
ஏன்காணும்மன்னவனே இந்தமதியுந்தனுக்கு
எந்தகருமம் முடியுங்காணிந்திரனே
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்கண்துடைத்து

மைந்தரைக்கண் டுடைத்து எங்காணுமன்னவனே
புத்திரரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்பார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து

மறுபடியும் சின்ன அருச்சுனனை புனந்திரன் மடியேல்வைத்து
சேலைகளைந்த வாலாறுகேட்கிறது.

வண்ணமடிமேலே வைத்தார்புனந்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரேநீர்கேளும்
சேலைகளைந்துவந்தீர் யாருதுகாண் இந்திரரே
கூரையிதுயாருதுகாண் கொற்றவரேசொல்லுமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அந்தணருமேதுசொல்வார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் இன்பமுடனொருவார்த்தை
திரியன்சபையைவிட்டுத் திரும்பிவருகையிலே
வெள்ளானைமேலேறி வீதிவருகையிலே
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிசென்றே
உள்ளேநுழைந்தேனே ஒருகோடிசேனையுடன்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவிளையாள்நாயகியாள்
தனியாகவீற்றிருந்தாள் தாமமுடியாளும்
அவளோடுங்கடல்பறித்தேன் அம்மான்மார்தான்பறித்தேன்
பச்சைகழல்பறித்தேன் பள்ளாங்குழிபறித்தேன்
கொம்பனையாளோடுமல்லோ கொஞ்சுங்கிளிபறித்தேன்
பெண்பெருமாளோடுமல்லோ பேசுங்கிளிபறித்தேன்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசம்பண்ணப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்துவந்தேன்
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
போம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலங்களேற்றிவைத்தான்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துரைகள்சபைநடுவே
சொல்லாததுஞ்சொல்லித் துகிலுமுரிந்தானே
பேசாததும்பேசிப் புடவைஅவிழ்த்தானே
அந்தவிசேஷம் அதுகொண்டுசிந்தையிலே
படைகூட்டத்தனுடனே பற்றித்துகிலுரிந்தேன்
எதிராளிசெய்த இடும்பைநான்தீர்த்துவைத்தேன்
பங்காளிசெய்த பருவஞ்சூலத்துவைத்தேன்
அப்பாவேவுந்தனுக்கு அடையாளங்கொண்டுவந்தேன்

சின்ன அருச்சுனன் அடையாளங்காட்டுகிறது.

இதோபாருமென்று எடுத்தான் துயிலாடை
போராஞ்சாமன்னன் புனந்திரனார்தான்பார்த்து
குழந்தையைத்தானெடுத்து கொஞ்சிமடியில்வைத்து
எந்தன்குலம்விளங்க வந்துதித்தாத்தினமே

அடியேன் குலம்விளங்க வந்துதித்தவனோ மகனே
என்று கட்டியணைத்து கனிவாயை முத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்து பிள்ளை உள்ளங்கால் முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய் முத்தமிட்டு
அஞ்சவயதுள்ள அருச்சுனரே நீர்கேளும்
பகையாளிபேரில் படைவந்தாருங்களையர்
எதிராளிபேரி லெதிர்த்துவந்தாருங்களையர்
இனத்தபடைநடுவே செல்வரிறந்தாரே
பகைத்தார்படைநடுவில் பாலரிறந்தாரே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரே

அபிமன்னன் இறந்ததைப்பற்றித் தகப்பன் பிள்ளையைவிசாரிக்கிறது.

ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவே
எடுத்தாரோ கொண்டாரோ பிழைத்தெறிந்துபோனாரோ
உன்னாச்சி கலைத்தாரி அழுதாளோ இன்றுளோ
பாலுங்குடித்தாளோ பாலமிர்தமுண்டாளோ
விதைதிப்படித்தானோ நீலப்பசுங்கிளியாள்
பெத்தவினையாடி பிறந்தாளோவுன்றாச்சி
ஏதுதருமம் எனக்கொன்றுந்தோன்றவில்லை
அந்தவிசயன்தன் அருச்சுனரே சொல்லுமென்றான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்குதித்து வந்துமெள்ளவேதுசொல்வார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகனேதுசொல்வான்

இன்ன அருச்சுனன் தகப்பனுக்கு அபிமன்னன்வரலாறுரைப்பது.

ஐயாவேநீர்கேளு மடியேனொருவார்த்தை
என்னையாவே நீர்கேளு மின்னமொருவார்த்தை
பகையாளிபேரில் படைவந்தாரெங்களையா
தாமமுடியான் தைத்தலையன்றன்னுடனே
சாற்றொடாறுதன் கன்னிடையாலும்
தாமமுடியான் தைத்தலையன்கையாலும்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரென்று
ஆளப்பிறந்த அபிமனும்பட்டாரென்று
கொட்டிற்றுமேளங் குமுறிற்றுகைத்தலங்கள்
ஊதினான்சின்ன முலகேழுலகதிர
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளென்னாச்சி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
கட்டழகிவாழ்மார்பன் களத்திலேபட்டாராம்
எடுத்தவனைக்கொண்டுவந்து மனைவியிடத்தில்சேருமென்றார்
அதைவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கித்தெண்டனிட்டு
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று
நடந்தார்களத் தூதுவர்கள் காலுதிக்குந்தானதி

காசிநாடாளுங் கர்னருக்குத்தாலுரைத்தார்
நல்லதென்றுசம்மதித்தார் நாடாளுங்கர்னராசன்
கர்னருந் தூதுவருங் கனக்கனிமேலாடிவந்து
செத்தவபிமனைச் சென்றுக்காயெடுத்துவந்து
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகர்கொணடுவந்தார்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
பஞ்சவர்னஞ்சித்தரித்த பலகையின்மேல்வளர்த்தி
கால்கட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியந்தகாவலர்க்கு
சிரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கலந்ததிருமுகத்திற் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
சாயாம்புமேனியற்கு சந்தனபொட்டுமிட்டு
ஐவிரல்மோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினர்
பாரபதக்கம் பருமுத்துத்தாவடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னபின்னல்தாவடமும்
மார்பிறையசாற்றினர் மைத்துனரானவர்க்கு
பொன்னிழைத்துப்பட்டி போர்த்தியவள்மூடி
உதிரந்தெறித்துவிழ உத்தமியாளென்னாச்சி
அடித்தப்பிரண்டழுதாள் ஆரணங்குயென்னாச்சி
பாதம்பிடித்தழுதாள் பத்தினியாளென்னாச்சி
அவிழ்ந்ததலைமுடியாள் ஆரணங்குயென்னாச்சி
வீதிதனில்வந்து விலைமோருங்கொண்டறியாள்
பாலுங்குடித்தறியாள் பாலமுர்தமுண்டறியாள்
வேல்புருவக்கண்ணாளும் வெற்றிலைதின்றறியாள்
நூலார்கடுத்திரளார் நூற்றொருவர்பெண்டுகளும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னராதுதேவியரும்
தோகைமயிலனையாள் துற்சனடநாயகியும்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்பெண்டுகளும்
தய்யகுலத்துதித்த துரோணாடதேவியரும்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூடியெழவுகொண்டார்
திருவினைமாரெல்லாருஞ் சேரவெழவுகொண்டார்
நான்-வீதிதிரிந்த விளையாடிவீட்டில்வந்தேன்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
சீருடையார்புத்திரனே வுன்சிற்றப்யாகாணுமென்றாள்
ஆனந்தமார்பானன் அடித்துப்புரண்டழுதேன்
வேல்புருவக்கண்ணாளான் விழுந்துபுரண்டழுதேன்
கலந்தாரிமாளிகையில் கண்ணில்லானோடிவந்தான்

குருடன் தவடையிலே அடித்ததை சின்ன அருச்சுனன்
தகப்பனுக்குரைப்பது.

கொம்பனையாள்மாளிகையில் குருடனவனோடிவந்து

தாமமுடியான் தவடையிலேதானறைந்தான்
அழுவானேனென்றுசொல்லி அடித்தான்தவடையிலே
அடித்தவடியாலே கோபித்துதானழுதேன்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்பார்த்து
ஆனந்தமார்பனென்னை யணைத்துமடியில்வைத்து
தின்னப்பழங்கொடுத்துத் தேங்காயுங்கைக்கொடுத்து
கண்ணீரைத்தான்றுடைத்து *கட்டழகர்வீற்றிருந்தார்
நாலிர்கபேந்திரளார் நூற்றொருவர்வந்திருந்தார்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்வந்திருந்தார்
சாமத்துரோகி சகுனியும்வந்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையனங்கிருந்தான்
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னவர்களங்கிருந்தார்
ஆய்பகுலத்துதித்த துரோணரவரேதுசொல்வார்

அபிமன்னன் சீவித்தகாலத்தில் சடங்குசெய்தது.

காசிதீர்த்தங்கொண்டுவந்து கட்டழகர்பூமுடிக்கு
எந்தனதுகையாலே எடுத்துச்சொரியுமென்றார்
அபிமன்னராசாவுக்கு அபிஷேகமாட்டுமென்றார்
புஷ்பங்கள்சாத்தினார் புண்ணியனார்பூமுடிக்கு
சிராணநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்
கமலத்திருமுகத்திற் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டார்
பொன்னிறத்துப்பட்டு போர்த்துமெள்ளமூடுமென்றார்
பொன்னரிசிகொண்டு போற்றினார்மன்னவர்க்கு
வாய்க்கரிசிபோட்டார்க ளானந்தமார்பனுக்கு
சந்தனக்கட்டைத் தனிக்கட்டைதானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை யடுக்கினார்கொற்றவர்க்கு
பல்லக்குச்சோடித்துப் பாடையைத்தானெடுத்து
நடந்தார்கள்ராசரெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானதிர
கொட்டுமுழக்குடனே கொற்றவரைக்கொண்டுவந்து
மயானக்கரைதேடி மன்னவரைக்கொண்டுவந்து
காஷ்டத்தின்மேலே வளர்த்தினார்காவலனை
கொற்றவனார்பூமுடிக்கு கொள்ளிசொரியுமென்றார்

அபிமன்னனுக்கு சின்ன அருச்சுனன் கொள்ளியிட்டது.

ஐயோசிவனேயென்று அழுதுமேயோடிவந்து
சுத்திவந்துகொள்ளியிட்டேன் சுந்தரப்பூமுடிக்கு
வளையவந்துகொள்ளிவைத்தேன் மன்னவர்பூமுடிக்கு
அந்தனாள்போக்கி அடுத்ததோர்மற்றநாள்
சுற்றாளுய்யுக்கு சோறிட்டுநீர்தெளித்து
பாண்டியர்பூமுடிக்கு பாலுந்தெளித்துவைத்தேன்
ஒற்றவொருபொழுதா யுண்டிருந்தேனையாவே
மற்றகடன்கழித்தேன் மன்னரந்தராசருக்கு

பெற்றகடனுங் கழித்துவிட்டேன் புண்ணியற்கு
புளந்திரன் விசனப்படுகிறது.

நல்லயிரவு நடுச்சாமவேளையிலே
பாதியிரவு பதினைந்துநாழிகையில்
காசிநாடாளுங் கர்ணனுடகாவல்விட்டு
சட்டிகத்திவாங்காத இடிமன்னர்காவல்விட்டு
அவள்-கட்டைடான்சோதித்துக் காவலதுவழித்து
கன்னியிடந்தேடிக் கனவினில்வந்தேனே
மங்கையரைநான்தேடி மதிலேறிசென்றதுவும்
கன்னியருந்தானுங் கலந்துவிளையாடினதும்
கலந்துவிளையாடிக் காளையைப்பெற்றெடுத்தோம்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைப்பார்த்ததில்லை
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பூரித்துக்கண்டதில்லை
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
சிற்றப்பாவென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடவில்லை
ஐயனென்றுசொல்லி யறியானேயருச்சுனனும்
கொள்ளிக்கோபிள்ளை கொடுத்தார்மாதேவர்
என்றுசொல்லிமன்ன னிருகண்ணால்முத்துதிர்த்தான்

பொன்மலைநாடான் புளந்திரருக்கு சமாதானஞ் சொல்லுகிறது.

என்காளுமன்னவனே விக்ரமபுத்தனுக்கு
வந்தகுமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வென்றுகொற்றன்துடைத்து
கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டணைத்து
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்தியன்பு
பிள்ளையைக்கொஞ்சி யனுப்புங்காண்மன்னவரே
போருஞ்சாமன்னவ புளந்திரருந்தானுங்கேட்டு
ஐந்துவயதுடைய அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
ஐந்துவயதுடைய அருச்சுனரேநீகேளும்

புளந்திரன் பிள்ளைக்குப் பாட்டன்வலமையுரைக்கிறது.

இன்னமொன்றுகாணொருபொழுது முடிமன்னராளுவது
காலனுமைசமுத்து து[illegible]கோன்ராசர்மகன்
நாலரக்கடுத்திரளார் நாற்றெருவர்பூமுடியும்
சாஞ்சிநாடாளுஞ் [illegible]டமுடியும்
தங்கைமனைவாளன் குலத்தலைவின்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
துவாபருசபாண்டவர்க ளதமைக்கப்பட்டிவொர்
அத்தனைபேர்பூமுடியும் கொளிமெயதிந்திடுவார்

அப்போதுஅத்திபுரம் அடங்கலுங்கம்முறதுகாண்
மாற்றானைகொன்றுவிட்டு வையகத்தையாண்டிடலாம்
எதிரிகளைக்கொன்றுக்கால் இவ்வுலகையாண்டிடலாம்
அந்தமட்டுமென்னவனே ஆனமுகாநீயிருந்தால்
யானையுஞ்சேனை யனுப்பும்வலுங்களுக்கு
தாதிகளைக்கூட்டி யனுப்புவென்றார்வேந்தா
உன்-காச்சியும்இப்போ அடிபிடித்துவாருமென்றார்
மாதாவும்நீயும் மதுரைவந்துசேருமென்றார்
தூர்த்துவபதுடைய அருச்சனருந்தான்கேட்டு

பின்னை அருச்சுனன் பாட்டியின்பேரில் சாசமுரைக்கிறது.

மதுரைகுடையாளும் மகுடமுடியல்லியரை
நான்-வந்துமேமாலையிட்டேன் மறுத்துவந்துகண்டதில்லை
தேடிவந்துமாலையிட்டேன் திரும்பிவந்துகண்டதில்லை
முத்துப்படித்துறையும் முழுமையுங்காணவேனும்
பவளப்படித்துறையும் பாண்டியர்கள்சீர்களைக்கும்
கப்பல்படித்துறையும் கணக்குகள்உள்ளதெல்லாம்
அந்தக்கணக்குகளை யறியவேவேணுமையா
அவன்-மதமகுப்பவாரேன்காண் மன்னர்பெருமானே
காணுவேனென்றான் இராசர்கள்வீரியனும்
உடனுருக்கவேனென்றான் வெற்றம்போர்வீரியனும்

புனந்திரன் சந்தோஷப்படுவது.

வார்த்துனைத்தெல்லாம் மனதுமிகக்கொள்ளாமல்
குதுகிப்புகொண்டு குலுங்கநகைநகைத்து
உடம்புகுலுங்கிடவே வுந்தமருந்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரமெல்லாம்பூரித்து
உள்ளங்களித்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
உன்றுக்குபூரித்து உடம்பெல்லாம் பூட்டிவிட்டு
மைத்தர்முகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆனமுகனேதுசொல்வான்
அப்பிறவம் அடக்கமுடனவனேசோ
அப்படியிருந்தால் ஆனந்தமாகிவோம்
என்-மாதாவுந்தான் மனமகிழ்ந்திருந்திடுவாள்
துர்த்துவபதுடைய அருச்சுனர்சேர்ந்திருக்கும்
மதுரைக்குவந்தான்காண் சக்கிரபுமுடியே
வந்திட்டதனிலே வுத்தமன்காலதுவிழுந்து
அருச்சுனவுத்தமன் அழுந்துக்கப்பாறுபோல
அவர்களுக்குமட்டில்லாதும் அனந்தமாய்ப்பார்த்தூவிட்டு
மன்னவர்பதுமமெந்தக் மாளதப்போதாகும்
போராடிவந்தவன்தான் பிள்ளைமையழுந்தவோ.

பல்லாடிவந்தவன் மைந்தனையழைக்கலாமோ
அழைத்துக்கொண்டுநான்போக ஆகாதுமன்னவனே

சின்ன அருச்சுனனுக்கு சமாதானஞ்சொல்லி
யானைசேனை பரிவாரங் கொடுக்கிறது.

நல்லமனத்தாலே பிள்ளைமனந்தேற்றி
குளிர்ந்தமொழியாலே குழந்தைமனந்தேற்றி
கொடுத்தான்குமாரருக்கு கூடைவளநாடு
கொல்லுங்குதிரைகளாங் கூர்வாளாம்அம்புகளாம்
வெற்றிலைப்பெண்களிலே பெண்ணூறாயிரமாம்
பச்சோலைப்பெண்களிலே பத்துநூறாயிரமாம்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடைவளநாடு
ஆனையொருகோடி அணிமன்னர்முக்கோடி
குதிரையறுகோடி கொற்றவர்கள்முக்கோடி
ஒட்டையறுகோடி முடிமன்னர்முக்கோடி
ஏறிவிளையாட எழிலானைபொன்னூலே
குந்திவிளையாட குதிரைகளும்பொன்னூலே
இத்தனையுந்தானகொடுத்தா னிந்திரராசாவும்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தான்

சின்ன அருச்சுனன் தாய்வீடுவருகிறது.

விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமானும்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தான் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவனுந்தான்தாண்டி
கலந்தாரிமாளிகையில கட்டழகனவந்துநின்றான்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
யானையுஞ்சேனையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
வாளுருவக்கைபிடித்து வல்லயத்தைத்தோளிலிட்டு
ஓடமயில்கண்ணுனும உட்கட்டுபோய்புகுந்து
மாதாவின்முனனேவந்து மன்னவனுந்தெண்டனிட்டான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
வாழ்த்துவடைகொடுத்து மாதாவுமென்னசொல்வாள்

கலந்தாரிபிள்ளையை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரெந்நாளும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாளடிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிராதமுடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வெண்றகளத்திலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்

பகைத்தார்கள்பூமுடியைப் பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வும்வாழ்ந்திடுவீர்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அம்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிடுவீராச்சியத்தை
மதுரையையாள்வதற்கு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாளுதற்கு ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாழ்த்தினர்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து

கலந்தாரி தன்பிள்ளையை தகப்பனிடத்திற்போன
செய்தியைக் கேட்கிறது.

நூற்றுவயதுடைய அருச்சுனராசாவை
வையகத்தையாளவந்த மன்னர்பெருமாளே
பூலோகமாளவந்த புத்திரனார்புத்திரனே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையா ளல்லியிடபேரமையே
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபேரமையே
வெற்றிமதயானை வீமருடபேரமையே
ஆணழகுமன்ன ரருச்சுனர்பேரமையே
சரவப்பூந்தாரார் இரட்டையர்கள்பேரமையே
ஆணழகுமன்ன னருச்சுனரேநீர்கேளும்
ஐவரைகாணுதற்கு போனீரோஆணழகா
எங்கள்-அய்யனைக்கண்டதுவும் அதிசயஞ்சொன்னதுவும்
மன்னவரைக்கண்டதுவும் வார்த்தைகளாடினதும்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
நூற்றுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவனாரேதுசொல்வார்

அருச்சுனன் மறுமொழிகூறல்

கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகரேதுசொல்வார்
ஆச்சிநீர்கேளு மடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளு மென்னுடையநல்லவார்த்தை
ஐயாவைக்காண் போனேனேவாணழகி
ஐயரிருந்தார்கா ணரையர்சபைநடுவே
ஐயரைக்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்

தெண்டனிட்டவென்னை சேர்த்துமவரெடுத்தார
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
எந்தன்முகம்பார்த்து ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
சிற்றப்பாசெத்ததுவும் சேதிதெரிந்ததுவும்
மாண்டுமடிந்ததுவுஞ் வைகுந்தஞ்சேர்ந்ததுவும்
ஆச்சிகலந்தாரி யழுததுவுந்தின்றதும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென்று ராசேந்தரவாழ்மார்பன்
ஐயர்முகம்நோக்கி அடியேனுரைத்தேன்
ஆளப்பிறந்த அபிமரும்பட்டதுவும்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்காண்பதுவும்
சந்தனக்கட்டை தனிக்கட்டைதானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை பகிர்வெடுக்கொற்றவற்கு
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடங்களுடைத்ததுவும்
ஒத்தவொருபொழுது சோறுண்டிருந்ததுவும்
அத்தனையுந்தானுரைத்து அடியேனும்வாரேனென்றேன்
மதுரைக்குடன்னுடனே மன்னவனேவாரேனென்றேன்
அய்யாதுகேட்டு ஆணுகளேதுசொல்வார்
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நுறுங்கஅடித்தபின்பு
வீமனார்தண்டாலும் விசயனார்வாளாலும்
விசயனார்வாளாலும் வெட்டிமடிப்பதற்கு
மூன்றுநாளுக்குள்ளே முடியுங்காண்மன்னவனே
மூன்றுநாளொருபொழுது முடிமன்னர் ஆளுவது
நாலாநாள்எங்களது ஆகுதுபாரூச்சியங்கள்
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்புகிறேனென்றுசொன்னார்
ஆச்சியும்நீயும் அடிபிடித்துவாருமென்று
ஏறிவிளையாட எழிலானைத்தான்கொடுத்தார்
குந்திவிளையாட பொன்றூணைத்தான்கொடுத்தார்
அம்மானார்பந்துகளும் அத்தனையுந்தான்கொடுத்தார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றுமீண்டுவந்தேன் வேந்தர்பெருமானும்
இதுதான்புதுமைகண்டீர் எழில்விஜயன்மருமகனே
போனஅதிசயங்கள் புதுமையிதுகாணும்
என்றுமவருரைத்தார் இந்திரனாருச்சனரும்
கலந்தாரிதான்கேட்டு கட்டழகிமனமகிழ்ந்து
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்

புனந்திரன் திரியன்வீதி வருகிறது.

அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேயிந்திரரும்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர

ஊதினான்காளை உலகெல்லாம்தான்முழங்க
செம்பொன்னாற்காளை நசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
வைகைவளநாட்டான் வந்தேனென்றூதினான்
வனகாடிப்புத்திரன்நான் வந்தேனென்றூதினான்
ஊதினவின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
பஞ்சவர்கள்தாதியரும் பைங்கிளியாள்தான்கேட்டு
மஞ்சள்துகில்களைந்து மற்றுநதுகிலுடுத்தி
வேலைபொருதுங்கண்ணாளும் வெள்ளைத்துகிலுடுத்தி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
யானையின்முன்னேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து

பஞ்சவர்தாதி புனந்திரனைக் காணுகிறது.

ஐவருடதாதியென்று ஆணழகன்தானறிந்து
ஆடையும்பொன்னும் அனுப்பவேதானறிந்து
சேலையும்பொன்னும் கொடுத்தனுப்பவேயிருந்தோம்
துக்கம்பெரிதானாலும் துன்னீலங்கண்ணானே
விசனம்பெரிதானாலும் வேல்புருவங்கண்ணானே
அனந்தல்பெரிதானாலும் ஆனந்தவாழ்மாரி
உந்தனுக்கோதுக்கமம்மா வுத்தமியாள்தாதியரே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதுவழுந்திரம்மா
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
ஆளுமதுரைவிட்டு அத்திபுரம்வந்ததென்ன
செங்கோல்மதுரைவிட்டு தேசம்வந்துசேர்ந்ததென்ன
வந்தவகையேது மன்னவரேசொல்லுமென்றாள்
என்வந்திரிந்திரரே யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்

புனந்திரன் தாதிக்குச் சேதியுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாரேதுசொல்வார்
போப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
ஐவரரையரும் ஆழிவசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபஞ்சேர்ந்து
விடையருளவிட்டார்கள் வேந்தர்பெருமாளும்
துன்னீலக்கண்ணாளும் தூதுரைக்கவந்தேனென்றான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவள்கேட்டு
முன்னேயும்பூசை முடிந்தயிருக்குதே
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டமிருக்கையில்லை
இப்பவும்பூசை வெழும்பினார்பஞ்சவர்கள்

அரசாளும்நாயகியாள் அறிவழிந்தாளானார்கள்
வையகத்தையாண்டும் மதிகுலைந்தாளானுமே
இப்போதும்பிள்ளைதனை ஏக்கம்வரவிட்டானே
மாற்றான்படைநடுவே மைந்தரைவரவிட்டானே
எதிரிப்படைநடுவே இந்திரனைவிட்டானே
என்றுமவளுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவரரையும் ஆழிவசந்தரும்
அவர்க்கேதெரியாது நமக்குத்தெரிந்திடுமோ
என்னைப்பெற்றதந்தையருக் குரைத்தோமென்றுசொன்னார்

புனந்திரன் தான்வந்ததாக தாதியைவிட்டுத் துரியனுக்குச் சமாச்சாரஞ் சொல்லச்சொன்னது.

தாதியவள்கேட்டு தான்வணங்கிதெண்டனிட்டாள்
அருளாருளுமென்னையா அப்படியேஆகுதென்றாள்
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பதறிவழிநடந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்வந்து
சிம்மாதனத்தருகே சென்றிரங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீர்-ஆர்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
பாரமதயானை பஞ்சவர்களைவருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவற்கும் அவருடையதேவியற்கும்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பட்சமுள்ளதாதியர்கள்
உத்தமர்களைவருக்கும் உருக்கமுள்ளதாதியென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நீயிங்கேவந்ததென்ன யெனக்கறியக்கூறுமென்றான்

தாதி சேதியுரைப்பது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த அழகானரத்தினங்காண்
பஞ்சவர்கள்பெற்றெடுத்த பாண்டிவளநாட்டான்
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தருடபுத்திரர்காண்
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லித்திருமகன்காண்
ஆருயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரனையா
ஐவருக்குமுங்களுக்கும் அருமையுள்ளபுத்திரர்காண்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாவுங்களுக்கு
தன்னீலங்கண்ணுளன் தூதுரைக்கவந்தான்காண்

புத்திரர்கண்டே அருமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனுஞ்சார்ந்திருந்தான்
பாரமொழியான் பராமரியாய்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து

தாதிமறுபடியும் எடுத்துரைப்பது.

தேசமுடிமன்னனுக்கு பின்னுந்தொழுதுரைப்பாள்
காடெல்லாம்யானை கரும்பெல்லாம்மாணிக்கம்
நீரெல்லாமுத்து நிலமெல்லாஞ்செங்கழனி
வாரிக்கொண்டுவரும்போன வைகைக்கரையுடையான்
சித்தந்திருப்பாலன் மாயன்சிவனையான்
புத்திரர்கண்டடிமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தங்களிஷ்டமேயென்று இணையடிக்கைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
பாரமொழியான் பராமரியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து
தேசமுடிமன்னனுக்கும் பின்னுந்தொழுதுரைப்பாள்
பாலன்சிரசு பனைத்தார்முடிவறியான்
தேவன்சிறுத்தான் சிவந்தார்முடியறியான்
தங்களிஷ்டமேயென்று சிரடிக்கைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு

திரியோதிரன் கோபித்து கர்னனையழைத்து தாதியை
சிரசாக்கினை செய்யச்சொல்வது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டுண்டநாகங் கனற்பொரிபோல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமாய்
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலமாய்
கருணர்முகம்நோக்கி கட்டழகனேதுசொல்வான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமானே
ஏர்பதத்தைமாற்றிச் சிறையிலடையுமென்றான்
மற்றுபதமாற்றிப் போடுமென்றான்காவலிலே
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வாளாலே
உங்கள் தலையறுக்க வந்ததுகாலமென்று
சொல்லியவள்நடந்தாள் சுந்தரப்பூந்தாதியவள்
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பதறிமிகநடந்து
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
யானையின்கீழ் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்

தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனுந்தான்பார்த்து
போய்வந்தகாரியங்கள் புதுமைகளத்தனையும்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்னென்னசொன்னார்கள்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
உன்னைப்பெற்றதந்தையரும் மெத்தப்பிணங்கினார்
சொன்னதெல்லாந்தான்கேட்டு சிறையிலடையுமென்றார்
கட்டழகாவெந்தனுக்கு காலில்விலங்குபோடுமென்றார்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவந்தேனென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனுமேதுசொல்வார்

புனக்திரர் தாதிக்குத்தேறுதலுரைப்பது.

மூன்றுநாளொருபொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலுநாள்நம்முது ஆருகுமபார்ராச்சியங்கள்
பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிச்சயங்காண்
வீமர்கையம்பாலே வேந்தர்மடிந்திடுவார்
மன்னர்கையம்பாலே மாண்டிடுவாரெல்லோரும்
தருமருக்குமிப்போது சனியன்ஒழிந்தது
வீமருக்குமிப்போது விதிவொழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போது அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமங்கையரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுகோதையரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததிவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
சிறையிட்டயிந்திரனும் குறைவிட்டுதானழுதான்
காலனுயரவந்து கடுகவாவென்றானே
எமனுயரவந்து இங்கேவாவென்றானே
இன்னஞ்சிலகால மிருந்தரசையாளாமல்
நாளைதெரியுதுகாண ராசர்படைபோரதெல்லாம்
பின்னைதெரியுதுகாண் மன்னர்படும்பாடு
ஆணைக்குதாதியரை அரண்மனைக்குட்செல்லுமென்றார்
மாதரிடதாதியரை மாளிகைக்குச்செல்லுமென்றார்
போகவிடைகொடுத்தார் பொன்னுப்புனக்திரனார்
விடைபெற்றுத்தாதியரும் மாளிகையில்போய்ப்புகுந்தார்
அங்கேவிடைபெற்று அரண்மனைக்குப்போய்புகுந்தான

புனக்திரன் வார்கொள்ளிவாசலுக்கு வருகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனார்வீரியரும
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதி தாண்டியந்தமன்னவனும்
வாசலணிக்காக்கின்ற வார்கொள்ளிவீதிவந்தார்

வாசல்படிகாக்கின்ற மங்கையல்லாளாரடி நீ
அடியடி தாதியரே யப்பாலேநில்லுமென்றார்
வாழ்பாண்டிநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுநில்லுமென்றார்
வையைவளநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுநில்லுமென்றார்
வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளி தான்கேட்டு
யார்காணுமன்னவனே யப்பாலேநில்லுமென்றாள்
ஆர்காணுமன்னவனே யிங்கேவாராதேயென்றாள்
அரண்மனையாருத்திரவு அப்படிக்குச்சொன்னார்கள்
உலகாண்டராசாக்கள் உள்ளே விடாதேயென்றார்
திரியோதிரனருகில் சென்றுவருமளவும்
ராசர்திருமுகத்தைக் கண்டுவருமளவும்
உத்திரவுபெற்றுவந்து உங்களுக்குவழிவிடுவேன்
அந்தமட்டுமங்கே நில்லுமென்று ஆரணங்குபோய்நடந்தாள்

வார்கொள்ளி திரியனை உத்திரவுகேட்கப்போகிறது.

எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பற்றிமிகநடந்து
ஓட்டம்பெருநடையாய் ஓடிவந்தாள் தாதியரும்
ஆடம்பலத்தில் ஒளவையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
திரியோதிரன்முன்னேவந்து சொல்லுவாளொருவார்த்தை
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
உமக்குமொருவாண்டு எனக்குமொருமூவாண்டு
மூன்றுவருஷமது முடிமன்னர்வாசலிலே
ஐந்துவருஷமது அணிமன்னர்வாசலிலே
வாளெடுத்துக்கைகொடுத்து வாசலிலேநில்லுமென்றீர்
கத்தியைக்கைகொடுத்து தலைவாசல்காருமென்றீர்
அன்றுமுதலின்றளவும் அணிவாசல்காத்திருந்தேன்
காணாதகாட்சியெல்லாம் கண்டேன்நெடுநாளாய்
பாராதகாட்சியெல்லாம் பார்த்தேன்நெடுநாளாய்
மண்டலத்துராசாக்கள் வாராதபேருமில்லை
சீமையுள்ளராசாக்கள் செல்லாதபேருமில்லை
காணுதராசரெல்லாங் கண்டேனிந்தவாசலிலே
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
தங்கமுடிநெருங்கும் தார்வேந்தரம்பலத்தில்
அப்பெரியமன்னரெல்லாம் அடியென்றுசொன்னதில்லை
அடியென்றழைத்தவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
வாடியென்றுசொன்னவர்கள் வந்ததில்லைவையகத்தில்

வார்கொள்ளி திரியனுக்கு புனந்திரனுடைய பராக்கிரமங்கூறல்.

அவன்-அடி அடியென்றானே அண்டமதிர்ந்துவிழ
பிடிபிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ

பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணும்ப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடுக்கென்றமீசையும் சூரக்கருங்குழலும்
சோலைக்கெதிராக மாதளம்பூச்சூரியனை
சாலைக்கெதிராக சந்திரனைப்போலழகும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருமுகமும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியையும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடைகைவீச்சும்
காயமுடியான் நகுலனிடையழகும்
அரையின்சொகுசழகும் அம்பொன்னூற்சிராவும்
கத்திசொகுசழகும் கத்திகட்டும்உள்மருங்கும்
கச்சைகட்டுமுள்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரென்றுசொல்லிடலாம்
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்கொப்பழகும்
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டழகும்
பாராப்பதக்கமும் பருதமுத்துதாழ்வடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஐந்துவிரல்களிலே அழகானமோதிரமும்
பத்துவிரல்களில் பாங்கானமோதிரமும்
அவன்-ஆபரணம்சோதிமின்ன அடியடியென்றானே
அடியடியென்றானே அண்டமதிர்ந்தாவிழ
பிடிபிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ
அவனுடையவாயாலே அடியென்னநாளாச்சே
மன்னனுடவாயாலே வாடியென்னநாளாச்சே
இன்னமமந்தாரசர்க்கள் என்னடியென்பாரே

வார்கொள்ளி கோபித்து வழிநடப்பது

இனியிருப்பதில்லையென்று எழுந்திருந்தாள்மங்கையரும்
வாளெடுத்துக்கீழ்போட்டு வழிபட்டாள்மங்கையரும்
கத்திசுழட்டிவிட்டுக் கடுகெனவேபோகலுற்றாள்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தட்டிநகைத்தார்கள் தார்வேந்தரெல்லாரும்
கைகொட்டிக்காணநகைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும்
தய்யர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அவர்-அங்காணிதொப்பை யசையமருங்கசைய
வாரோடிவாரோடி வார்கொள்ளிவாரோடி
அடியென்றுசொன்னவனும் ஆரென்றுநீயிருந்தாய்
உன்னையடியென்னதை என்னையடாவென்றால்
எட்டாதபொன்னுலகங் கிட்டகெதிபெறுவேன்
வானேழுலோகம் வழியுங்கதிபெறுவேன்

தேவர்கள்சொர்க்கமது சேருங்கதிபெறுவேன்
உன்னையடியென்றவனை தன்பேருரைக்கிறேன்கேள்

துரோணர் வார்கொள்ளிக்கு பதிலுரைப்பது

உன்னை-வாடியென்றுசொன்னவன் தான் வானவர்கள்புத்திரண்டி
வானவர்கள்புத்திரண்டி மங்கைமணவாளனடி
தேவர்கள்புத்திரண்டி தேவிமணவாளனடி
கருநீலம்பூங்குழலாள் கலங்காரிநாயகண்டி
தோகைமயிலனையாள் துறசடையாள்புத்திரண்டி
பாசுபதம்பேருபெற்ற பார்த்திபன்புத்திரண்டி
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனனர்புத்திரண்டி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அழகானபுத்திரண்டி
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமைத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோ தனபுத்திரண்டி
நாலாலகபிந்திரனார் நூற்றொருவர்புத்திரண்டி
அவனடியென்றதினல் ஆரணங்கேபழுதிலலை
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வாள்வார்கொள்ளியும்

வார்கொள்ளி பதிலுரைப்பது.

வானவர்கள்புத்திரன் எண்ணுந்தாமறியேன்
மங்கைமணவாளன் எண்ணுமவகையறியேன்
தேவர்கள்புத்திரன் எண்ணுந்தரமறியேன்
வையவளகாடான் எண்ணுந்தாமறியேன்
என்றுமவளுரைத்து எழுந்துநடக்கலுற்றாள்
வாளுருவிகைபிடித்து வந்தாளேமங்கையவள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன்முன்னேவந்து
பாலைமின் கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டமாதர் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வாள்
ஐயாபுனந்திரரே அடியேனொருவார்த்தை

வார்கொள்ளி புனந்திரனுக்கு வழிவிட்டது.

வானவர்கள்புத்திரன் எண்ணும்வகையறியேன்
மங்கைமணவாளன் எண்ணுந்தாமறியேன்
தேவற்குப்புத்திர னெண்ணுந்தாமறியேன்
தேவியணவாளன் எண்ணுநதாமறியேன்
வாழ்பாண்டிநாட்டானே வழிவிட்டுநீங்கினேன்காண்
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டத்தனுடனே
ஓடமயிற்கண்ணனே வுட்கட்டில்போங்காணும்
என்றுமவளுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரும்

தர்மமகனுகைபினல் தர்மமாய்நான்பொறுத்தேன்
வீமர்மகன்வந்தாக்கால் வீண்படுமேவுன்வாசல்
அர்ச்சுனனர்புத்திர னுகையால்நான்பொறுத்தேன்
வீமனமகன்வந்தாக்கால் வெட்டியெறிந்திடுவான்
வெட்டியெறிந்திடுவான் வீரமணிவாளாலே
குத்தியெறிந்திடுவான் குடல்கள்சரிந்திடவே
புண்ணியத்தையெண்ணிப் பொறுத்தேன்காணுத்தமியே

புனர்திரன் வார்கொள்ளிக்கு தேறுதல் புத்தியுரைப்பது.

வாழ்பாண்டிநாட்டார் வருவார்சிலபேர்கள்
வந்தபடைமன்னவற்கு வழிவிட்டுநீங்கில்லு
மூன்றுநாளாறுபொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாம்நாலெங்களது ஆருதுகாண்ராச்சியங்கள்
இரட்டிப்புசம்பளம் நானேதருகிறேன்காண்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே ஆணழகிஅஞ்சாதே
எதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றானிநிதிரனும்
நல்லதிருமென்று நடந்தாரேபுனந்திரரும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னவனும்போகலுற்றான்
அங்கிருக்கும்வண்மைகளைக் கண்டானேமன்னவனும்
ஆனந்தவாதினமும் அவியாத்திருவிளக்கும்
ஆர்காவலென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துகாவலர் நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னர்மனஞ்சலித்து மார்மமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரரை தாதிவந்து காணுகிறது.

அந்நமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இறங்கியேயானைமுன்னே எதிராகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபூமுடியும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடபூமுடியும்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்பூமுடியும்
நாமமுடியான் நகுலரிடபூமுடியும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்பூமுடியும்
ஐவரிடபூமுடியும் அறிவேன்அறிவேனென்று
அறிவேன்அறிவேனென்று ஆணழகன்சோடித்தான்

அப்போதுதூதி அறியவெடுத்துரைப்பாள்
ஆருகிறவாதினமும் அழியாத்திருவிளக்கும்
மனுஷர்களேறுத மண்டபமுந்திருவிளக்கும்
காஞ்சிகாடாளுங் கருணரிடகாவலென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனூர்தான்பார்த்து

புனந்திரன்கோபித்து கர்னருடையமாளிகையை
யானையைவிட்டு இடிக்கிறது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிபைப்போல்
பத்திபகாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்துச் சிறுகண்சிவப்பேரி
ஐராவதம்போலே யானையைத்தானழைத்து
இடித்துதகர்க்கி எமபுரஞ்சேருமென்றான்
குத்திப்பிளந்து அதைக் கோளாறுசெய்யுமென்றான்
யானையதுகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளிவால்மிகமுறுக்கி
தும்பிக்கையைத்தூக்கி வருகுதுகாண் அவ்வானை
மண்டபந்தன்னருகில் மதயானைவந்துநின்று
கொம்பையசக்கக் குளம்பால்நிலம்பேர்த்து
தும்பிக்கையாலே சுழட்டி அடிக்கிறது
மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி மண்ணோடேசாடுமாம்
அவியாத்திருவிளக்கை அங்கனவேசாடுமாம்
ஆளேறுமண்டபத்தை யடங்கலுந்தானிடித்து
ஆகாரமுள்ளடக்கி அவ்வானைதான்திரும்பி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குதெண்டனிட்டு
இடித்துதகர்த்துகாண எமபுரஞ்சேர்த்துவந்தேன்
மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி மண்ணோடேசாய்த்துவந்தேன்
என்றுமேசொல்லி யிருந்தது அவ்வானை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
இன்னஞ்சிலதூதுவரை மன்னவனுந்தானழைத்து

புனந்திரன் தூதுவரைவிட்டு தனக்குசிம்மாதன
மண்டபம் நிருமிக்கிறது.

அங்குமொருவாதினங்கள் அழகாகசோடியென்றான்
வந்தநல்லதூதுவர்கள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு

சொன்னபொழுதிலவர் சோடித்தார்மண்டபங்கள
புனந்திரனர்சொன்னபடி பொட்டெனவேசோடித்தான்
சோடித்து ஆச்சுதென்று தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டார்
அப்போபுனந்திரனர் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
ஆளேறுவாகனமும் அழியாத்திருவிளக்கும்
மண்டலங்களுண்டுபண்ணி மன்னவனுமேலேறி

புனந்திரன் சபதம்.

நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிராடாளுங் கருணரிடபூமுடியும்
தங்கைமணவாளன் கறுதலையன்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்பூமுடியும்
அறிவேன்அறிவேன்என்று ஆணழகனேறினன்
ஒருமிக்கஅறுத்திடுவேன் எனறுமிகவேறினன்
ஏறியேதானிருந்து இறங்கினன்மன்னவனும்
மண்டபத்தைவிட்டல்லவோ மன்னனுங்கீழ்குதித்து

புனந்திரன் திரியோதிரன் கொலுவுக்குச்செல்கிறது.

ஜனங்களைப்பார்த்து அதிசயப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கறுத்தானையேறினன்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினன்
வந்தவந்தபோகளெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றான்
அப்படிக்கேகல்லதென்று அனைவோரும்ஏறினர்கள்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்ரணவிருது
வாகனங்களேறியபின் வாசித்தார்சங்கத்தொனி
போரஞசாமன்னர் புனந்திராசாவும்
மற்றோர்படிகடந்தான மன்னர்படையுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போகலுற்றான்
திரியோதிரன்கொலுவில் செல்லுகின்றராசாக்களும்
முடிபோடேமுடிநெருங்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
இரத்தினமுடிநெருங்க இராசாக்கள்போய்கட்டதார்
வச்சிரமுடிநெருங்க வாசார்கள்மனனவர்கள்
செம்பொன்முடிநெருங்க சேனைபேர்சூழ்ந்திருப்பார்
தங்கமுடிநெருங்கத் தார்வேந்தர்அங்கிருக்க
சூரத்துராசாக்கள் சுருளோலைகொண்டுநிற்க
சூரத்துராசாக்கள் கையோலைகொண்டுநிற்க

தேசத்துராசர்க்கள் சேனைபேர்வந்திடுவார்
அங்கங்கேகூத்துகளும் அரிச்சந்திராநாடகமும்
வாரவழிதனிலே வண்ணநல்லகூத்துகளும்
நடக்கும்வழிதனிலே ராசாக்கள்கூட்டங்களும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆணுலழகுமன்னன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து

புனந்திரன்·பேரெழுதி அம்மானுக்கு
திரியன் செல்வச்சிறப்புகூறுதல்.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுமுகம்நோக்கி
அய்யாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
இவர்பெருமையாருக்குண்டு இந்திரற்குநேராக
தேவேந்திரராசன் சிறப்புடையனென்பார்கள்
இந்திரராஜாவும் இவருக்குஈடல்லவே
தேவேந்திரன்தானும் இவர்சிறப்புக்கீடல்லவே
குபேரனதுபட்டணங்கள் கோடியுண்டென்பார்கள்
இவருடையராச்சியத்துக் கீடுசொல்லலாகாது
உத்தமனூர்பட்டணத்துக் குவமைசொல்லலாகாது
அத்திபுரத்திற்கு அளகாபுரியீடல்லவே
வாழ்மதுரைபட்டணமும் மன்னர்பதிக்கீடல்லவே
உத்தமனூர்வீரியற்கு ஒருவரெதிரல்லவே
மண்டலத்துராசனுக்கு மற்றொருவரீடல்லவே
எங்கள்-அத்திப்புரத்தானுக்கு யாருமெதிரல்லவே.
இந்திரராசாவும் இப்படிக்கேசொல்லலுமே
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவும்ஏதுசொல்வார்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்குசொல்லுவது.

ஏன்காணுமன்னவனே இந்தமதியுந்தனுக்கு
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அம்பத்தறுகாதம் ஆண்டிருந்தராச்சியங்கள்
அப்பெரியராச்சியத்தை ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லாதே மன்னர்மனஞ்சலித்து
மாளுகிறோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
ஆருயிரவருக்கும் ஆணுமவள்பெண்ணுமவள்
பெண்பட்டங்கட் யல்லோ பூமியரசாளுகிறாள்
எல்லையரசாண்டு யிருந்தாளே அல்லியம்மாள்
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை

வெட்டித்தலைபிளந்து வீரபட்டமாண்டாளே
மன்னர் அருச்சுனனார் மாலையிடவேணுமென்று
கட்டழகியல்லியரைக் கலியாணம்பண்ணவென்று
மதுரைக்குவந்திருந்தார் மாயவரும் அர்ச்சுனரும்
மாறுவடிவுகொண்டு மறைந்திருந்தார்மன்னவரும்
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேட்டைக்குப்போனாள்காண்
கானகத்துவேட்டைகளாடிவருகையிலே
பெண்வேஷங்கொண்டாரே போர்விசையப்பெருமானும்
ஆணழகியல்லியற்கு அம்புபொறுக்கித்தந்தார்
காலும்பிடித்தானே கதையொன்றுரைத்தானே
கதையொன்றுரைக்கையிலே கண்டாளேயல்லியரும்
ஆண்பிள்ளையென்றுசொல்லி யதட்டியெழுந்தாளே
கத்திஎடுக்கையிலே கடுகிநடந்துவிட்டார்
வேட்டைகளாடிவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மற்றுநாள்காலமே மன்னர் அருச்சுனரும்
தண்ணிக்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்திறங்கி
அல்லியென்றுமெல்லியென்றும் அழுதுபுலம்புகிறார்
தண்ணிக்குவந்ததொரு தாதியர்கள்தான்கேட்டு
அல்லிக்குரைத்தார்கள் ஆக்கினைகள்செய்யவென்று
அப்போது அல்லியம்மாள் ஆக்கினைகள்செய்யலுற்றாள்
தூக்குமரத்திலே போடச்செலவுதந்தாள்
தூக்குமரஞ்சொப்பனிடப் போனதொருசெங்கமலம்
போனதொருசெங்கமலம் பொன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தாள்
ஆற்றுமணலிலே போட்டுப்பிரட்டுமென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பி.பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னவருந்தான்பிழைத்தார்
காளியம்மன்கோவிலுக்கு காவுகொடுங்களென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
பூனைக்கிடங்குதனில் போட்டடைக்கச்செலவுதந்தாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
பாம்புகளைவிட்டுமே கொல்லுமென்றாளல்லியம்மாள்
அத்தாலும்தப்பி பிழைத்தார்காண்மன்னவனும்
யானைமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாளல்லியரும்
அத்தாலுஞ்சாகாமல் பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
நாகமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாள்நாயகியும்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
பைங்கிளியாள்தன்கையிலே பாவைப்பிச்சைவாங்கி
அல்லியேநீருமிட்டு ஆணழகன்போய்நடந்தார்
மற்றுமொருநாளில் மாதவள் அல்லியம்மாள்
வேட்டைகளாடிவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்

தண்ணீர்களையாகித் தவித்துப்புலம்புகையில்
மாயன்பெருமானும் மன்னவனுர் அருச்சுனரும்
பார்ப்பானும்பார்ப்பாத்தி போலேவடிவெடுத்து
தண்ணீர்ப்பந்தல்போட்டார்கள் தாங்களிருவருமாய்
அல்லிக்குத்தாகங் கொடுத்தார்காண் அருச்சுனரும்
வந்தசனங்களெல்லாந் தாகந்தெளிந்தபின்பு

அல்லி கிருஷ்ணாருச்சுனரை வளப்பம்விசாரித்தது.

ஆரம்மாவென்றுசொல்லி அல்லியவள்கேட்க
சின்னவயதல்லோ தெய்வப்பிராமணப்பெண்
குஷ்டரோகிஎன்புருஷன் கண்டீரோ ஆச்சியரே
இலட்சுமிநோன்பதுதான் நாளைக்குவருகுதம்மா
கையிலேகாசுமில்லை கடன்கொடுப்பாராருமில்லை
என்றுபுலம்புகையில் ஏதுசொல்வாளல்லியரும்
ஆனால்கேள் ஆச்சியரே அரண்மனைக்குவந்தாக்கால்
வேண்டியதுநான் தருவேன் விரதமுடித்திடுவாய்
கேட்டதுநான்தருவேன் நோன்புமுடித்திடுவாய்
அப்படிக்கேகல்லதென்று ஆரணங்குசம்மதித்தாள்
கூட்டிவந்துசேர்த்தார்கள் கொம்பேரிடையாளை
அழைத்துவந்துசேர்த்தாளே அல்லிப்பெருமானும்
மாளிகைவாசலிலே வந்தாரிருவருமாய்
இலட்சுமிநோன்பதுதான் நடத்துமென்றாள்மங்கையரை

அல்லிக்குத் திருட்டுத்தாலி சம்பவித்தது.

சடங்குகள்செய்தாளே சதிரானபாப்பாத்தி
விஸ்தாரமாய்வேதான் வேள்விநடத்தினளே
நடுச்சாமவேளையிலே நடத்துகிறார்நோன்புதனை
அந்தச்சமயத்தில் அல்லியருந்தூங்கிவிட்டாள்
அந்தச்சமையம் அதுவேளை தானறிந்து
யானைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
அல்லியம்மாள்தன்கழுத்தில் கட்டினளப்போது
மங்கிலியந்தரித்து மன்னர்மறைந்துவிட்டார்
தாலிதரித்து நடந்தாரே அர்ச்சுனரும்
கட்டினவிருதறுத்துக் கடுகெனவேபோய்நடந்தார்
பொழுதுவிடிந்தது பகலானுதித்தது
அங்கம்மாள்கோயிலுக்கு திருக்காப்புஞ்சென்றது
சங்கரமனைவாதியர்கள் அனைவோருங்கண்முழித்தார்
பவளசேனைதன்னுடனே பத்தினியுங்கண்முழித்தார்
கழுத்திலேமங்கிலியங் கண்டாளே அல்லியம்மாள்
அறுத்துஎறிவோமென்றால் அறுவாளொடிந்துபோகும்
கத்திகொண்டறுத்தாலுங் கத்திரெண்டுதுண்டாகும்

ஆராயிரம்பாண்டியரும் அல்லியருந்தான்கூடி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யல்லிப்பெருமாளும்

பாண்டியர்களும் அல்லியும் ராசாக்களுக்கு ஓலையெழுதி
சத்தியங்கூறச்சொன்னது.

அன்பத்தாறுதேசத்துக்கு அனுப்பினாரோலைதன்னை
அன்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள்வந்தார்கள்
மண்டலத்திலுள்ளதொரு மந்திரிகள்வந்தார்கள்
சொக்கரிடவாலயத்தின் சிவகாமிச்சன்னதிமுன்
வந்தவந்தாசரெல்லாம் அந்தமுடன்வீற்றிருந்தார்
நெய்குடத்தைக்காச்சியல்லோ கைதோயுமென்றாளே
நெய்குடத்தில்கைதுவைத்து நெல்லைகிமிட்டிவிட்டார்
வெற்றிமதயானை வீமாவரோடிவந்து

வீமன்நெய்குடித்தது.

நெய்குடத்தில்கைதோய்த்து நெய்யைக்குடித்துவிட்டார்
அம்பாரநெல்லையெல்லாம் கிமிட்டிஅவர்தின்றுவிட்டார்
அத்தையறிந்தாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அவர்பேருப்ஊரும் அறிந்தாளேஅல்லியம்மாள்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்அத்தனையும்
யானைத்திரள்படையும் அழகானசேனைகளும்
குதிரைப்படைசேனைகளை கூட்டினாளல்லியரும்
ஐவர்மேற்சண்டைசெய்ய ஆணைமுகிவந்துவிட்டாள்
வந்துஅடித்தாளே வண்ணவண்ணக்கூடாரம்
அடித்தாள்ரணபேரி யண்டரண்டம்தானதிர
சண்டைக்குவந்தேனென்று தானடித்தாள்பேரிகைகள்
அந்தவிசேஷம் அதுவறிந்துதருமலிங்கம்
வீமனையும்மாயவரை யிருவரையும்கூட்டிவிட்டார்
வீமரும்மாயவரும் வந்துமேபோர்கொடுத்தார்
இருவருமாய்ச்சண்டைபண்ணி எதிர்நிற்கமாட்டாமல்
புறங்கொடுத்தோடினார் பெண்பெருமாட்கஞ்சியல்லோ
ஆறுலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்வந்தெதிர்த்தார்
அவராலேபோர்கொடுக்க மாளாதேமன்னவனும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கையில்கணைசோர்ந்து
தேரோடிநதுவில்முறிந்து தேரைவிட்டுக்கீழ்குதித்து
உற்றவுயிர்சோர்ந்து ஓடினார்அருச்சுனரும்

சகாதேவன் அல்லியைக்கூண்டிலடைத்த சமர்த்துக்கூறல்.

சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன்தானறிந்து
கூண்டொன்றுசொப்பனிட்டுக் கொண்டுவந்தான்தார்வேந்தன்
சூதானகூண்டொன்று தோன்றாமலல்லியற்கு
செய்துவென்றார் சமர்த்தன்சகாதேவன்

அல்லியம்மாள்தோற்றாளென்று அடித்தார்கள்பேரிகையை
எல்லவருந்தானறிய அரண்மனைக்குகொண்டுசென்று
சந்தோஷப்பட்டார்கள் சபர்த்தானைராசாக்கள்
ஆறுசிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்தாமறிய
மங்கிலியந்தான்பொருந்தி மன்னவனையுன்னைப்பெற்றார்.
மதுரையையாளுதற்கு மன்னவனையுன்னைப்பெற்றாள்
பூலோகமாளுதற்கு புனந்திரனையீன்றெடுத்த
இப்பெருமையாருக்கு இந்திரரேசொல்லுமையா
பெண்பெருமையாருக்குண்டு புனந்திரரேசொல்லுமையா
அத்திபுரமும் அவராளுமரசுகளும்
மதுரைப்பெருஞ்சீமையது மண்டலத்துக்கீடாமோ
வைகைப்பெருநாடு வாழ்மதுரைக்கீடாமோ
அல்லிப்பெருமையது அளவிடக்கூடாது
பெண்பெருமாள்தன்பெருமை புகழ்ந்திடலாகுமோதான்
இப்படிக்குச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தார்மன்னனுந்தான்

புனந்திரர்மாமா பொன்னுமலைநாடானுக்கு கோப
வார்த்தை யுரைக்கிறது:

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குகதிமண்டி கண்கள்கரிபறந்து
விலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய்அனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலையமாய்
அண்ணாமுகம்நோக்கி மன்னவனார்எதுசொல்வார்
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனார்எதுசொல்வார்
அம்பலத்துராசருக்கு ஆணழகியீடாமோ
மண்டலத்துராசருக்கு மாதவெதிராமோ
முத்துமுடிதரித்த ராசாக்கள்தன்னுடனே
வச்சிரமுடிதரித்த ராசாக்கள்தன்னுடனே
சரியாகச்சொன்னீரே தாரார்குழலாளை
வில்பிடித்துவேட்டையாட வல்லவியாள்என்றலவோ
பட்சமுடனாக மெச்சியெடுத்துரைத்தீர்

நீங்களோசொன்னகதை மற்றொருவர்சொன்னுக்கால்
மற்றொருவர்சொன்னாலே வாளுக்கிறையிடுவேன்
வாளுக்கிறையிடுவேன் மண்டைபிளந்திடுவேன்
ஆதிசிவனானாலும் ஆண்மைகொண்டுயுத்தம்பண்ணி
பரமசிவனானாலும் பத்திப்பிளந்திடுவேன்
மாயவனேயானாலு மவன்மண்டைபிளந்திடுவேன்
ஈஸ்வரனேயானாலும் இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
முனிவர்களானாலும் முறியவுடல்பிளப்பேன்
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவேன்
தாமணிக்கட்டி தறித்திடுவேன்பூமுடியை
மூக்கோடேகாக்கறுத்து முன்முடியைசங்கரிப்பேன்
காக்கோடேமூக்கறுத்து நகரைவிட்டோட்டிடுவேன்
என்றுமனுக்கொடுததா ரிந்திராசாவும்

புனந்திரனுக்கு சபையார் எடுத்துரைப்பது.

அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
புனந்திராசருக்கு புண்ணியர்களேதுசொல்வார்
பொன்னுமலேநாடாளும் அண்ணுவுரைத்ததற்கு
கோபித்துக்கண்சிவந்தீர் கொற்றவனார் வீரியரே
வாடிமுகந்தளர்ந்தீர் மன்னர்பெருமாளே
ஆச்சியுடன்பெருமை அண்ணுயெடுத்துரைத்தார்
எதிரிகளைப்புகழ்ந்து இகழ்ந்தீரோ அண்ணுவே
மாற்றானைத்தான்புகழ்ந்து வைதீரே அண்ணுவே
என்றுமனந்தேற்றி இந்திரரைக்கொண்டணைத்தார்
கொற்றவனார்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனார்கோபம் வழிப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
ஆறினார்கோபம் அமர்ந்தார்எகாலுமேமடை
தேறினார்கோபம் தெளிந்தார்கொலுமேமடை
பொனனுமலேநாடாளும் அண்ணுமனங்குளிர்ந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
இருவருங்கோபந் தணிந்தார்களப்பொழுது
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரவீரியனும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படையுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போய்கடந்தான்

புனந்திரன் சின்னமெடுத்தூதுவது.

ஊதினான் சின்னம் உலகேழுலசதிர
ஊதினான் காளை உலகுதலைதுழுக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
என்னவென்றூதினான் இந்திராசாவும்
கோணுதமாதவத்து குந்தியம்மாளென்பாட்டி
பாண்டுமகாராசன் பட்டத்தரசியவள்
பட்டத்தரசியவள் பாஞ்சாலிகுந்தியம்மாள்
துருவாசர்மந்திரத்தால் துலங்கவந்தார்மன்னவர்கள்
பாண்டுராசன்பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை ஆச்சிபயின்றெடுத்தாள்
வாசமாம்குந்தி வடமதுரைவாழுதற்கு
காப்புடையகன்னியவள் காரணத்தால்வந்துதித்த
கோப்புடையகுந்தி குருமணியென்றூதினர்
எத்தம்மாவென்று இரணியனைமார்பிளந்து
தோற்றமாந்தூணிலே நின்றசுடாதுபோல்
அதர்க்குவாய்த்தமருமகனான் வந்தேனென்றூதினர்

ஐவர்மகனென்றுபுனந்திரன் சின்னமூதுவது.

பொய்யாதவாசகனார் புகழுடையதர்மலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடபுத்திரனான்
புத்திரனான்வந்தேனென்று ஊதினான்சின்னத்தொனி
பாரியதிண்டோளன் பகவிடும்பன்பற்பிடுங்கி
சாடிப்பொன்கொண்டுவந்தேன் தன்மகனென்றூதினான்
பொட்டிப்பொன்கொண்டுவந்தேன் புத்திரனென்றூதினான்
கைலைப்பதிநோக்கிக் கர்த்தனைக்கண்டல்லவோ
பரமருடனேவாதாடி பாசுபதம்பேறுபெற்றார்
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரிடபுத்திரனான்
அர்ச்சுனனார்புத்திர னறைத்தான்விருகோதை
எட்டாதபொன்னுலோகம் ஏறிப்போயிந்திரபடை
க்கசேதிபுட்பமலர் கொண்டுவருஞ்சகாதேவர்
சகாதேவர்புத்திரனான் என்றுமவனூதினான்
நாமக்கொடியுடைய நகுலமகாராசர்
என்னைப்பெற்றார்புலிப்புலியார் பிள்ளையென்றூதினான்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்றுமவனூதினான்

புனந்திரன் நூற்றொருவர்சின்னமூதுவது.

நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவற்கென்றுசொல்லி
நூற்றொருவற்கென்றுசொல்லி சங்கெடுத்தூதினான்

தாமமுடியான் தயிலாட்டன்பூமுடிக்கு
சங்கெடுத்தூதினான் தயிலாட்டன்பூமுடிக்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கென்றெடுத்தான்
கர்ணருக்கென்றெடுத்து காளைசின்னமூதினான்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன் பூமுடிக்கு
தருதலையன்பூமுடிக்கு சங்கெடுத்தூதினான்
சாமத்துரோகி சகுனிபடும்பாவி
சகுனியனுக்கென்று தாரைசின்னமூதினான்
இப்படியாகச்சொல்லி யெடுத்தான்விருதோசை
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகுதலைதுமுக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
இப்படிக்காயூதினானிந்திராசாவும்

புனர்திரன் சின்னத்தொனியை திரியோதிரன் கேட்டு
கோபிக்கிறது.

ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளுந்தமியும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உற்றுற்றுக்கேட்டானே வுத்தமனார்வீரியனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோலக்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தை சுற்றிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலயமாய்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி

திரியோதிரன் தருமர்மேல் இகழ்ச்சியாக
கர்ணருக்குசொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கேதுசொல்வான்
கர்ணா-விண்ணீர்புகழீர் விலாடநகரியிலே
தக்கப்புகழுடைய தர்மரெழுந்திருந்து
அறுந்ததொருநூலுங் கிழிந்ததொருபுத்தகமும்
அறுபதுசுக்கலாக போனதொருபுத்தகமும்
புத்தகத்தைகைப்பிடித்து போர்மன்னர்தன்கொலுவில்
பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுகிற பார்ப்பானைப்போலிருந்து
இச்சகங்கள்சொல்லி யிடிச்சுண்டிருந்தானே
அவ்விருதையூத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதும்என்விருதும் ஊதயிவனார்காணும்

வீமன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணீர்புகழீர் விராடநகரியிலே
வெற்றிமதயானை வீமனைவிரைவுடன்வந்து
கட்டிப்புரட்டி அவனைத்தப்பைத்திமோதி
ஆச்சாவுக்கெங்கும் அடிதூங்கினாந்தடுக்கி
வெட்டெண்ணகல்லை செரித்துநெருப்பாக்கி
தென்கடலுமாணிக்கம் வாரியுப்சேர்த்து
வடகடலில்மாணிக்கம் வாரியுமிசேர்த்து
பாலை கழுவி பணிசோல்உலைவார்த்து
அசையாமல்வெண்ணீரை ஆர்த்திமணல்பொறுக்கி
அரிசிபுகட்டி வடித்தானே ஆணழகன்
அவ்விருதைஅறுத அசந்தானேபேடிமன்னன்
உன்விருதும்என்விருதும் வைத்தவனார்காணும்

அர்ச்சுனன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணீர்புகழீர் விராடநகரியிலே
காண்டாவனமெரித்த காளையவனெழுந்து
ஆணழகுமன்ன னருச்சுனன்தானெழுந்து
விராடநகரியிலே வேணதொருபெண்களுக்கு
அவனுடையதேவியற்கும் அங்கையற்கண்பெண்களுக்கும்
மங்கையர்கள்பூமுடிக்கு மயிர்கோதியெண்ணெயிட்டு
மஞ்சனரைத்து மறவுக்குத்தண்ணீர்கொண்டு
அவர்களுக்குப்பூமுடித்தார் ஆணழகுமன்னன்
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அவர்க்கேற்றநாட்டியமும்
கற்றுக்கொடுத்தானே காளையருச்சுனனும்
அவ்விருதைஅறுத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுமென்விருது மூதயவனார்காணும்

நகுலன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

காமமுடியா னகுலனெழுந்திருந்து
கப்பல்குதிரைக் கனம்பெறவேகொண்டுவந்து
நல்லகுதிரை நலமாகக்கொண்டுவந்து
சீமைகுதிரைகளைச் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்து
காணயங்கள்தானுரைத்தா னிராசாக்கள்முன்பாக
குதிரைக்கதிகாரி யிவனென்றார்கொற்றவர்கள்
அப்படிக்கேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
கொள்பிடுங்கிகொட்டினார் பில்பிடுங்கிவாயிலிட்டான்

குதிரைகள்சாலிக் குவித்துண்டிருக்தானே
அவ்விருவைத்தழுக அசத்தாரே பேடிமகன்
உன்விருதுமென்விருதும் ஆகயிவனார்காணும்

சகாதேவன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணோர்புகழ் விராடநகரியிலே
தாமமுடியான சகாதேவனோடிவந்து
இடைச்சியர்களெல்லா மிருந்தகெருமாடுகளை
காடுகள்மேடுகள் கண்டவிடங்களெல்லாம்
மாட்டைமிகமடக்கி மன்னவனும்பால்கறந்து
மோருக்குகணக்குசொல்லி மோசமதையால்பொம்மையுண்டு
இடைச்சியர்களிலே இச்சகங்கள் தான்பேசி
இச்சகங்கள்தான்பேசி இருக்தானேபேடிமகன்
அவ்விருவைத்தழுக அசக்தாரே பேடிமகன்
உன்விருதுமென்விருதும் வைதயிவனார்காணும்
என்றுதேசத்தையாளுந் திரியோதனனுரைக்க

கர்ணர்கோபித்துதுரியனுக்கெடுத்துரைப்பது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
அவர்சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்தாவரண்டு நித்திலக்குபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பாலமுகம்வேறுபட்டு
சதிக்குசகதிமண்டி கண்கனெரிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமதாய்
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துசுவாலயமாய்
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணாமல்
நீர்சொன்னவார்த்தையது கேளுமையாராசாவே
எப்படியிருந்ததென்றால் இங்கிராராசாவே
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி இருசெவியில்விட்டாற்போல்
ஓடுருக்காய்ச்சி வுருகதிக்கவிழ்த்தாற்போல்
உச்சிமயிர்பிளக்க வுளிகொண்டடித்தாற்போல்
வாச்சுளிகள்கொண்டு மண்டைபிளந்தாற்போல்
எழைவுளியாலேஎடுத்துயிழைத்தாற்போல்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரிபோகம்நீயறிவீர்

நூவர்கள்பட்டதொரு ஆடல்கள்நீயறிவீர்
அம்பாத்திரமாரனும் அறிந்துபனைதடக்கும்
கொஞ்சம்பேராநெனும் கொண்டுபோபனைதடக்கும்
பஞ்சவர்கள்கையாலே படுகிறபாடத்தனையும்
காணதெரியுதப்பா ராசாக்கள்கையாலே
பிணைதெரியுதையா மன்னவர்கள்கையாலே
என்றுமவனுரைத்து மருங்காணகருணராஜன்
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திருப்புக்குநின்றங்கி
நிரியன்முகம்நோக்கி சொல்லுவானொருவார்த்தை

கருணர் நிரியன்மாளிகைக்குப்போக வுத்தரவு வினவுவது.

மாளிகைக்குப்போய்வாறேன் மன்னவனேவிடையருளும்
போகச்சொல்லவருளும் போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
தேசநாதயாளுந நிரியோதிரன்பார்த்து
அப்படிக்கேபோகவென்று அரையன்விடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றுகருணராசன் விடைபெட்டுவாராரே
அம்பலவாசலது தாண்டியேமன்னவனும்
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைக்காணவென்று

கருணர் புனந்திரனைக் காணவருகிறது.

எதிர்கொண்டுவாராரே எத்திலங்குபூமுடியார்
மன்னர்படைநடுவே மறுமன்னர்கூட்டத்திலே
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குமுன்பாக
நடந்தார்கருணராசன் காணுநிக்குந்தானதிர
அப்படிநடந்தாராம் எதிரெறிக்குஞ்சூரியன்போல்
காஞ்சிநாடாளும் கருணர்வருகிறதை
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உத்தமனார்சீர்வடிவை
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணைமுகம்நோக்கி
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனும்மனுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணைமுகன்னதுசொல்வான்
எதிர்காணவாரதொரு எத்திலங்குபூமுடியான்
தருமர்திருமுகமுந் தார்வேந்தர்பூமுடியும்
அன்னநடையும் அவர்போலத்தோணுது
தகைப்புகழுடைய தருமரென்றெண்ணுகிறேன்
ஆர்வரவுமாமா அறிபவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான் கருணரென்று சொல்லுகிறது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணைவும்னதுசொல்வார்
ஆர்வரவுமென்று நினைத்தீர்காணுமுகா

கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
திருமருக்குமூத்தவர்காண் ஆணழகாளென்றுரைத்தார்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவருக்குமூத்தவொரு ஆணலழகரென்றும்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்துகருணரென்றும்
எனக்கும்பெரியதந்தை யிவரென்றுரைத்தீரே
ஐவருக்குமூத்தவரா யிவராயிருந்தாக்கால்
ஐவருடனககாம் அரசாண்டிருந்தாரோ
பஞ்சவர்கள்தன்னுடனே பாருலகாளாமல்
திரியனுடகாஞ் சேர்ந்திருக்ககாரணமேன்
மாத்தானுடக்காம் வந்திருக்கக்காரணமேன்
மர்மட்ஒழியாமல் மாமாவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்குகூறுவது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவுந்தான்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வார்
ஆனால்கேள்மன்னவனே அந்தவரலாறு
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்நாயகியும்
அஞ்சுபிராயத்திலே அறியாதநாளையிலே
தூறுவாசமாமுனிக்குச் செய்தாள்பணிவிடைகள்
அந்தப்பணிவிடைக்கு மெச்சிமகாமுனியும்
ஐந்துமந்திரந்தன்னைக் கற்பித்தாராசியற்கு
மந்திரவல்லமைக ளறியாள்காண் ஆச்சியரும்
அதிலேயொருமந்திரத்தை தோத்தரித்தாள் அங்ஙனமே
சூரியயந்திரத்தைச் சொன்னாளேவாயாலே
சொன்னவுடனுகத் தோன்றினார்சூரியனும்
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்தன்னையவர்
பருவமதுண்டுசெய்து பட்சமுடனுக
கூடிக்கலந்திருந்தார் கொம்பனையாள்தன்னுடனே
அப்போதுகெற்பந் தரித்து அழகாக

குந்திசொல்வது.

கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாளேதுசொல்வாள்
அஞ்சுவயது அறியாதகாலத்திலே
நானுமொருபிள்ளைபெற்றால் நாடெல்லாம்ஏசாதோ
என்றுமவளுரைத்து சொல்லிப்புலம்பினுள்
பானுகுலத்துதித்த சூரியனுமேதுசொல்வார்
அஞ்சாதேபெண்மயிலே என்றுமவரொழுந்து
ஆணழகர்வீரியரும் அறைந்தார்தவடையிலே
அறைந்தஅறையாலே பிறந்தார்கருணரும்
கவசகுண்டலந்தன்னுடனே கன்னத்தில்தான்பிறந்தார்.

ஜன்னத்தில்பிறக்கவே கர்ணரென்றுபெயருமிட்டு
குந்திதரித்திருந்த கோலவர்ணபட்டாடை
முந்தானை தன்னிலே கிழித்தாளொருமுழந்தான்
ஒருமுழந்தான்கிழித்து உத்தமர்க்குதான்போர்த்தி
பஞ்சவர்ணப்பேழையிலே குழந்தையைஉள்ளடக்கி
சாற்றியேபூட்டுமிட்டு விட்டார்கள்ஆத்ததனில்
ஆற்றில்குழந்தைவிட்டு சூரியரும்போய்நடந்தார்
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்போய்நடந்தாள்

கருணர் பேழையில்மிதப்பது.

ஆற்றிலேபேழை யமர்ந்துமிகத்தளும்பி
அத்திபுரத்தை அடுத்தது அப்பேழை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
அவனுக்குத்தோழனவன் ஆனழகன்தச்சனவன்
ஆற்றங்கரையோரம் வந்தாரிருவருமாய்
ஆற்றிலேபேழையது அடித்துவரக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
பெட்டிவருகிறது பேழையதுவென்னுதென்றான்
தாமமுடியானுந் தச்சனவனேதுசொல்வான்
பெட்டியதுவன்னுதுகாண் பேழைபதுவுள்ளிருக்கும்
பேழையதுவுள்ளிருக்கும் பூஷணங்களுன்னுதென்றான்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருந்தார்களிருவருமாய்
மேல்காற்றுமங்கே மிகவெள்ளந்தான்பெருகி
ஆறுபொங்கிநீர்தளும்பி அப்பெட்டிதான்மிதந்து
ஆற்றின்கரையோரம் அமர்ந்ததுபெட்டியது
குளத்தின்கரையோரங் கொண்டுமெதக்கியது

தச்சனுந்திரியனும் ஆற்றில்பேழையைக்கண்டெடுத்தது.

தச்சன்திரியனும் தானெடுத்தோர்பேழைதன்னை
இருவருந்தூக்கி யிசைந்துவழிநடந்தார்
மாளிகையில் நுழைந்தார்கள் மன்னவர்கள்தச்சனும்
பேழைதன்னை வுளிகொண்டு தாள்திறந்தானுத்தமனும்
பேழைதன்உள்ளிருக்கும் பிள்ளையைக்கண்டார்கள்
தச்சனவனெடுத்து தா னடந்தார்மாளிகைக்கு
குழந்தையையவனிடுக்கி கொற்றவனுந்தானடந்தான்

தச்சன் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

மாளிகையில்கொண்டுவந்து மைந்தனைநீராட்டி
மைந்தனைநீராட்டி மலர்க்கண்ணிமையெழுதி
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
உச்சிதமான வுடைமைகள்பலதிருத்தி
கோலவர்ணபூஷணங்கள் குழந்தைக்குதானணிந்து
வன்ணவண்ணபூஷணங்கள் மைந்தர்க்கலங்கரித்து
சொம்பிலேசிறுதேனும் கோர்துபடாசர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும் மலைகளாச்சர்க்கரையும்
கூட்டிப்பிசைந்துமல்லோ கொறறவர்க்குத்தானூட்டி
தள்ளிப்பிசைந்துமல்லோ தார்வேந்தர்தானூட்டி
பன்னீரால்வாயலம்பி பட்டாலேவாய்துடைத்து
சரம்உலர்த்தி யிழைமேசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
மைந்தனைத்தாலிடுக்கி வழிநடந்தான்மன்னவனும்
தெத்துதெருத்தாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு

தச்சன் திரியோதிரன் மாளிகைக்குகுழந்தையாகிய கருணரை யெடுத்துக்கொண்டுபோனது.

மாநகரமாளும் மகாராசன்மாளிசென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுண்டுமண்டபத்தில் ஆணழகன்போய்நுழைந்தான்
செம்பொன்முக்கால்நிறுத்தி செம்பொன்தளிகையிட்டார்
புலிமுகக்கால்நிறுத்தி பொன்னால்தடுக்கையிட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருந்தார்
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாள்சொல்லுகிறாள்
மாணிக்ககிண்ணிகளை வைத்தாரழகாக

திரியோதிரன் ௩௨-கிண்ணியில் பொசிப்பது.

முப்பத்திரண்டுகிண்ணி முடிமன்னர்கிட்டேவைத்தாள்
அமுதுபடைத்தார்கள் ஆரணங்குதாதியர்கள்
பத்துவகைக்கறியும் பாலடிசல்போசனமும்
மற்றும்வகைக்கறியும் வண்ணவிதபோசனமும்
அத்தனையுங்கொண்டு அளித்தார்கள் தாதியர்கள்
போசனமும்வைத்து புத்துருக்குநெய்சொரிந்து
காராவின்நெய்சொரிந்து கட்டித்தயிர்வார்த்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுபொசித்திருந்தார் அழகானராசாவும்

அந்தவொருவேளையிலே வந்தானே தச்சனுந்தான்
மைந்தனைத்தானிடுக்கி வந்துபுகுந்தானே
குழந்தையைத்தாழவிட்டான் கொற்றம்போர்வீரியனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான
அமுதுண்ணுங்கிண்ணியிலே அனேகவதிசயங்கள்
ஒருபிடி அமுதெடுத்தால் மறுபிடியெல்லாம்புழுவாம்
மற்றுமொருகிண்ணியிலே அள்ளியெடுப்பார்கள்
முப்பத்திரண்டுகிண்ணி முழுதும்புழுவாகும்
அந்தப்புழுக்களெல்லாங் கிண்ணியிலேமெய்ந்திருக்கும்

திரியோதிரன் கலத்துப் புழுவைநீக்கின குழந்தையாகிய
கர்ணரை ஸ்ரீகாரங்கொண்டது.

அப்போதுகுழந்தையது அங்கேகவிளையாடி
தண்டையசைய தவழ்ந்துவிளையாடி
கிண்ணியருகில்வந்து மெள்ளவேகைதுவைத்தார்
கைதுவைத்தவேளையிலே கலத்துப்புழுவெல்லாம்
கலத்துப்புழுக்களெல்லாங் கண்டானே திரியோதிரன்
புழுக்களுமாறிப் போசனமாச்சுதங்கே
மற்றகிண்ணிகளை வைத்தாரெதிராக
அந்தக்கிண்ணிகளை அள்ளிற்று அக்குழந்தை
முப்பத்திரண்டுகிண்ணி மூடிமன்னர்கையைவைக்க
புழுக்களுமாறி போசனங்களாச்சுதங்கே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன்சந்தோஷிப்பது.

பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரமயிர்வ
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
மைந்தனைவாரி மடிமேலேகொண்டணைத்து
கைத்தலத்தைதானெடுத்துக் கண்ணிலேஒத்திக்கொண்டான்
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்திருந்து
பிள்ளைமுகம்பார்த்துப் பூரித்தான்திரியோதிரன்
தச்சன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
அப்பாவேசிற்பாசாரி அடியேனொருவார்த்தை
என்றன்மனதுக் கிசைந்தாப்போல்வாக்கருளும்
சிந்தையிலேயெண்ணி கேட்டதற்குவாக்கருளும்
திராசுகொண்டுவந்து தட்டில்குழந்தையைவைத்து
திரவுகோல்தானெடுத்து மைந்தரைதானிருத்தி
குழந்தையளவுக்கு கொட்டுகிறேனிரத்தினங்கள்
பிள்ளையளவுக்குப் போடுகிறேனிரத்தினங்கள்
இந்தக்குழந்தையெனக்குத்தரவேண்டும்

துரியோதிரன் கர்ணனுக்கு குழந்தையிடைக்கு
பொன்கொடுத்தது

குறுக்கொன்றும்பேசாமல் குழந்தையையீந்துவிடும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மைந்தரையீந்துவிடும்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வான் தச்சனவன்
மன்னவனார்கேட்டதற்கு மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
அரண்மனைபார்கேட்பதற்கு அஞ்சிப்பயந்தவனும்
செங்கோல்முறைமைக்குமுன் சகசிகமேறு.வென்றான்
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்தருளிக்கொள்ளுமென்றான்
உத்தன்மனதின்படி உகந்தருளிக்கொள்ளுமென்றான
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
இடைக்கிடைரா சதினங்கள் எடுத்துநிறுக்கினார்கள்
குழந்தையிடைகண்டு கொட்டினார்தினங்கள்
மைந்தனிடைகண்டு வாரியெடுத்தார்கள்

பிராமணரை யழைத்து நாமகரணஞ் சூட்டினது.

வேதப்பிராமணர் வேதியரைத்தானழைத்து
சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து சாதகங்கள்தானெழுதி
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனென்றுபெயருமிட்டு
கலத்துப்புழுநீக்கின கர்ணனென்றுபெயருமிட்டு
மூன்றும்வயதிலே முத்துமுடிதரித்து
நாலாம்வயதிலே நாடாளச்சொப்பனிட்டு
ஐந்தாம்வயதிலே ஆணழகர்கர்ணருக்கு
இராச்சியமுறைமைகளை நன்றாய்த்தெரியவைத்து
ஏழாம்வயதிலே இளையபட்டங்கட்டிவைத்து

காசிநாட்டை கர்ணருக்குப்பட்டஞ் சமர்ப்பித்தது.

போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிநாயகியை
மாலைமுடியாற்கு மணமுகூர்த்தம்பண்ணிவைத்து
அன்றுமுதலின்றளவும் ஆண்டிருந்தார்ராச்சியத்தை
மனதுகுறையில்லாமல் வையகத்தையாண்டிருந்தார்
ஏதுகுறையில்லாமல் யினியரசையாண்டிருந்தார்
இருகுலத்தான்மாளிகையில் இருந்தபடியாலே
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி எங்குமேபோரச்சு
காசிவளநாடாளுங் கர்ணாபெருமானும்
ஐவர்க்குமூத்தவராரு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
குந்தியம்மாளபெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்துயிவர்காணும்
உனக்குப்பெரியதமையனென்றே உத்தமனார்

புனந்திரன் கர்ணனைக்காணுகிறது.

பொரருஞ்சாமணனார் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு

யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிகொடாளுங் கர்ணனுக்கெதிரேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுருவென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தந்தையார்சீர்பாதம் வணங்கினான் தார்வேந்தன்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து

கர்ணர் புனந்திரனை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரென்றென்றும்
கீர்த்திநிலைதரிப்பீர் ராஜசியமாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்க அரசாள்வீர்
எண்ணைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றநகரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
நினைத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்களபூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தான்படைநடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்
மதுரைப்பதியாள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகள்பதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமலவாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மார்போடேகொண்டணைத்து
காளைமுகம்நோக்கி கட்டழகரேதுசொல்வார்

மறுபடியும்கர்னனுரைப்பது.

தர்மர்வனுவெழுந்தீர் தம்பிமார்தோளெழுந்தீர்
வீமர்வனுவெழுந்தீர் விசையனார்தோளெழுந்தீர்
ஒப்பிவிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர்நீருமிப்போ தம்பிபுனந்திரனே
வாயாரவாழ்த்தி மனதைப்பெரிதுபண்ணி

ஐயாபுனந்திரரே ஆணழகாநீர்கேளும்
வந்தவகையறியேன் மன்னுபுனந்திரரே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
தாமமுடியான் தைலாட்டாலங்கிருப்பான்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரம்பண்ணுமென்றார்
ஆசாரம்பண்ணி அசலப்போய்நில்லுமென்றாள்
கோணுதமாதலத்துக் குருக்களுமங்கிருப்பார்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரஞ்செய்யுமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆசனங்கள்சோப்பனிட்டான்
நீவந்தவிசேஷ மதுவறிந்துமன்னவனும்
ஆழக்குழிதோண்டி அமைத்தான்படுகுழிகள்
ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் எழுநூறுகோடியுண்டு
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கத்தியர்கோடியுண்டு
வாள்சத்திசூலாயுதம் வளவுதடிசக்கரங்கள்
இத்தனையுங்கொண்டு அமைத்தான்படுகுழியில்

மறுபடியும் கர்னர் புத்திகூறுவது.

படுகுழிக்குமேலாக பச்சைதுகில்விரித்து
பூவாலேஆதினங்களை போட்டாரேபுலந்திரற்கு
ஆணழகனம்பலத்தில் ஆசனஞ்சென்றேறுமுதே
தட்டோடேவெத்திலையும் சாதிக்காய்லவங்கமுடன்
கொத்தோடேபழக்குலையும் குடுமியுள்ளதேங்காயும்
மல்லிகைப்பூமாலைகளும் மார்நிறைந்தசாவடமும்
கச்சாயவர்க்கமெல்லாங் கட்டழகன்தானெடுத்து
உன்னைஎதிர்காண வருவார்காணுந்தமனே
மன்னவன்வாயிலே மாலைதரித்தாலே
மாலைதரித்தாலே மைந்தர்புனந்திரனே
கச்சாயந்தீண்டாதே கட்டழகாவீரியனே
இத்தனையுஞ்சொல்லி யிருந்தார்கர்னரப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அப்படிச்செல்லதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமைந்தனைக் கண்டுமேகர்னருமே
ஏற்குமோஏற்குமோ இழிகுலத்தானவற்கு
ஏற்குமோவெந்தனுக்கு உந்தனிடகும்பிடுதான்
சாதிகெட்டவேந்தனுக்கு உந்தனிடகும்பிடுதான்
ஐயாபுனந்திரரே ஆகாதுவென்றுரைத்து
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வானிந்திரனும்
அதேதுஎன்னையா அதிசயமாய்நீருரைத்தீர்

புனந்திரர் கர்னருக்குச் சொல்வது.

ஐவருக்குமூத்தவர்நீர் அப்படிக்கிச்சொல்லலாமோ
என்றுமவனுரைத்து யிந்திராசாவும்

சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
அரகராவென்று அலர்த்திஅழுதாரன்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் யின்னமொருராச்சியத்தை
ஐவருடராச்சியத்தை யாளுங்காளுத்தமனே
மதுரைபெரும்பட்டணத்தை யாளுமென்றார்மன்னவனும்
நாலால்கடுந்திராளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
மாயனருளாலே மனைவனைநானறுப்பேன்
சொக்கருளாலே அறுப்பேனொருட்சணத்தில்
அவர்கள்குடிவேரறுத்து அரசாளவைப்பேன்யான்
அத்திபுரத்தை அரசாளுமையாலே
ஐவரும்நீரும் அரசாண்டிருந்தாக்கால்
தர்மரும்வீமரும் தார்வேந்தார்ச்சுனரும்
நகுலசகாதேவ ராசாக்களைந்துபேரும்
உமக்கு-கைகட்டிமெய்யுரைத்துக் கட்டழகர்தாமிருப்பார்
அடிகீழ்முடிசாய்ப்பார் ஐவர பஞ்சபாண்டவர்கள்
அப்படிக்கேநீரிருந்து ஆளுமென்றான்ராச்சியத்தை
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணராசகேட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்

கர்ணர் புனந்திரற்கு உரைப்பது.

ஐயாபுனந்திரனே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்கேள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசன்
என்னைவளர்த்த அருமைகளும் வைத்திருந்தநேர்த்திகளும்
பிள்ளையருமைகளும் பேரிட்டநேர்த்திகளும்
எனக்காகப்பட்டதிவ ரெத்தனையோகோடியுண்டு.
கான்வேட்டைக்குப்போனாலே வேல்பொருதுங்கண்ணானும்
மானிவந்துசேருமட்டும் மண்டபஞ்சென்றேறான்காண்
எனக்காகப்பட்டதவம் எத்தனையோகோடியுண்டு
எழுதமுடியாது யேட்டிலடங்காது
போதேவருக்கடங்கும்! பொன்னுருவிநாயகிக்கு
மாலைதரிப்பதற்கு மன்னவர்கள் தானறிய
அன்பத்தாறுதேசத்துக்கு அறைந்தார்பறையோசை
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தார்கள்பந்தலுக்கு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
என்னைவரவழைத்து எனக்குமிகவலங்கரித்து
என்னையழைத்து நடந்தார்காண்பந்தலுக்கு

இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி கர்ணனையிகழ்ந்தது:

ஆசாரிப்பிள்ளையென்று அனைவோருமா றதென்றார்
தச்சனிடபிள்ளையென்று தள்ளிவிட்டாரென்னையவர்
அப்போதிரியோதிரன் அரசாளும்ராசமன்னன்
சிம்மாசனமேறித் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்தான்.

என்னையவர் தள்ளிவிட்ட சேதியவரறிந்து
மண்டலத்தார் தானறிய மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தசபைதனிலே
தேசத்துராசாக்கள் யிருக்குஞ்சபைதனிலே
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவும்புன்னாச்சி
மாதரிளங்கொடியாள் மாலைகழற்றினவள்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் பார்த்து
மாலைபிடிக்கவென்று மாயவரைத்தானழைத்தான்
மாயர்பெருமானும் மாயமாயவந்துவிட்டார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்வந்தது.

கெருடன்வடிவெடுத்து கெறசனையிட்டுபல்லோ
மாதினிடகைமாலை பறித்தாரேமாயவரும்
மாலையிவர்பறித்த சேதியிவனறிந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டிவிட்டார்பூமியிலே
எண்ணைக்குனிந்து யெடுமெனவுரைமோதிரத்தை
குனிந்தெடுக்கையிலே கோபாலர்மைத்துனரும்
மாலைபூட்டிவிட்டார் வந்துவிழுந்ததுகாண்
எந்தனிடகழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
அங்கிருக்குமராசாக்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
இழிகுலத்தான்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுமாலையென்று
தட்டிநகைத்துமல்லோ தார்வேந்தர்போய்நடந்தார்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகர்போய்நடந்தார்
போதவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகிக்கு
ஐம்பதுபேரையன்மார் ஆச்சிமாரைம்பதுபேர்
பூத்தண்டபேர்களும் அனைவோருமேதுசெய்தார்

பொன்னுருவிநாய்தகப்பன்மார் புறக்கடையாலோடுகிறது.

அடிசில்சமைத்திருக்க அனைவோருந்தானெடுத்து
மண்ணைவெட்டிதான்புதைத்து மன்னவர்கள் ஓடலுற்றார்
புறக்கடைவீதியிலே போய்நடந்தார்மன்னவர்கள்
அன்றுமுதலின்றளவும் அவர்களுதவியில்லை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனார்த்து
போதவருந்தடங்கணும் பொன்னுருவிநாயகிக்கு
ஐயன்மார்சீர்போல நடத்திறுனழகனை
ஏதுகுறைவில்லாமல் யின்றளவுந்தான்பட்டான்
எனக்காசப்பட்டதலம் யானைத்தேர்கோடியுண்டு
மணமாறப்பட்டதலம் மன்னவனேகோடியுண்டு
மற்றுமொருகாலில் மன்னவரையகதனுக்கு
காயசசலடிக்கிறதும் கண்ணைச்செருகிறதும்
விக்கலெடுக்கிறதும் வில்லாட்டம்வாடுறதும்
ஒட்டுமலைகனமா யிருந்தேனபடுக்கையிலே

பத்தியங்களுண்டு படுக்கவேயாகாதென்று
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்காயபிலை
திரியோதிரனைப் பஞ்சணைமேல் தாமிருவர் வீற்றிருந்து
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கமாடினேன்காண்
திரியோதிரன் தேனி தோற்றான் பெருந்திருவாள்
மாலைமுடியானும் மறவுக்குப்போகவென்று
எழுந்து நடக்கையிலே எத்திலக்குழுமுடியாள்
அவனை-முந்தானியைப்பற்றி யிழுக்கத்தனைக்காவலனவனே
துகிலாடைபற்றி யிழுக்குமிருக்கையிலே
முத்தாலேகோர்த்த துகிலாடைபத்தனையும்
பற்றியிழுக்கையிலே பலபலென்று தானவிழ்ந்து
கோர்த்தநூலறுந்து குலைந்ததுமுத்துகள்தான
சிர்வணைமயிருறின சித்திலக்குழுமுடியாள்
மானங்குலைந்து மறைவாகஓடினாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
மாலைமுடியானும் வனவேட்டையாடியகலோ
மானவேட்டையாடியல்லோ வந்தானேயம்மனைக்கு
அங்கேகடந்த அதிசயமுள்ளதெல்லாம்
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கமாடினதும்
கோர்த்தமுத்துதானுடைந்தங்கு சிந்திக்கிடந்ததும்
ஆடைகளைந்துமவன் அம்பலமானதுவும்
மாலைமுடியான மறவரைப்பிணக்கினதும்
அத்தனையும்கண்டானே ஆறுமுகமன்னன்
அங்கிருக்குஞ்சாதியர்கள் அநேகம்பேர் சொல்வார்

சாதிகள் சொல்வது.

இன்றுமேகர்ணர் மடிந்திடுவாரெனப்பார்கள்
சேதுதரன்கர்ணனென்று சொல்வார்களநேகம்பேர்
மாண்டான்கர்ணனென்று மண்டலத்தார்சொல்லிடுவார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
தன்மேலிருந்த துகிலாடைதானகளைந்து
மாலைக்குழலாட்கு மங்கையர்க்குத்தான்கொடுத்து
பெற்றதொருபுத்திரனார் பிள்ளைக்கேசவொளித்தார்
வாருங்காண்மங்கையரே எனறுமனந்தேறி
மாலைக்குழலாளை மடிமேலேகொண்டணைத்து
அந்தன்முகம்நோக்கி எனக்கிதவுதானுரைத்தார்
அந்தசகாயம் அதுதான்மறப்பேனோ
எனக்காகப்பட்டதவம் எத்தனையோகோடியுண்டு
படைவேணும்படைவேணும் பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னம்படைவேணும் எழில்விசையனம்பாலே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனுக்கு
செஞ்சோற்றுக்கடன்கழிக்க வேணுங்காணிந்நேரே

என்றுமவருரைத்து வெழுந்தார்கர்ணராசர்
போகவிடைதாருமென்று போர்கருணர்தான்கேட்க
கைதொழுது கட்டழகரதுசொல்வார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார்
விடைபெற்றுதானெழுந்தார் வேந்தர்கர்ணராசன்
கர்ணரவர்போனபின்பு கட்டழகனிந்திரனும்

புனந்திரன் போவது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படைஅயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து மன்னவன்போகலுற்றான்
காஞ்சிவளநாடாளுங் கர்ணபெருமானும்
அம்பலஞ்சென்றேறி யானந்தவாழ்மார்பன்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
வந்துமிவர்வீற்றிருந்தார் மன்னவர்கர்ணரங்கே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு
காஞ்சிநாடாளுவ கர்ணரவரேதுசொல்வார்

கர்ணர் திரியனுக்குச் சொல்வது.

மதுரைப்பதியாளும் வாழ்பாண்டிநாட்டானும்
தம்பிபதிகொடுத்து வந்தானேதார்வேந்தனை
எதிரேபோய்காணுமென்றான் எத்திலக்குபூமுடியான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கச்சாயம்பூமலருங் கனம்பெறவேதானெடுத்து
தட்டோடேவெற்றிலையுஞ் சாதிக்காயேலங்களும்
கொத்தோடேபழவகையும் கொற்றவனார்தானெடுத்து
ஆளுந்தலைபி லெடுப்பித்தானழகன்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூசல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூசல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசங்குவிட்டு
அத்தண்டவீரருடன் வாரானேதிரியோதிரன்
அம்பலத்துவாசல்விட்டு வாரானேஆனழகன்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரன்முன்னேவந்து
ஐபர்வரவுகண்டு ஆனழகனிந்திரனும்

புனந்திரன் யானையின்மேலிருந்து வினவுகிறது.

ஆனையின்மேல்தானே யிருந்தபடியாக
வாளெடுத்துமுனைவைத்து வணங்கினான்மன்னவனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
சரியானைமேலிருந்து தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போற்கணசிவந்து
குன்றுபோற்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெத்திப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைச் சுட்டிவருவதுபோல்

அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனேதுசொல்வான்

திரியோதிரன்சொல்வது.

ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த ஆணழகவீரியரே
காளையர்கள்பெற்றெடுத்த கட்டழகனிந்திரரே
அழகியசிர்கொம்பனையா ளல்லித்திருமகனே
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யடிபணிந்தாலாகாதோ
குதிரைவிட்டுக்கீழிறங்கி கும்பிட்டாலாகாதோ
வாளெடுத்துக்கீழிறங்கி வணங்கினாலாகாதோ
ஐவரிடவம்பிசத்துக் காகாதோமன்னவனே
குருகுலத்தார்வங்கிஷத்துக் கொவ்வாதோமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து வேறுசொல்வார்திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகச்சாயங்கள் கொற்றவர்க்குமுன்னேவைத்து
இந்திரன்முகம்நோக்கி யேதுசொல்வான்திரியோதிரன்

மறுபடியுந்திரியோதிரன் சொல்வது.

தம்பிவலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்சிரிழந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர் விஜயனார்சிரிழந்தீர்
ஒப்பிட்டவாளை வுறையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர்நீருமிப்போ தம்பிதனஞ்செயரே
ஆளப்பிறந்த அபிமர்முடியிழந்தீர்
அத்தாலுந்தீராத அரவான்முடியிழந்தீர்
தாமமுடியான் கடோற்கஜன்முடியிழந்தீர்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் அப்பாலேஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
கச்சாயங்கொண்டுவந்தேன் காளைபொசியுமென்றான்
பலகாரங்கொண்டுவந்தேன் பாலகனேபொசியுமென்றான்
உண்டுபசியாறும் உத்தமனார்வீரியரே
தின்றுபசியாறும் காளையிடபுத்திரனே
இந்தாருமென்று யெடுத்துமவன்கைநீட்டி

புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்
தம்பியைநான்கொடுத்து தற்சோர்ந்துநிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைநான்தோற்று உயிர்சோர்ந்துநிற்கையிலே
ஒருவர்கள்தன்மனையில் உண்ணேனென்றான்பாலமிர்தம்
ஓதகங்கள்தீராதே தின்னேன்காண்பாலமிர்தம்
மாலைதரிப்பதில்லை மன்னர்பெருமானே
தக்கோலந்தின்பதில்லை தனஞ்செயரேயென்றுரைத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
மகுடமுடியசைக்கி மர்மமுரையாமல்

அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்தாலே
மண்டையுடைத்திடுவேன் வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
பொய்யாதினமிடுவோம் பொர்கைவளர்பாண்டியற்கு
அத்தானுஞ்சாகாமல் தப்பிப்பிழைத்தாரே
தப்பிப்பிழைத்தாரே தார்வேந்தர்பூமுடியை
எந்தவிதமானாலும் யிறக்கவழிதேடுவோம்
என்றுமனதிலெண்ணி யேகிடக்கலுற்றான்

திரியோதிரன் சிம்மாசனம்வந்துவிட்டது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்திரும்பி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்துநின்று
எரிநாகங்கொண்டவனும் ஏறினான்சிம்மாசனம்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
புத்திரரைக்காண நடந்தீரேபுண்ணியரே
மைந்தரைக்கண்டு புகழ்ந்துவுரவாடினதும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென்றார் அங்கிருக்கும்வீரியர்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
போனதும்வந்ததும் புத்திரரைக்கண்டதும்
அங்கேநடந்த விசேஷங்களத்தனையும்
சொல்லிக்குதித்தானே துரைகளுக்குமுன்பாக
அத்தனைபேரும் அனேவோருந்தான்கேட்டு
நல்லதென்றுவீற்றிருந்தார் நாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
சாமத்துரோகி சகுனியைத்தானழைத்து

திரியோதிரன் சகுனிக்கெடுத்துரைப்பது.

அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
வையைவளநாட்டான் வாரான்கொலுவுக்கு
வளநாடான்புத்திரனும் வாரான்கொலுக்காண
கொம்பனையாள்புத்திரனை கொல்லவகைதேடும்
மாயன்மருமகனை மாளவழிதேடுமென்றான்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கேட்டு
மருமகன்முகம்நோக்கி மன்னவனேதுசொல்வான்
வளநாடிப்புத்திரனைக் கொல்லவேவேணுமென்றான்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யழகுபுனர்திரனை
அவனையேகொல்லுதற்கு அனேகம்பேர்வேணுமோ
பொய்யாதினமிடுங்காண் பொற்கைவளநாடானுக்கு
ஆதினஞ்சென்றேறினால் அதிலேயழிந்திடுவான்
உள்ளிருக்குமன்னவர்கள் செல்லாயெரித்திடுவார்
செத்துமடிந்திடுவான் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவான்
மாண்டுமடிந்திடுவான் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவான்
யென்றுமவருரைக்க யெழில்நாகன்தான்கேட்டு
அங்கிருக்குந்தூதுவரை யாணழகன்தானழைத்து

தூதுவர்கள் குழிவெட்டி சூதுமார்க்கமாயிரங்கி மருந்துகள்புதைப்பது.

ஆழக்குழிதோண்டி யமையுமென்றான்மன்னவரை
பாதாளலோகமட்டும் படுகுழிவெட்டுகிறான்
ஆழக்குழிதோண்டி ஆச்சுதென்றுதெண்டனிட்டார்
வண்ணலட்சமன்னர்களை விட்டானதில்நிரப்பி
ஈட்டிதுப்பாக்கிகளும் ஈயகுண்டுசக்கரமும்
வாங்குநல்லஆயுதமும் வளதடிசக்கரமும்
கத்திதுப்பாக்கிகளும் கஸ்திரியர்சேனைகளும்
அத்தனையுங்கொண்டு நிறைத்தார்படுகுழியை
படுகுழிமேலாதினங்கள் சொப்பனிட்டாரிந்திரற்கு
ஆதினங்கள்சோடித்து ஆச்சுதென்றுதெண்டனிட்டார்
காகக்கொடிவேந்தன் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
நிறைந்தகொலுமுகத்தில் யிருந்தான்திரியோதிரன்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்

புனந்திரன் தைலாட்டான்மண்டபங் காணுகிறது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படியுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து வாரானேமன்னவனும்
மின்றால்நிலாவுரைக்கும் நீலக்கால்மண்டபமும்
பார்த்தால்நிலாவுரைகரும் பவளகல்லகோபுரமும்
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முழுதிலுஞ்சொப்பனிட்டு
பளிங்குமாமண்டபங்கள் பவளத்தால்சொப்பனிட்டு
எங்கும்நிலாவெரிக்கும் எத்திசையும்நீர்தெளிக்கும்
கண்கொள்ளாச்சேர்வையுடன் யிருக்குமாமண்டபந்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
ஆருது ஆருது என்றானலேதான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தாதைக்குத்தாதை தைலாட்டான்மண்டபங்காண்
என்றுமவருரைக்க யிந்திரநுந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் தைலாட்டானைத் தொழுகிறது.

ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தாமமுடியான் தைலாட்டான்முன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்

தெண்டனிட்டமன்னவனை கண்டுமேதைலாட்டான்
நீஆர்காணும்மன்னவனே அறியவுரையுமென்றான்
கண்ணில்லாயெந்தனுக்கு காணவுரையுமென்றான்
விழியில்லாயெந்தனுக்கு விளங்கவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாட்டான்சொல்வது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவுமேதுசொல்வார்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தனுமில்லாதே மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளுகிறேமென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலைவலைவதரித்தாள்
எழுபிராயத்திலே யெதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
நீன்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாண்டவர்காண்
மன்னர்விசையன் மடவூர்ந்தமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டழகன்மாதேவி
மதுரைப்பதியாளும் வையைவளநாட்டாள்
வையைவளநாட்டாள் வளநாடியல்லியரும்
அல்லிபயின்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரனார்
என்றுமவனுரைக்க விழியில்லான்தான்கேட்டு

தைலாட்டானுரைப்பது.

ஐயாபுனந்திரரோ அழகுள்ளகண்மணியே
ஐவர்க்கும்நாற்றுவர்க்கும் அழகுள்ளகண்மணியே
எங்கள்குடைவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
ஐயாவருக அழகுள்ளகண்மணியே
என்றுமவருரைக்க யிந்திரருக்தான்பார்த்து
பாட்டன்திருவடியை பணிந்தானேபாண்டியனும்
காண்கிறேனென்றுசொல்லி கால்மேல்முடிசாய்ந்தான்
கண்ணில்லான்தான்பார்த்து கடுகெனவேவாழ்த்தலுற்றான்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் யெதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தானபடைநடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்

அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூ
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாத்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்ததினார்
வாயாரவாழ்த்தியபின் விழியில்லான்தான்பார்த்து
எங்கிருந்தாயிந்திரரே யென்றுமவன்வாரானே
அங்குமொருதூணை யடைவாகக்காண்பித்து
சற்றுமொருதூணில் மறைந்தாரேயிந்திரரும்

குருடன் தூணைக்கட்டி நெறித்தது.

கண்ணில்லான்தானெழுந்து காவலனுந்தான்பார்த்து
புனந்திரனைக்கட்டி யணைப்பதுபோல்புண்ணியனும்
தூணைக்கட்டிதான்பிடித்தார் துன்னிலங்கண்ணனும்
அப்பாமகனேயென்று யணைத்தானேகற்றூணை
அணைத்துப்பிடித்து அழுத்திநெரித்தானே
இவன்கட்டநெரித்ததினால் கற்றூணுநெரிந்தது
சேர்த்துப்பிடித்ததினா லற்றதுகற்றூணு
கற்றூணுமிற்று கலங்கிறதுமண்டபங்கள்
நாடுகலங்கி நகருகள்தத்தளித்து
பூமிகலங்கிப் புழுதிபறக்கிறது
அண்டாண்டந்தானதிர ஆகாயமிற்றுவிழ
கண்டகண்டமன்னரெல்லாம் கைகள்நடுங்கலுற்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
தாதைக்குத்தாதை தைலாட்டானேதுசொல்வான்
பாட்டன்முகம்நோக்கி பாண்டியனுமேதுசொல்வான்
என்னையார்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆணழகர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
வெற்றிமதயானை மைந்தருக்குளெண்ணையிட்டு
முழுகுங்குளந்தனில் முழுதுமேவாசநட்டு
குளிக்குந்துறைதனிலே கொண்டமட்டுப்நட்டீரே
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
அன்னமிடவழைத்து அன்னத்தில்நஞ்சையிட்டார்
மதகரியான்வீமாசன் வாரியல்லோவுண்டானே
உண்டுமெடிந்தானே உத்தமனார்வீரியனும்
மாயரொருசந்நியாசி வேஷமெடுத்துமல்லோ
மருந்துப்பைதோளில்வைத்து மன்னவரையெழுப்பிவிட
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்ன பிழைத்தார்கள்
ஆயரிடபுண்ணியத்தால ஐவர்பிழைத்தார்கள்
ஐவரையுந்தானழைதது அம்பலங்களேற்றிவைத்து

மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமன்பறித்து
மானைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைத்துகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காடோட்டி
பருக்கம்உருத்த பனிவந்தலைமோத
ஓடும்பருக்கை உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கவிழ்ந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தார்
ஐவருயிர்பிழைக்கப் புண்ணியமேமன்னவரே
பஞ்சவர்கள்மாள நினைத்தீர்கள்பாவிகளே
அப்படிக்குயென்னை நெறிக்கநினைந்தீரே
நீகண்ணில்லாரானதினால் கலியுகத்தில்வாசம்பண்ணீர்
விழியில்லாரானகையினால் யிருந்தீரோவிண்ணுலகில்

மறுபடியும் புனந்திரன்சொல்வது.

உந்தனதுபுத்திரர்கள் நூற்றொருவரல்லாது
நூற்றொருவரல்லாது வேற்றொருவராகாதோ
எல்லாரையுங்கொன்று ஆளனுமோராச்சியத்தை
என்றுமவனுரைத்து யெழுந்திருந்தானிந்திரனும்
படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முகக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்கைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கறுத்தானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினான்
மாமாவுந்தானும மதயானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
மற்றோர்படிகடந்து வாறானேமன்னவனும்

புனந்திரன் திரியோதனன் சிம்மாதனம்வருவது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
அம்பலத்துச்சேர்வைகளும் அழகுள்ளமன்னர்களும்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனும்
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரனழகும்
நூலால்கடுக்கிரளார் நூற்றொருவராசர்களும்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காசிகாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையானவீரியனும்
அம்மான்சகுனி யவன்தோழனானவனும்
ஈட்டிப்பிடிமன்னர் யிருபுறமுஞ்சூழ்ந்துநிற்க
கத்திப்பிடிமன்னவர்கள கஸ்திரியர்சூழ்ந்துநிற்க
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருக்க
இரத்தினமுடிதரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
மகு—முடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
இவரைச்சுற்றிசூழ்ந்திருப்பார் யனேககோடிசேனைகளும்

வெளிப்புறத்தில்விற்றிருப்பார் அனேகங்கோடிமன்னவர்கள்
அந்தசமையத்தில் அழகுபுனந்திரனர்
வந்துவெள்ளப்சேனையுடன் வந்துமெள்ளவுள் நுழைந்தான்

புனந்திரன் திரியோதிரன் சபையில்வந்தது.

ஆனைவிட்டுக்கிழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
சத்தியுருவி கடந்தானேகட்டழகன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுமுள்நுழைந்தார்
நிறைந்தகொலுவதுவே நிதிலங்குபூமுடியான்
வந்துமங்கேகினரே மைந்தர்புனந்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரையரெல்லாம்
எழுந்துவந்துகைகொடுத்தா ரிந்திரனவற்கு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
கோளுதமாதவத்துக் குருக்களுக்குமுன்னேவந்து
பன்னிரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
கோளுதமாதவத்துக் குருக்களவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்துமவர் மார்போடேதானணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
போருக்குப்போனீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வெறைகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீ
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோலவேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அள்ளியவர்கைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
ஒருகையால்வாங்காம லிருகையால்தான்வாங்கி

இருகையால் தான் வாங்கி யிந்திரருந்தான் தரித்தார்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரை பாதம்பணிய லுற்றார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மாரோடுறவணைத்து
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
கைத்தலத்தைதானெடுதது கண்ணிலேயொத்திக்கொண்டு
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யாளுலமழகுமன்னன்.
வந்தகருமம் வகையேதுசொலலுமென்றார்

புலந்திரன் சொல்லல்.

அப்போபுலந்திரரும் ஆணழகரேதுசொல்வார்
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தரும்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானும்பாண்டவர்கள்
வேந்தர்பெ மாளும வெள்ளிமண்டபத்தில்வந்திருந்து
போபபாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
தூதுரைக்கவந்தேனென்று சொலலியவனுரைத்தான்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
வந்தகருமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
அந்தவுரைகேட்டு ஆணழகன்போய்நடந்தான்
சிற்றப்பாவிதுரருக்குச் சீரடியைதெண்டனிட்டான்
மலர்போட்டுதெண்டனிட்டான் மன்னவனார்சீபாதம்

விதுரர்வாழ்த்துவது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகன்போய்நடந்து
காங்கையன்சீர்பாதம் கட்டழகன்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
ஆ..ரம்பாண்டியர்களையன்மார்தன்சுகமும்
வ..நாடியல்லியரும் மாதுசுகமோதான்
போரஞ்சாமனனர் புலந்திரனாரேதுசொல்வார்
ஆண்டவனார்புண்ணியத்தால் அனைவோருந்தான்சுகமே
என்றுமவருரைத்து யிருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரன் கர்ணனைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
கர்ணர்முகம்நோக்கி கட்டழகனேதுசொல்வான்
போரஞசாமனனர் புலந்திரனார்சீர்முகமும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனேயுன்முகமும்
இருமுகமும்ஒருமுகமா யிருக்குதேவுந்தனுக்கு

மதுரைக்கொருபயணம் மன்னவரேபோனீரே
மாதரசி அல்லியவள் முழுகிக்குளிக்கையிலே
முழுகிக்குளிக்கையிலே முகத்தில்முழித்தீரோ
முகத்தில்முழித்தாளோ வயிற்றிலடைந்தானோ
உந்தன்முகம்பார்த்து பெற்றாளோபுத்திரனை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைப்பெற்றாளோ
என்றுமவனுரைத்து யிருந்தான்சபைநடுவே

கர்ணன் திரியோதிரனைப்பார்த்து கோபித்தல்.

ஈரஞ்சொடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலையமாய்
தோழன்முகம்பார்த்து சொல்லுவாரொருவார்த்தை
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
இப்பெரியராச ரிருக்குஞ்சபைநடுவே
இராசாக்கள்முன்பாக நாடாதவார்த்தைசொன்னீர்
மன்னவர்கள்முன்பாக மதியாதவார்த்தைசொன்னீர்
அறியாதகாலையிலே அடியேனைக்கொண்டுவந்து
தெரியாதகாலையிலே தேடியெனையெடுத்து
பாலமிர்தந்தானூட்டி வளர்த்தீரழகாக
நெய்யமிர்தமூட்டி வளர்த்தீரழகாக
மூன்றுபிராயத்திலே முத்துமுடிதரித்தீர்
நாலுவயதுதனில் நாகக்கணைதொடுத்தீர்
ஐந்துவயதுதனில் ஐப்பியாசவித்தைபண்ணீர்
ஆறுவயதினிலே ஆனைமேலேற்றிவைத்தீர்
எட்டாம்வயதுதனில் எனக்குள்ளவித்தையெல்லாம்
ஒன்பதுங்கற்றுக் கொடுத்தீரேஉத்தமரே
பத்தாம்வயதுதனில் பாருலகமாளவந்தீர்
அன்றுமுதலின்றொருநாள் ஆடாதபழிவந்ததில்லை
என்னைக்கடுமுகமாய் உரைத்ததில்லைஉத்தமரே
இன்றுபழிபாவம் என்னமோநானறியேன்
என்றுமனஞ்சலித்து யிருந்தாரொருபுறமாய்
மன்னர்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரன் திரியோதிரன் முன்பாகவந்தது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
மன்னர்சபைதாண்டி திரும்பினாரிந்தமுகம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
ஆதினத்தைக்காட்டி அதின்பேரில்வீற்றிரென்றான்

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்
கண்சாடைகாட்டினார் காவலம்பூவீரியரும்
அப்பெரியசாடை யறிந்தந்த இந்திரனார்
சிம்மாசனத்தருகே திரும்பினாரிந்திரரும்
உத்துத்துப்பார்த்தாரே ஒளிபறந்தகண்ணாலே
அப்பெரியஆசனத்தை ஆணழகனேதுசெய்தான்

புலந்திரன் தமக்கிட்டசிம்மாதனத்தை எத்திஎறிகிறது.

வாளாலேஎத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
கத்தியாலெத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
எத்திஎறிந்தவுடன் சத்திவெளியாச்சு
சத்திவெளியாச்சு கஸ்திரியர்வந்துவிட்டார்
ஈட்டிவெளியாச்சி யிடிமன்னர்வந்துவிட்டார்
செட்டிகளுமல்லர்களுஞ் சேரவெளியானார்
அத்தண்டபேரையெல்லாம் ஆணழகன்தான்பார்த்து
எந்தனுயிர்வாங்க யிருந்தான்குழிதனிலே
வல்லுயிர்வாங்கவென்று வந்தீரோமன்னர்களே
உங்களதுயெண்ண முடியாதுஉத்தமரே
மன்னவனாரெண்ண மாளாதுமன்னவரே
சுற்றியெறிந்திடுவேன் சுற்றமனங்கோணாமல்
ஏமன்பதிதனிலே யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனாரிடபதிக்கி நானேஅனுப்பிடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவீர் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவீர்
மாண்டுமடிந்திடுவீர் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவீர்
என்றுமவருரைத்து யிந்திராசாவும்

புலந்திரன்சொக்கரைநினைத்துச் சிம்மாதனங்கேட்பது.

சோலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைந்து
ஆனைமலையுடைய சொக்கரேஎன்குருவே
அன்றொருநாள்வேளையிலே ஆதிகைலைவிட்டு
அல்லிமலர்நாயகியை கார்த்தீரேகர்த்தாவே
ஆசியைக்காத்ததுபோல் அடியேனைக்காருமையா
மாதாவைக்காத்ததுபோல் மைந்தனைக்காருமையா
மாற்றான்தன்வாசலிலே மண்டபஞ்சென்றேன்காண்
எதிராளிவாசலிலே ஆசனஞ்சென்றேன்காண்
வண்ணத்துகிலாசனங்கள் வரவனுப்பவேண்டுமையா
என்றுமிகத்தொழுதா னிந்திராசாவும்
புனந்திரனார்தோததரிக்கப் புண்ணியருந்தானறிந்து

சொக்கர் அம்மனுக்குரைப்பது.

சொக்கர்மனமகிழ்ந்து தோகையற்கேதுசொல்வார்
அம்மன்முகம்நோக்கி ஆதிசிவனேதுசொல்வார்

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
தூதுரைக்கப்போனனே சுந்தரப்பூமுடியான்
எதிராளிவாசலிலே சென்றானே பூமுடியான்
ஆதினங்களில்லாமல் ஆணழகர்நின்றுவிட்டார்
அங்கயற்கண் சுந்தரியை ஆதினமனுப்புமென்றார்
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மன்மனமகிழ்ந்து
வண்ணலட்சம்பூதங்களை வரவழைத்தாளட்சணமே
மாணிக்கச்சிம்மாதனம் மன்னவர்க்குசொப்பனிட்டு
பூதங்கள்கைகொடுத்து போவென்றாளத்திபுரம்

பூதங்கள்சிம்மாசனமெடுத்துக்கொண்டு வருகிறது

அத்தண்டபூதங்களும் அம்மனுரைகேட்டு
சுவாமிதிருமுடிக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அம்மன்திருவடிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
சிம்மாசனமெடுத்து திருப்புதுபூதமெல்லாம்
ஆகாயமார்க்கத்திலே அத்தண்டபூதமெல்லாம்
மேலேயெழும்பி விசயரிடத்துக்கு
காற்றேறும்மேகங் கலந்துவரும்பாவனைபோல்
ஆற்றிலேவெள்ளம் அடித்துவருவதுபோல்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகவழிகடந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
இட்டது ஆதினங்கள் ஏழுலகந்தத்தளிக்க
போட்டது ஆதினங்கள் பூமிகிடுகிடென்ன
அண்டாண்டந்தானதிர ஆசனங்கள்போட்டுதங்கே

புனந்திரன் மனக்களிப்புடன் சிம்மாசனமேறியது,

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பயந்து
சிம்மாசனந்தனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
சோலைமலருடைய சொக்கரைக்கைதொழுது
ஆனைமலையுடைய அம்மனைதெண்டனிட்டு
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளடிவணங்கி
அம்மனுக்கருளென்று ஆசனஞ்சென்றேறினான்
இட்டசிம்மாசனத்திலேறியவனவீற்றிருந்தார்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
திரியனமுகம்நோக்கி சொல்லுவாரொருவார்த்தை
மைந்தர்புனந்திரனார் வந்தாரே அத்திபுரம்
பிள்ளைபுனந்திரனார் வந்தாரே அத்திபுரம்
வந்தவகையறிந்து வார்த்தைகளைநீருரைத்து
சிந்தையிலுள்ளதெல்லாந் திறமாகத்தானுரைத்து
உரைக்கிஉரைகொடுத்து உத்தமரேபோகவிடும்
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வான் திரியோதிரன்
காண்டாவனமெரித்த காளைபிடபுத்திரனே

பரமபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தரிடசீர்மகனே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
பசைவாளிபெரிய படைவெட்டித்துலைந்தானே
முன்னையும்பூசை முதல்பூசை தன்னுடைதன்றான்
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியவள்
விராடபுரத்தரசன் புத்திரியாளுத்தரையும்
உடன்தம்பியுடதேவி தார்குழலாள்மாதருக்கு
தாலிகழட்டினையோ சன்னலபின்னல்வாங்கினையோ
ஆரங்கழட்டினையோ ஆபரணம்வாங்கினையோ
கொப்புகழட்டினையோ கோர்வைமணிவாங்கினையோ
வளையல்கழட்டினையோ வாங்கினையோபூஷணங்கள்
எதுகருமம் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
ஒன்றுமொளியாதே உரையுமென்றுவெந்தனுக்கு
பொருஞ்சாமன்னர் புனக்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குக்கதிமண்டி கண்கள்பொறிபறந்து
நீலவிழிக்கண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பதுமராகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முத்தாரகப் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கொதித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்னிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு

புனக்திரன் திரியோதிரனுக்குத்தூதுரைப்பது.

பொருஞ்சாமன்னர் புனக்திரருமேதுசொல்வார்
பதினெட்டுநாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
முன்னையும்பூசை முதல்பூசைதன்னுடைதென்று
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியர்க்கு
தாலிகழட்டினோம் சன்னலபின்னல்வாங்கினோம்
ஆரங்கழட்டினோம் தாவடங்கள்வாங்கினோம்
கொப்புகழட்டினோம் கோர்வைமணிவாங்கினோம்
வளையல்கழட்டினோம் வாகொப்புவாங்கினோம்
மாலைகழட்டினோம் மண்டபமேறவைத்தோம்
அபிமன்னச்சுந்தரிப்பெண்டுகள் அணியிழைமார்காத்திருந்தார்

வைத்துச்சிறைகாக்க மண்டலத்திற்கோடியுண்டு
(எங்கள்)தேனின்முடியாளுஞ் சிறைகாத்திருப்பார்காண்
காளை-பதினைந்தாங்காளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடியளக்கும் அமிர்தசமர்க்களத்தில
இரத்தாறோடுகிற வேளையிலேவைத்தமனும்
இரத்தக்களறியிலே ராசாக்கள்கூட்டத்திலே
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தன்கைப்பாலே
வில்லாளிபார்த்தர் விசயர்கைப்பாலே
உன்-தங்கைமணவாளன் தருதலைபன்பட்டாலே
யுத்தகளத்திலே வெட்டிமறுப்பார்கள்
உன்-தங்கைமணவாளன் தருதலைபன்பூமுடியை
நூலார்கபேந்திரனார் நூற்றொருவர்தலைகளுக்கு
தோகைமயிலையாள் துர்ச்சடையாள்நாயகிக்கு
தாலிகழட்டாதே சன்னல்பின்னல்வாங்காதே
பாரப்பதக்கமும் பருத்தமுத்துத்தாவடமும்
தாலிப்பதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாவடமும்
கோர்வைப்பதக்கமுங் குடைமுத்துத்தாவடமும்
கொப்புக்கழட்டாதே கோர்வைமணிவாங்காதே
வளையல்கழட்டாதே வாங்காதேபூஷணங்கள்
மாலைமுடியாளை மஞ்சள்குளிக்கவைத்து
வாரியகூந்தலது வன்னந்தக்கொண்டையிட்டு
சின்மயிர்முடித்துச் சிமிள்போலக்கொண்டையிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
அவள்-கிளிவிழிகண்களுக்கு நேரக்கவேமைதீட்டி
கருங்குருவிவாலதுபோல கண்ணுக்குமையெழுதி
மங்கைநல்லாள்பூமுடிக்கு மல்லிகைமாலைசூட்டி
கொப்புமிகத்திருத்தி கோர்வைமிகத்திருத்தி
வளையலதிருத்தியல்லோ மற்றுமணிதிருத்தி
பச்சைவடந்திருத்தி பாவாடையுந்திருத்தி
குப்புவடம்பச்சைவடம் உத்தமிக்குஞ்சாத்தி
அத்தர்சுகந்தப்பொடி அள்ளிப்பமேல்பூசி
சாதிக்காயேலம் தனிமணமுங்கொண்டுவந்து
வாடாவிலைச்சுருளும் வணணத்துவர்பாக்கும்
ஏலம்லவங்கம் மினுபகளிபாக்கும்
சாதிப்பெருங்கடலில் சங்குசுட்டசுண்ணாம்பும்
சுருளைச்சுருள்மடித்து சுண்ணாம்பைகூடவிட்டு
சுதந்திட்டபொன்மடத்துக் குன்னோசருளமர்த்தி
மாதரிளங்கொடிக்கு மங்கையர்க்குநீர்கொடுத்து
மற்றுமுளமன்னவரைச் சுற்றிஅங்காவல்வைத்து
நீங்கள்-நூலார்கபேந்திரனார் நூற்றொருவராசர்களும்

தூக்கையும்பெருத்திண்ணையிற் வாங்கிமொன்றான் வட்டக்காச
வட்டக்காசவாங்கியல்லோ வட்டிக்குமாருமென்றான்
மைந்தாவிட்டாரெருநூறு மல்லாதிரவில்லாதிர
மனையாதிரவின்றுலுக்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
வில்லாதிராமன்றுலுக்க வேந்தர் திடுக்கிடவே
தோதகையாரும் திரிபோதிரன்கேட்டு
மனவயமஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தான்

புலந்திரன் மறுபடியுந் தூதுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
மற்றுமொருநாது மன்னவனுங்கேட்கலுற்றான்
ஆனமுரசபஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
உருவமதுபாரீர் வந்தவர்களைவரையும்
மாயத்திருக்காடு மண்பறிக்கமண்பறித்து
மாகைத்தவிழ்த்து மன்னவரைக்காட்டேற்றி
கோவைத்தவிழ்த்து கொற்றவரைக்காட்டேற்றி
பருக்கல்உறுத்த பணிவந்தலமோத
ஐம்பருக்களும் உள்ளங்கால்தானிருக்க
கவிந்தமாதடியில் கண்பன்னிக்கொண்டிருந்தாள்
இன்னமின்னங்கொடிறைய மாட்டார்கள்பஞ்சவர்கள்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுஞ்சுட்டெரித்தார்
அத்தனுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாவிடபுல்லியத்தால மன்னர்பிழைத்தார்கள்
நடக்கும்வழிதனிலே கட்டுவைத்தாய்வாளதனை
குளிக்குங்குளந்தனிலே கொடிவகிகட்டுவைத்தாய்
முழுகுமகுளந்தனிலே முட்களைகட்டுவைத்தாய்
அதனுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
கண்ணையிட்டுக்கொள்ளுமென்று மல்லர்களைத்தூதுவிட்டார்
கொலைவத்தமல்லர்கள் கண்டோடோடேதான்மடித்தார்
சோற்றிலேநஞ்சையிட்டு சூழ்ச்சிமாய்க்கொல்லவந்தாய்
தண்ணீரிலேநஞ்சையிட்டாய தாமமுடியார்க்கு
உண்டுசோற்றிலே வசநாபிதானகலந்தாய்
வசநாபியெனறுசொல்லி மதித்து அதைப்பாராமல்
வெற்றியதுபாரீர் வீமனுமதுகரியன்
அத்தனையுங்கட்டி அமுதுபொசித்தாரே
அவைகொண்டதனையும் தார்வேந்தர்தான்கொண்டார்
வெற்றியதுபாரீர் வீமவர்மாண்டாரோ
மாயப்பருச்சமபாசி வேஷமதுவெடுத்து
மருத்தடலைபடதோளில்வைத்து வந்தாரேமாயவரும்
வெற்றியதுபாரீர் வீமனைவெழுப்பிவிட்டார்
அத்தனுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களவர்களும்

மாயவராலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயராலே ஐவர்களுந்தான்பிழைத்தார்
படுகுழியானைகள் பஞ்சவர்க்குசொப்பனிட்டு
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
மேலெகுழிதோண்டி விதகாகக்கோட்டைகட்டி
கட்டுத்தலைவாசல் மிடிமன்னர்காவல்வைத்து
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னருள்ளேவைத்து
கண்டகருக்கேளுகளும் நல்லவிஷப்பாம்புகள்
பாம்புகளுந்தேளுகளும் படுகுழியமொரப்பிவைத்து
ஐவரும்வீற்றிருக்க ஆசனங்கள்சொப்பனிட்டார்
பொய்யாசனங்களிட்டாய் பன்னிவர்கள்வீற்றிருக்க
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தாரேஐவர்களும்
மாயவராலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயராலே ஐவர்பிழைத்தார்கள்
இவ்வபின்னல்காமிகுறைய மாட்டார்கள்மன்னவர்கள்

புனக்கிரன் கோபித்துதிருப்பிபது.

நாலைந்தபெக்கிரனார் நூற்றொருவர்புழுதியும்
தங்கைமனைவாளன் தருதலைவன்புழுதியும்
சாமத்துரோகி சகுனிபிடபுழுதியும்
தோளுவடிவழகி துரோணபதையாள்காயமியும்
தொட்டுத்துகிலுரித்த துச்சோதிரன்புழுதியும்
பாவைவிளக்கொடியாள் பாஞ்சாலைச்சீமகளை
பிடித்துதுகிலுரித்த படுபாவிபுழுதியும்
சாலை-பதினெட்டுநாளையிலே படைமன்னர்கையாலே
பாரதம்வென்று படைபொருதாங்கிளையிலே
அடிப்பறக்கும் அமருஞ்சமர்க்களத்தில்
வியர்கைதண்டாதும விசையர்மாயம்பாலுன்
பஞ்சவர்கணம்பாலே பட்டுமடிவானே
பன்னுவிட்டோரும் பருந்தாசதாருமென்னுன்
பாதிமேகாடும் பருந்தாசதாருமென்னுன்
விட்டேநெருநாது மன்னைதிரவிலுங்க
மாற்றான்திகைக்கிடவே மறுமன்னர்சத்தயி—

திரியோதிரன் புனக்கிரனைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுக் திரியோதிரன்கேட்டு
கதிக்குக்கதிமண்டி கண்கனெரிபறந்து
நிலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்திபகாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
இந்திரரைப்பார்த்து யெடுத்துரைப்பான்திரியோதிரன்
மன்னனுயிரிழந்து மாண்டுதான்போனாலும்

செத்துமடிந்தாலும் சிலலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாலும்
எள்ளளவுசிவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
கடுகளவுசிவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
பகையாளிபஞ்சவர்க்கு பாதிநாடில்லையென்றாள்
பங்கிட்டகாடு ம்பகுந்தரசுமில்லையென்றான்
பஞ்சவர்கள்சிமை பகுந்தரசுமில்லையென்றான்
புனந்திரன் மறுபடியுங் கோபித்துரைப்பது.
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
சிற்றுடம்புவேர்த்து சிருகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
தர்மருக்கிப்போ சனியன்தெ லைந்தது
எங்கள்-வீமருக்கிப்போ விடுதியொழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போ அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க காளாச்சுமன்னவரே
கோதிகுழல்முடிக்க காளாச்சுகொற்றவரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததிவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிட்சயந்தான்
எழில்விசையனம்பாலே படுவார்களிப்போது
வேசிமகனுற்கு விடுபடக்காலமில்லை
தாசிமகனுற்கு தானிருக்ககாலமில்லை
உடன்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் கொத்தோடேமாண்டிடுவார்
அந்தானு பெற்றபிள்ளை அடங்கலுமாண்டிடுவார்
இப்படிக்குச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தானிந்திரனும்
விட்டானொருபாணம் மன்னவிரவின்குலுங்க
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
நாகக்கொடிவேந்தன் கேட்டானேயவ்வார்த்தை
இந்திரனுர்சொன்னதெல்லாம் எறிநாகன்தான்கேட்டு
திரியோதிரன் புனந்திரற் குரைப்பது.
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலெண்டி
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலயமாய்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வான்
வேசியென்றுந்தாசியென்றும் விறுதாரஞ்சொல்லுகிறான்
தாசிபெற்றபிள்ளையென்றும் தளர்ச்சியாய்சொல்லுகிறான்
இந்தசபைநடுவே யெடுத்தெறிந்துபேசுகிறான்

தாசிபிள்ளையென்றவனைத் தலையைப்பிளந்திடுவேன்
வேசிமகனென்றவனை வெட்டியெறிந்திடுவேன்
உலகத்தில்வாழும்பெண்கள் ஒருவனுக்குகைகொடுப்பார்
இன்னஞ்சிலவேசியர்கள் யிருவருக்குகைகொடுப்பார்
ஆணழகிதுரௌபதைக்கு ஐந்துபேர்மாப்பிள்ளைமார்
ஐவருக்குங்கைகொடுப்பாள் அவள்தானேவேசியல்லோ
பலபேர்க்குகைக்கொடுத்தாள் பட்டியவள்தேவடியாள்
இப்படிக்குசொல்லிநின்றான் எரிதாகங்கொண்டவனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
பட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரியதுரோணருக்கு
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கு சிறுள்ளகாங்கையனும்
சாஞ்சிகாடாருங் கர்ணர்பெருமானும்
இவைதகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னன்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தார்

விகர்ணனுரைப்பது.

வில்லில்பெரிய விகர்ணனுமேதுரைப்பான்
தூலக்கடுந்திரனார் நூற்றொருவர்க்கேயிளைஞன்
விகர்ணப்பெருமான் யெடுத்துமிகவுரைப்பான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னண்ணாநீர்கேளும் யின்னமொருவார்த்தை
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்மன்னர்சபைநடுவே
மாதுநல்லாள்துரௌபதையை மன்னர்சபைநடுவே
துரௌபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுமுரிந்தாயே
பாவையழகியரைப் பாஞ்சாலன்சீர்மகளை
உரிந்ததுகில்வளர்ந்த வுத்தமியாள்நாயகிக்கு
அந்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரே
பெண்ணுரிந்ததுகில் போராக்குவிந்தது
கோதையுரிந்ததுகில் மலைபாய்வளர்ந்தது
அந்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனீர்கள்
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீர்கள்
அரண்மனைப்பெண்டுகளை அனைவரையுந்தானழைத்து
எடுத்துவிடுங்களென்றீர் எத்திலங்குமுடியான்
அந்தவிசேஷமதுகேட்டுமங்கையர்கள்

துரியோதிரன் பெண்டுகள் மானங்குலைந்தது.

அத்தண்டசேலையெல்லாம் அவர்களெடுத்துடுத்தி
வர்ணவிதசேலையெல்லாம் மாதர்கள்தானுடுத்தி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகர்பெண்டுகளும்
மானங்குலைந்தார்கள் மதிகுலைந்துபோனார்கள்
வெட்கங்குலைந்தார்கள் வெட்கிடந்தார்கள்

பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததேகம்பனுக்கு
உத்தமியாள்சாப முடனேபலித்ததல்லோ
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரோ
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீரோ
இப்பெரியநாடும் எழில்பெரியஆதினமும்
அத்திபுரமும் அடங்கலும்நீர் மூத்தென்றுன்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
எல்லையுலகங்கள் யிருந்தாசுஆள்வோமென்று
எண்ணியிருந்தீரே அண்ணாவேநீர்கேளும்

புனந்திரன்சொல்வது:

பதினெட்டாநாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அமரதர்சமர்க்களத்தில்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
பட்டுவிழுந்தாலே படைமன்னர்சபைநடுவே
தோளூடிவழகி துரௌபதைநாயகியாள்
உன்மேலேயேறி மயிரைமுடிக்கவென்று
குடல்மாலைகானெடுத்து கொண்டைக்கயராக்கி
மார்பெலும்பைத்தானெடுத்து வண்ணவிதசீப்பாக்கி
மாருதிரந்தானெடுத்து மயிர்க்கூந்தலில்தடவி
சம்பங்கியெண்ணையது போலேதடவியவள்
வாரிமயிர்முடிக்க நாளாச்சேமன்னவனே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சேகொற்றவரே
இன்னமனதில் வைராக்கியம்வேண்டாங்காண்
பங்குவிட்டநாடும் பருகதாசுதந்துவிடும்
பாதிநகரமல்லோ பஞ்சவர்க்குநீகொடுத்து
ஒத்துப்பிழையுமென்று னுத்தமனார்வீரியனும்
கலந்துபிழையுமென்றான கட்டழகன்வீரியனும்

துரியோதிரன்கோபித்து விகர்ணருக்குரைப்பது.

இவன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் யெரிநாகன்தான்கேட்டு
விகர்ணனுடனுரைப்பதற்கு வேண்டிமனதுகொதித்து
தம்பிமுகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்தானே துன்னீலங்கண்ணனும்
வேசிபெற்றபிள்ளை விடுபட்டுவந்தானே
தாசிபெற்றபிள்ளையிவன் தனதுரைக்கவந்தானே
அவனுடனேநீகூடி அடுத்துப்போர்செய்தாலும்
நீங்கள்-ஒருமிக்கக்கூடியல்லோ யுத்தங்கள்செய்தாலும்
சந்தமுடி சிந்தி யிறந்துநான்போனாலும்
மகுடமுடிசிந்தி மாண்டுமடிந்தாலும்

மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலுஞ் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
பஞ்சவர்களவருக்கும் பாதிநாடில்லையென்றான்
பாதியேநாடும் பகுந்தாசுமில்லையென்றான்
உத்தமர்களவருக்கு மொன்றுங்கொடுப்பதில்லை
அவர்களாலானமட்டும் கண்டுவிடச்சொல்லுமென்றான்
பார்த்தனாலானமட்டும் பார்த்துவிடச்சொல்லுமென்றான்
வீமனாலானமட்டும் வீம்புசெலுத்துமென்றான்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனாலானமட்டும்
புனந்திரனாலானமட்டும் போர்கொடுத்துவெல்லுமென்றான்

புனந்திரர் கோபித்துரைப்பது.

பொங்கிமனந்தளர்ந்து போரஞ்சாபுத்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்முகம்நோக்கி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
இப்படிக்குசொன்னமட்டும் யினிபொறுக்கமாட்டேனையா
வெற்றிமதயானை வீமர்சபதமது
மன்னன்பெருஞ்சபதம் மாளட்டுமென்றிருந்தேன்
இவனுக்குகால முடிந்ததுமன்னர்களே
எமனுயாவந்து யிவனைவாவென்றழைக்க
கமனுருயாவந்து காடியழைத்திருக்க
சிறைபட்ட இந்திரனுங் குறைபட்டுத்தானழைக்க
எரிநாகங்கொண்டவனுக் கிருக்கப்பதமுமில்லை
என்றுமவனெழுந்து யெடுத்தானேவில்லதனை
வில்லெடுத்துநாணிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து வில்மாரிதான்பொழிய
சண்டைக்குமுஸ்தீபாய் நின்றானேயிந்திரனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் சண்டைக்கு ஆயுத்தப்பட்டது.

வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வில்லைக்குணத்தொனித்து
வாடாபயலேயுன்னை வாரியரைந்திடுவேன்
வேசிமகனேயுன்னை வெட்டிபிளந்திடுவேன்
தாசிமகனேயுன்னை தலையையுடைத்திடுவேன்
என்றெழுந்தானே எழில்நாகங்கொண்டவனும்
வேசிமகனென்று விஸ்தாரஞ்சொன்னதெல்லாம்
வேசிமகனதெல்லாம் வெளியாகக்காண்பிப்பேன்
தாசிமகனென்பதெல்லாந் தானேதெரியுதுபார்
என்றுதிரியோதிரன் யிடும்பாயுரைக்கையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசருக்கு
மீசைதுடித்துவிழ மின்மீசையொப்பமிட

புனந்திரன் திரியோதிரனுபரணங்களை தவிடுபெறச்செய்தது.

கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளமாகுதங்கே
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
மன்னர்சபைநடுவே உந்தன்முடி தரிப்பேன்
விட்டானொருபாணம் மண்ணதிர விண்ணதிர
மண்ணதிர் விண்குலுங்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
மாற்றான் திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கெர்க்கரிக்க
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாசனங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாகுதங்கே
முத்துமுடிகளெல்லாம் முறிபட்டுத்தானுதிர
தங்கமுடிகளெல்லாந் தரையில்பிரண்டுருள
வாள்கத்தியம்புகளும் வளைதடிசக்கரமும்
அத்தனையுமற்றுவிழ மற்றுங்கணைதொடுத்தான்
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைததான்தொடுத்தான்
சரமேற்சரம்பொழிந்தான் சாமர்த்தியமுள்ளவனும்
இப்படியாக யிவன்விடும்பாணமெல்லாம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரனகோபித்து புனந்திரனைப்பார்த்துரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்திரநாகம் பவளம்போற்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலயமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மீசைதுடிதுடிக்க விழிகள்பொறிபறக்க
கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளம்பொங்கிவர
இந்திரனைப்பார்த்து யெடுத்துரைப்பான் திரியன்
சாணுண்டுபையாஉன் சாமர்த்தியம்நானழிப்பேன்
சௌரியத்தைநான்குலைத்து தலையையுடைத்திடுவேன்
நாகக்கணையாலே நானே தலையுடைப்பேன்
அருதலைப்பெற்றபிள்ளை ஆட்டிவைப்பேனம்பலத்தில்
என்றுகணையெடுத்தா னிந்திரன்மேலேவிட
இவனுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் யிந்திரனுந்தான்கேட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியனுக்கேதுசொல்வான்

புனந்திரன் திரியனுக்குரைப்பது.

பச்சைமடல்விரியும் பாளவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயம்வரப்பந்தலிலே
தோரூவடிவழகி துரௌபதைநாயகியை
மாலையிடவந்தவர்கள் வர்ணலட்சம்ராசாக்கள்

அவர்களுடனுக வந்தீரே ஆணழகா
மெல்லியாள் துரோபதையை வில்வளைத்தநாளையிலே
வில்லைவளைப்பதற்கு உக்தனுலாகாதோ
வேந்தர்சபைநடுவே வெட்கங்கெட்டமன்னவனே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
அன்றுபட்டபாடு மறந்தாயோ ஆணழகா
இன்னமுமெந்தனுடன் எதிர்நின்றுபேசவந்தாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் யாகம்வளர்த்தினார்கள்
யாகமதுபார்க்க வந்தாயே ஆணழகா
சந்தனச்சேற்றில் நடக்கவறியாமல்
சவுரியங்களற்று சறக்கிவிழுந்தாயே
ஆண்மைகளற்றுயல்லோ அங்கேவிழுந்தாயே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
தோளுவடிவழகி துரௌபதையாளன்றைச்சி
பாங்கியற்குமுனபாகப் பார்த்துநகைத்தாளே
அத்தானுநேசாகிலையே ஆணழகாயுன்னுடம்பு
நீ ஆண்பிள்ளைபோல அமருக்குவந்தாயே
வில்லெடுத்துயுத்தம்பண்ண வந்தாயேவேந்தர்முன்னே
கைதனிலேவில்லெடுக்க அறிவாயோகட்டழகா
சாணுண்டுபையலவன் சாமர்த்தியம்பாருமென்றான்

திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது.

விட்டானொருபாணம் மண்ணதிரவிண்ணதிர
மண்ணதிரவிண்ணதிர மாற்றான்திடுக்கிடவே
எதிர்திடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தானெடுத்தான்
அந்தவொருபாணம வந்துவிழுமனேகம்
திரியோதிரன்முடிமேல யிருக்குஞ்சிங்காரங்களும்
அவன்கையிலாயுதமும் அத்தனையுந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுந்தது மன்னனிடைத்தலத்தில்
மற்றுமொருகணையை மன்னனிடைத்தலத்தில்
திரியோதிரனுதினமுஞ் சேனைத்திரள்படையும்
அத்தனையுந்தெத்தி நடந்துதேபாணமது
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுரேதுசொல்வார்

புனந்திரன் சொல்வது.

பஞ்சவர்களைவரும் பாரவனந்தேடி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்சென்றாரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் ஆண்டாரேகானகத்தில்
அவர்களைத்தேடியல்லோ யனுப்பினார்மல்லர்களை
மல்லர்களைவிட்டவரைக் கொல்லுமென்றுவாக்களித்தார்

அவர்களைக்கர்ணும லுத்துவந்தார்மல்லர்களும்
தூறுவாசமாமுனியைத் தொழுது தவம்புரிந்து
துணைமுகர்பஞ்சவரை அவனைவிட்டுகொல்லுமென்றார்
ஐவரைத்தேடி நடந்தார்வனம்நோக்கி
ஐவரையுங்கண்டாரே அப்பெரியதூறுவாசர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் மாமுனியைக்கண்டவுடன்
மமுனியானவற்கு மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
ஆசனங்கள்தான்போட்டு அவர்க்களித்தார்போசனங்கள்
பலாயிலையில்போசனங்கள் படைத்தாரேமாமுனிக்கு
அமுதுண்டமாமுனியும் ஆலித்தவர்மறந்து
ஐவரையும்வாழ்த்தி நடந்தாரேகானகத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னரொளித்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையைத்தானழைத்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அபிஷேகப்பத்தினியாள்
அபிஷேகப்பத்தினியாள் ஆரணங்குதுரௌபதையும்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
துரௌபதையைக்கொண்டு தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
இப்பெரியநாடுமெழிலபெரிய ஆதினமும்
உன்னுடையநாடுங் கர்ணர்பதியாதினமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
நல்லதென்றுசம்மதித்தா னுமமுடியானும்
ஒளித்திருக்குமவ்வனத்தை வத்தமியைத்தான்தேடி
பத்தினியைத்தேடியல்லோ வந்தானேகானகத்தில்
குலுரைத்துதுரௌபதையைத் தூக்கிநடந்தானே
கபடமவனுரைத்துக் கட்டழகன்போய்நடந்தான்
ஆரணங்குபோனதை ஐவர்களுந்தானறிந்து
பாதகன்கொண்டுபோற சேதியவரறிந்து
தேரையுடைத்தவர்கள் செம்புரவிதூண்டிற்று
இரதத்தையவருடைத்து நால்புரவிதூண்டித்து
பாவையழகியரைப் பத்தினியைக்கொண்டுவந்து

சயிந்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கினது.

கட்டழகன்சயிந்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கி
கழுதையைத்தொட்டதொரு கட்டழகரானவர்கள்
திட்டிவருகவென்று யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
என்-வம்மிசத்தார்தொட்டாலே விட்டுவிடவேணுமென்றாள்
மிருகவடிவாக்கி யனுப்பினாருங்களண்டை
கட்டழகர்மைத்துனனை கழுதைவடிவாக்கிவிட்டார்
அன்றுமேகண்டாயே அவருடையவீரியத்தை
இன்னமுங்காண்பாய்காண் யெங்களிடசௌரியங்கள்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசம்பண்ணார்மன்னவர்கள்

இன்னஞ்சிலகாலம் சென்றபிறகாக
ஆகாயகெந்தருவன் அவனுமிழந்தான் தம்பலங்கள்
மாயரிடகைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்தது
அவன்தலையைவாங்கிவைக்க ஆயரவரெழுந்தார்
ஆகாயகெந்தருவன் அவன்பயந்துஓடிவந்து
அருச்சுனராசரண்டை அபயமிட்டோடிவந்தான்
அந்தவிசேஷம் அவரறிந்துமாயவரும்
மன்னர்மனதரிய மாயர்படையெடுத்தார்
உந்தன்கெருவம் அடக்கமனதிலெண்ணி
அந்தராஜருசாரண்டை அறியாமற்போனீரே
மாயருக்குமெங்களுக்கும் மச்சான்முறைகளுண்டு
உன்படையுமவர்படையு மொன்றாகக்கூட்டினார்
இவர்மேல்சண்டைபண்ண வந்தீர்களெல்லோரும்
வெற்றிமதயானை வீமராருச்சுனரும்
உந்தனபடைத்தளத்தை ஒருமிக்கவேறறுத்து
மாயன்படையையெல்லாம மண்ணுக்கிரையாக்கிவிட்டார்

மாயர் அருச்சுனன்மேல் சந்தோஷப்பட்டது.

மாயாதுதெரிந்து மர்மம்வெளிவிடாமல்
தேரைவிட்டுக்கீழிறங்கி நடந்தந்தமாயவரும்
வீமருக்குமருச்சுனற்கும் எதிராகவந்துமவர்
அருச்சுனரைக்கட்டி யணைத்துவுறவாடி
வீமரைக்கட்டி வெகுவாயுறவாடி
மாயவாருச்சுனனும் மனங்குளிர்ந்தானந்நேரம்
ஆயருமவீமரும் அங்கேமனங்குளிர்ந்தார்
அந்தராஜன்சாரண்டை யறியாமற்போனையோ
இன்னமின்னம்பார்க்கணுமோ எங்களுடைவீரியங்கள்

துரியோதிரன்மாடுபிடிசண்டையில் முதுகுகொடுத்தோடினது.

மாடுபிடிசண்டையிலே மன்னவரேவந்தீர்கள்
பேடியவர்சண்டையிலே பின்னிடைந்தோடினீர்கள்
அருச்சுனர்சண்டையிலே ஆண்மை குலைந்தீர்கள்
வீமனார்சண்டையிலே வெற்றிகுலைந்தார்கள்
யானைபெருஞ்சேனைகளும் அத்தனையுமீர்தோற்று
சேனைபொருவெள்ளம் திரள்வேகதர்மைவைவிட்டு
முடிதரித்தராசாக்கள் முக்கிட்டோடினீர்கள்
கணைபிடித்தராசாக்கள் கால்நடுங்கிஓடினீர்கள்
அறியாதபையனிட ஆண்மைகளைக்கண்டீரோ
தெரியாதஎன்னுடைய சௌரியத்தைப்பார்த்தீரோ
இன்னமின்னமென்னுடைய சௌரியங்கள்பார்க்கணுமோ
பார்த்தமட்டும்போதாதோ பாம்புக்கொடியோனே.

பதினெட்டாங்கானேயிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
யுத்தமிகநடந்து ரத்தாறுஓடையிலே
உங்கள்முடிகளெல்லாஞ் சிதறியுடையுபிலே
காணுதசௌரியங்ள் காண்பாயுன்கண்ணுலே
பாருதவீரியங்கள் பார்த்திடுவாய்முன்னுலே
இந்தக்கணையாலே வுந்தனிடதலையுடைப்பேன்
என்றுமனங்கொதித்து யிந்திராசாவும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிகாடாளுங் கர்னசிகாமணியும்
வில்லில்திரமுடைய விகர்னபெருமாளும்
இந்தக்கணையாலே யிபற்றிடுவானபூமுடியை
இந்திரன்வாளாலே யிற்றுவிடும்பூமுடிதான்
இவன்தலையற்றுலே என்னபடுமோஉன்வாசல்
வெற்றிமதயானை வீமனதுசபதங்களும்
தோருவடிவழகி துரௌபதைநாயகியாள்
இட்டபெருஞ்சபதம் யிதுமுடிக்கவேணுமென்று
எல்லவருங்கூடி யிங்பாயெழுந்திருந்து
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரியதுரோணரும்

புனந்திரன்திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது.

வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணக்தொனித்து
விட்டான்சரபாணம மேனியெல்லாங்கொப்பளிக்க
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யிருந்தமன்னர்கொக்கரிக்க
பாணம்வரும்வேகம் பார்க்கமுடிபோகாது
அம்புவரும்வேகம் ஆற்றமுடிபோகாது
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ சீருள்ளகாங்கையனும்
காசிகாடாளுங் கர்னசிகாமணியே

கர்ணர் விதுரர் வீஷ்டுமர் விகர்னனிவர்கள்
திரியோதிரனுக்கு கோபந்தணித்தது:

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
அமையுமமையுமையா ஆனந்தவாழ்மார்பா
தூதுவைக்கவந்தவனைத் தொடர்ந்துகொல்லஞாயமுண்டோ
வார்த்தைசொல்லவந்தவனை வாளெடுத்துகொல்லலாமோ
புத்திரரைக்கொல்வாரும் உண்டோவுலகுதனில்
மைந்தரைக்கொல்வாரும் உண்டோதான்வையகத்தில்
என்றுமனந்தேற்றி எதிலங்குபூமுடியான்

கொற்றவனுர்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனுர்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆறினன்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமுகத்தில்
தேறினன்கோபந் தெளிந்தான்கொலுதனிலே
எரிநாகங்கொண்டவனு மிருக்கின்றவேளையிலே

கர்னர்விதுரர்வீஷ்மர் துரோணர் இவர்கள்புனந்திரனுக்கு
சமாதான வார்த்தைகூறல்.

தந்தைமேல்பாணம் எடுப்பாரோதார்வேந்தா
அய்யர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோ ஆணழகா
மன்னர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோமந்திரியே
அமையுமமையுமென்று ஆணழகரிந்திரரே

புனந்திரனை குருக்களணைத்து சமாதானங்கூறல்.

கோனுதமாதவத்துக் குருக்களவர்ஓடிவந்து
ஆனந்தமார்பனை யணைத்துமடியில்வைத்து
உச்சிமுகந்துமவர் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
கைதுடைத்துவாய்துடைத்து கனிவாய்முகந்துடைத்து
கொற்றவனுர்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டவரும்
மன்னவனுர்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவர்கள்
அனுப்பினபாணமதை யழைத்துவுறையினிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமுன்னேவந்து
இந்திராசனுக்கு யேதுசொல்வார்மன்னவர்கள்
அமையுமமையுமையா ஐவரிடபுத்திரனே
மன்னடையமையுமையா இந்திராசாவே
போரையடக்குமையா புனந்திரவீரியரே
பாணம்விலக்குமையா மாயன்மருமகனே
சாயன்மருமகனே மாதுமணவாளா
சொல்லிவிடுபாணமதை சேரவழைத்துவிடும்
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வாரிந்திரரும்
உங்களதுபடணம்போல் எண்ணுதீரென்பாணம்
உங்களதுவில்லதுபோல் எண்ணுதீரென்வில்லை
போவென்றால்போய்விடும் வாவென்றால்வந்துவிடும்
இல்லென்றாலின்றுவிடும் நீங்கள்பிடித்தபாணம்
மல்லுயிர்களற்றவற்கும் பாணத்திறமுண்டோ
பந்திரவல்லமைகள் யில்லாதபேர்களுக்கு
வாணத்திறமுமில்லை படைமன்னர்பயமுமில்லை

வில்லுதிறமுமில்லே வேந்தர் பகையுமில்லே
உங்கள் துபாணம்போல் என்னேநினேத்தீர்களே
எந்தனிடகைபாணம் யிதின்வலுமைசொல்லுகிறேன்

புனந்திரன் பாணத்தின்மகிமைகூறல்.

எதிகுறிகாணுதே வுறைசொல்லமாட்டாதே
உதிரங்கள்கண்டாலே வுறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
என்-பாணத்தின் தன்மகிமை யறியீரோமன்னர்களே
என்னுடையவில்திறத்தை யறியீரோமன்னவரே
இரத்தக்குறிகாட்டுமே உத்தமரேயென்றுரைத்தான்
உதிரக்குறிகாட்டுமென்றுன் உத்தமனுரிந்திரரும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவறண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகம்பார்த்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

கர்னர்புனந்திரனுக்கு திரியோதிரனுயிர்த்துணேக்
கண்சாடையாய்க் காட்டினது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
மன்னர்முகம்நோக்கி மர்மமாயேதுசொல்வார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்பாக
இருவருக்குமுயிர்த்துணே நித்திலங்குபூமுடியான்
கண்சாடைகாட்டினுர் கர்ணசிகாமணியும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
காளேயிடபுத்திரனும் கைபாணம்நழுகவிட்டு
வேந்தனிடகைபாணம் வீறிட்டெழுந்தது
புனந்திரன்பாணமது பொறிபறக்கதானெழுந்து
ஆகாயவீதியெல்லாம் அங்கேசுழன்றுவிழ
உயிர்த்துணேவெட்டி உறைவந்துசேர்ந்ததப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆறினுன்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமேடை
தேறினுன்கோபம் தெளிந்தான்கொலுமேடை
கொற்றவனுர்கோபம் குளிர்ந்தசலம்போலானுர்
மன்னவனுர்கோபம் மனதாறிவீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உயிர்த்துணேபோனவுடன் உற்றபலமிழந்தான்

திரியோதிரன் ஆங்காரபலமிழந்தது.

வாடிமனந்தளர்ந்தான் வலுமன்னராசாவும்
கைசோர்ந்தானமெய்சோர்ந்தான் கையில்கணைசோர்ந்தான்
உற்றபலங்குறைந்து ஒங்கிமனந்தளர்ந்து
வரிகாகங்கொண்டவனும் யிருந்தசபைநடுவே
மூர்ச்சையடைந்தானே முடிமன்னராசர்கள்முன்
கலையாகிவீழ்ந்தானே கட்டழகன்வீரியனும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரனுக்கு கலைமாறச்செய்தது.

சாதிமணிக்கவுரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
கோலமணிக்கவுரி குங்குமத்தாலூதுவத்தி
வீற்றோர்தூதுவர்கள் வேல்புருவக்கண்ணனுக்கு
திறவாதகண்கள்ரெண்டுந் திறந்துமவன்பார்த்து
முழியாதகண்கள்ரெண்டும் முழித்தான்திரியோதிரன்
தாகமதுகொண்டல்லவோ தார்வேந்தன்வீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

புனந்திரன் உத்தரவுகேட்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைப்போது
வந்துமிகப்பொழுதாச்சு மன்னர்பெரியவரே
போகவிடைதாரும் என்றுமன்னன்தொழுதான்
பாட்டனுப்வீஷ்மரும் பாராளுந்துரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரானுக்கும் சீருள்ளகாங்கயற்கும்
காஞ்சிராடாளுங் கர்னபெருமாளும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனுக்கு
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தெண்டனிட்டமன்னவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மார்மேலேகொண்டணைத்து
போய்வாருமையா புனந்திராசாவே
ஆராயிரம்பாண்டியரும் ஐயன்மார்பாண்டவர்க்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அல்லித்திருநாயகமும்
எங்களதுஷேமம் யெடுத்துரையுமிந்திரரே
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்

பேரிகைமுழங்குவது.

அந்தத்தெருவீதியிலே அடித்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னூற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினூற்காளை பொருந்திநின்றூதினான்
இந்திரனன்போறேனென்று யெடுத்தான்விருதோசை
செயம்பெற்றுவாரேனென்று ஊதினான்சங்கெடுத்து
காஞ்சிநாடாளும் கர்னாவர்பெற்றெடுத்த
வேல்பொருதுங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு

கர்னர்குமாரர் விஸ்வகேது யுத்தத்துக்குப்புறப்பட்டது.

எந்தவூராசாவோ யெவ்விடத்துமந்திரியோ
கொச்சிதேசமாளும் குணமுள்ளராசாவோ
மாற்றான்படையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
எதிராளிபடையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
செயம்பெற்றுவந்தோமென்று ரணபேரியடிபடுது
வந்ததொருராசாக்கள் மன்னரைநாம்பார்ப்போமென்று
சென்றதொருராசாக்கள் சேவகத்தைக்காண்போமென்று
சினத்துமவனெழுந்து தேர்விசையன்செல்வனுமே
தேர்ப்பாகனையழைத்து தேர்கொண்டுவாருமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகனோடிவந்து
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேர்வந்ததென்றுசொல்லி தீர்க்கமுடன்தெண்டனிட்டான்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதானெழுந்து
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூசல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளைதடிகையெடுத்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறாதூணிதானெடுத்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாலைமுடியானு மணிரதத்தின்முனனேவந்து
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு தேரின்மேலேறினார்

பச்சைகுடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
பவளக்குடைபிடிக்க பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரருஞ்சேவகரும்
அருச்சுனன் புத்திரனும் அவருடையசேனைகளும்
அம்பலத்துவாசல் நடந்தாரழகாக
குருடனிடவாசலெல்லாந் தாண்டியந்தகொற்றவனும்
பத்துபடித்தளமும் பதினெட்டுமண்டபமும்
எட்டுபடித்தளமும் ராசர்கள்மண்டபமும்
அத்தனையுந்தாண்டிவந்தார் ஆணழகரிந்திரரும்
வாசலதைக்காக்கின்ற வார்கொள்ளிமுன்னேவந்தார்

வார்கொள்ளி புனக்திரனைச் செடதிகேட்பது.

வாசல்தடைக்காறி வார்கொள்ளியேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்புத்திரனே வந்தீரோ தூதுரைக்க
மாதுமணவாளர் தூதுரைத்துமீண்டீரோ
தூதுரைத்துவந்ததெல்லாம் சொல்லுமையாவெந்தனுக்கு
சொல்லுமையாவென்றுசொல்லி தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனேதுசொல்வார்
போனவிசேஷம் புதுமைநடந்ததுவும்
தாமமுடியான் தைலாட்டன்பட்டதுவும்
நாவிரண்டுவார்த்தையாய் நடப்பித்தாரிந்திரரும்
அந்தவிசேஷம் யதுகேட்டுவார்கொள்ளியும்
மகிட்டுமனமகிழ்ந்து கிளியவளச்செவ்வாயாள்

வார்கொள்ளியுரைப்பது.

அத்திபுரத்தை யரசாளவாருமையா
அங்கவளநாடு அரசாளவாருமையா
உங்கள்-ஐவரிடசீமை முழுது மயாளுமென்று
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரருமேதுசொல்வார்
மூன்றுகாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாநாளெங்களது ...குதுகாண்ராச்சியங்கள
ரெட்டிப்புசம்பளங்கள் நானேதருகிறேன்காண்
எதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேவீற்றிரென்றான்
சொல்லிதிரும்பினான் துன்னீலங்கண்ணனும்
அத்திபுரத்தில் நெடுவீதிவாரார்கள்

திரியோதிரனை புனந்திரனுத்தாவுகேட்டதற்கு மௌனமாய் தலையயசைத்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்திவிடைதாராமல்
வாய்யெடுக்காமல் வண்ணமுடிவைக்காமல்
மகுடமுடியசக்கி மௌனமாய்த்தானிருந்தார்
முத்துமுடியசக்கி மெத்தெனவேதானிருந்தான்
பாரமுடியான் பராமுகமாய்த்தானிருந்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி ஆணைழகர்சொல்லலுற்றார்
படிபடியென்றுசொல்லி படிந்ததுஅவ்வானை
முடிக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கறுத்தானையேறினான்

புனந்திரன் பிரயாணப்பட்டுவருகிறது.

மத்தகசத்தைத்தட்டி மதயானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் மதயானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
சரியானையேறினார் தன்னேடொத்தராசாக்கள்
முன்னானையேறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
பின்னானையேறினார் பேருலகராசாக்கள்
முன்னைமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னைமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்குமேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினார்கள்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனைமேலேறினார்கள்
பாட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்புலவர் சிறப்பானமந்திரிகள்
சிங்கங்கரடிபுலி சேரமுழங்கினார்
யானைகரடிபுலி யருகில்வந்துமுழங்கினார்
அவரவர்கள்வாகனத்தில் அவரவர்களேறினார்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுவயிரப்பொற்கொடியும்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்

சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேரின்மேலேறினான்
ஒருஅக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வாரானே
சிலமன்னரெல்லாம் தேறின்மேலேறினார்கள்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்கள்
தன்னோடொத்தராசாக்கள் யழகானையேறினர்
அழகானையேறினர் ஐந்துலட்சம்ராசாக்கள்

குடையின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுவயிரப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தூவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
எடுத்துநிறைந்தார்கள் எண்ணாயிரங்கோடி
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்கண்மறைக்க
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக் ண்மறைக்க
ஒற்றைக்குடைநிழலில் வாரானேவீரியனும்
காஞ்சிகொடாளுங் கர்ணசிகாமணியே
வெல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுவாரானென்று

விஸ்வகேது விருதுமுழங்கினது.

விஸ்வகேதுவாரானென்று விருதுமுழங்கிவிட்டான்
சண்டைக்கிவந்தேனென்று ஊதினான்தாரைசின்னம்
ரெணங்கள்ரெணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபேரியடிபடுது
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகொடிபடுது
நடந்தானேவிஸ்வகேது நாலுதிக்குந்தானதிர
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
வந்தவனைத்தானே வல்லிடிபோல்விஸ்வகேது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைத்தான்பார்த்து
கட்டழகன்விஸ்வகேது காளையற்கேதுரைப்பான்
ஆடாமன்னவனே அறிவுகெட்டபாதகனே
எந்தவூர்சண்டைபண்ணி யிந்தவூர்செயிக்கவந்தாய்
நில்லடாமன்னவனே நிமிஷத்திலவென்றிடுவேன்
வாணுலுயிர்பிளந்து வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொண்டு
எமனுலகுதேடி யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனுலகத்துக்கு நானேயனுப்பிடுவேன்
என்றுமவன்வில்லெடுத்தா னித்திலங்குபூமுடியான்

புனந்திரற்கும் விஸ்வகேதுவுக்கும் உயுத்தம்.

வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டானொருபாணம்
விட்டானொருபாணம் விண்ணதிரமண்ணதிர
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்படைநடுங்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
இப்பெரியபிடியை யிந்திரனார்தான்பார்த்து
இவனார்காண்மூளியென்று ஆணழகனெச்சரிந்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டான்சரபாணம்
விட்டான்சரபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யிடிமன்னர்கொக்கரிக்க
இப்படிக்குசண்டைபண்ணுரிங்கிலத்துராசாக்கள்
இவருடையசண்டைகளில் தும்பிப்பறக்காது
குருவிபறக்காது கோட்டானும்நாடாது
ஆகாயவீதியெல்லாம் ஆணழகர்பந்தலிட்டார்
பாதாளலோகமெல்லாம் பாணத்தால்பந்தலிட்டார்
அம்புவரும்விதங்கள் ஆற்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
கோடானகோடியுண்டு கொற்றவர்கள்பாணமது
கண்டுமுடியாது. கணக்கிலடங்காது
சொல்லமுடியாது சுந்தரனார்பாணமது
ஒருவர்விடும்பாணம் ஒருவர்விலக்கிடுவார்
மேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுபாணம்விட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குதுபாணமது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்பாணம்விட்டார்
மல்லிகைபூவாய் வணங்குதவர்பாதம்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுபாணம்விட்டார்
வந்துவணங்குது மன்னவர்பாணங்கள்

புனந்திரன் அம்மான் பொன்னுமலைநாடானுக்குரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து
பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுக்கேதுசொல்வான்
அவன்விடும்பாணமெல்லாம் அய்யாவேவணங்குதுகாண்

நான்விடும்பாணமெல்லாம் அவனை வணங்குவது
ஏதுகருமம் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான்சொல்வது.

பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணறெடுத்துரைப்பார்
அவனூரும்பேரும் அதிசயங்கள்கேளுமென்றார்
காடும்புதுமைக்குளும் ராசனுடதன்பேரும்
அத்தனையுங்கேட்டால் தெரியுங்காணழகா
என்றுமவருரைக்க இந்திரனும்தான்கேட்டு
ஆர்காணும்ராசாவே ஆணலழகுமன்னா
ஊரென்னபேரென்ன வுத்தமனேசொல்லுமென்றான்
உன்னைப்பெற்றதந்தையர் பேருரையுமென்றானே
வேல்புருவங்கண்ணன் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு
பேர்கேட்டுவேர்பிடுங்க வந்தீரோமன்னவரே
உன்னை-சண்டைபண்ணிநான்கெலித்து சவுரியங்கள்காண்பித்து
எனை-தேருக்கால்தன்னுடனே சேர்த்துநானுன்னைகட்டி
என்-ரதத்தின்கால்தன்னுடனே வுன்னைகட்டிபோகையிலே
அப்போதுகாணுவரப்பே னடையாளங்கேளுமென்றார்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுஇந்திரனும்
எடுத்தானேவில்லதனை ஏழுலகந்ததளிக்க

புனந்திரன் பாணம்விட்டது.

அண்டரண்டந்தானதிர ஆகாயம்அற்றுவிழ
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தான்மறைய
மற்றுமொருகணை மருகணையைத்தான்தொடுத்தான்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
படபடென்றுபற்கடித்துப் பதறியங்கேவில்லெடுத்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து வீரனவன்வில்லதான்
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தானதிர
இருதாத்தார்புரணமது எண்ணமுடியாது
தும்பிபறக்கிறது சூரியனைக்கப்புறது
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கலந்துபறக்கிறது
இப்படிக்காசண்டைபண்ணோர் இருதாத்தாராசாக்கள்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்

கர்ணர்பிள்ளைகளிடம்வருகிறது.

அம்பலத்துவாசல்விட்டு ஆணழகன்தானெழுந்து
அமுதுண்ணப்போறேனென்று ஆணழகன்வாரானே
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
உத்துத்துக்கேட்டாரே உத்தமனார்கருணாசன்

எவ்வுலகராசாக்கள் இங்கேவந்தார் சண்டைசெய்ய
ஆள்பெருஞ்சேவகரை யனுப்பியவர் யாருமென்றார்
தூதுவர்களோடிவந்து துரிதமுடன் கண்டார்கள்
இருதாத்துசேனைகளும் இந்திரராசாவும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபுத்திரனும்
இவர்களுடன்சண்டையென்று எழுந்துமிகநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குதெண்டனிட்டு
உந்தன்குமாரனும் ஒளிவுள்ளபுத்திரனும்
விஸ்வகேதுராசாவும் விஜையனுடபுத்திரனும்
இவருடன்சண்டையென்று இணைகடக்கைதொழுதார்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
இவனாரவனார் இருதாத்துசேனைகளும்
என்றுமனதிலெண்ணி எழுந்திருந்தோடிவந்து
யுத்தமுகந்தனிலே வந்துநின்றுருத்தமற்றும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து

புனந்திரன்கர்ணரைக்காண்கிறது.

யானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்கலாசம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னவரைக் கண்டல்லோசிர்கர்ணர்
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முகந்திட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
இப்படியாய்ப்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே

விஸ்வகேதுதகப்பனாகிய கருணரைக்காண்கிறது.

தேரேறிசண்டைபண்ணும் விஸ்வகேதுந்தான்பார்த்து
தன்னைப்பெற்றதந்தை கருணராங்கேவந்ததுவும்
அவர்யானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனைமுன்வந்ததுவும்
புண்ணியனார்பாதம் பூப்போட்டுதொழுததுவும்
வாரியெடுத்துமல்லேர மார்போடணைத்ததுவும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆனைமுகன்விஸ்வகேது
தேரைவிட்டிறங்கி துருசாகத்தானடந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து

பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுவென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாகரர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
இருவரையுங்கொஞ்சி யிருதொடையில்கொண்டணைத்தார்
அந்தச்சமயத்தில் விஸ்வகேதுயேதுசொல்வான்
தன்னையர்முகம்நோக்கி ஆணழகரேதுசொல்வார்
மாத்தானைக்கொண்டு மடிமேலணைத்தீர்
சண்டைபண்ணவந்தவனைத் தூக்கிமடியில்வைத்தீர்
இவன் ஆர்காணும்ஐயாவே அடியேனுக்குரையுமென்றான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாகரர்கேட்டு

கருணாகர் தன்பிள்ளையாகியவிஸ்வகேது தன்னுடைய

கோத்திரவரலாறுகூறல்

கோனுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாளென்னாச்சி
அறியாதகாலயிலே ஆச்சியருமென்னைபெற்றாள்
தெரியாதகாலத்திலே தேவியருமென்னைப்பெற்றாள்
கண்டார்நகைப்பாரென்று கட்டழகியென்னாச்சி
பேழைதனில்வைத்து ஆற்றில்அலையவிட்டாள்
தேசத்தழகன் திரியோதனன்பார்த்து
என்னைவளர்த்தவனும் என்னைப்பட்டங்கட்டினான்
இந்தபெருமையா யிருந்திட்டேன்நானுமப்போ
கோனுதமாதவனும் குந்தியம்மாளாச்சியரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர்தம்பியென்று
ஆனந்தவாழ்மார்பா அறியாமல்நானிருந்தேன்
இப்போதுயெந்தனுக்கு எல்லாம்தெளிவாச்சு
தக்கப்புகழுடைய தருமரவன்தாதை
வெற்றிமதயானை வீமரவன்தாதை
காண்டாவனமெரித்தக் காளையவருந் தாதை
நாமமுடியானும் நகுலனுமுடன்தாதை
தாமமுடியானும் சகாதேவனுடன்தாதை
ஆனந்தமார்பாஉனக் காரும்பேர்தாதையென்றான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுடன்னாச்சி
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாளுன்னாச்சி
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளுன்னாச்சி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னியுமுன்னாச்சி
பொற்கலசவாள்முலையாள் போகவதியுன்னாச்சி

பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாளுன்னுச்சி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடி உன்னுச்சி
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதன்னுடனே
சாலரப்பூந்தாரார் எட்டுபேர்தன்னுடனே
இவர்யார்காணும்என்று கேட்டீரோ ஆணழகா

கருணர்விஸ்வகேதுவுக்குப் புனந்திரன்வரலாறுசொல்லல்.

யாருமல்லாளந்தனுக்கு அழகான கண்மணியே
பாசுபதம்பேருபெற்ற பார்த்தனுடபுத்திரர்காண்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரன்காண்
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபுத்திரன்காண்
தோகைமயிலனையாள் தூற்சடையாள்மருமகன்காண்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகன்காண்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனற்குதந்தையிவன்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவன்புத்திரன்காண்
உந்தனுக்குதப்பியென்று உரைத்தார்கருணராஜன்
அந்தஉரைகேட்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தானெழுந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அப்போதுவிஸ்வகேது ஆணழகனேதுசொல்வான்

விஸ்வகேதுபுனந்திரனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருக்கிருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
சற்பதித்ததூண்போல கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
மாரனைக்கொன்று மறுபட்டமாண்டிடுவீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதப்பெறுவீர்
போருக்குபோய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளறியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
சினத்துவந்தார்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்துவந்தார்பூமுடியைப் பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைஈன்றிடுவீர்
மங்கையரைமாலையிட்டு மைந்தர்களையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள அரசாளஆண்டிடுவீர்
மதுரைநகராள் மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்

பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காண்என்று மனதாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
தம்பியைவாழ்த்தியல்லோ தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தம்பிதனஞ்சயனை சமர்த்துள்ளவீரியனை
அரண்மனைக்கிவந்து அமுதுபொசியுமென்றான்

புனந்திரன்விஸ்வகேதுக்கு சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அண்ணன்முகம்நோக்கி அணழகனேதுசொல்வான்
தமயன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
இன்னம்-மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
காலாளென்னமுது ஆகுதுகாண்ராச்சியங்கள்
மன்னர்பெருமைகளும் மறுமன்னர்சேவகமும்
இரியன்பெருமைகளும் சேனைபேர்சேவகமும்
மூன்றுநாள்தன்னிலே சாயுதுகாண்வண்ணவே
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
நூற்றொருவர்பூமுடியும் நுறுங்கஅடித்தபின்பு
சகுனிதலையுடைத்து தார்வேந்தர்போட்டபின்பு
கமெதன்னைமுடித்தபின்பு எத்திலங்குபூமுடியே
போதேவருக்கடங்கும் பொன்னுருவியென்னுச்சி
கமதாச்சிபரண்மனையில் எல்லவருங்கூடி
ஒத்துக்கலந்து பொசிப்போங்காண்மன்னவரே
கூடக்கலந்து பொசிப்போங்காண்மன்னவரே
இப்போ-மாற்றான்தன்வாசலிலே பாலமுர்தமுண்ணலாமோ
எதிரியாண்மனையில் இருந்தமுர்தமுண்ணலாமோ
என்றுஉரைத்தானே யிந்திராராசாவும்
விஸ்வகேதுதான்கேட்டு மெத்தமனமகிழ்ந்து
இவர்களுங்கொஞ்சி யிருந்தார்களன்னேரம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராராசாவும்

கருணர்புனந்திரனைபார்த்துச்சொல்வது.

கருணரவர்பாத்துக் கட்டழகரேதுசொல்வார்
எமதஞ்சுபேர்தம்பியரும் அவருடையபுத்திரரும்
மன்னவர்கள்ஐந்துபேரும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்என்தாயும்
யானும்என்புத்திரனும் என்னுடையதேவியரும்
ஒக்கக்கலந்து ஒருகலத்திலுண்போமோ
கூடயிருந்துநாம் கூட்டமுதுண்போமோ
அவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளுங்கோலமதை

என்-கண்ணாலேகண்டு களிப்பேனோகட்டழகா
மனதாரப்பார்த்து மகிழ்வேனோமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
இத்தித்துமன்னன் இருகண்ணும்முத்துதிர்த்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவராளும்அரசுகளும்
மதுரைவளநாடும் வைகைப்பெரும்பதியும்
அத்திப்புரமும் அடங்கலும்உன்னுதுகாண்
அங்கவளநாடும் அடங்கலும்உன்னுதுகாண்
மன்னவர்கள்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிந்திடட்டும்
ஐயாவேநீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
மன்னவரேநீரிருந்து வையகத்தையாளொணாதோ
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமாளும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு உடற்பிறப்புஎன்றாலே
உங்களுக்குமுன்பிறந்த உத்தமனார்என்றுசொன்னார்
காவலர்களைவர்களும் காடேதிரிவார்கள்
ஐயாவேநீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
நீருமவருமென நிஷ்டூரம்வேறுமுண்டோ
அண்ணர்பதியாண்டால் ஆகாதோஐவருக்கும்
நீர்மன்னர்பதியாண்டால் மனங்கொள்ளமாட்டாரோ
வந்து தி கருமென்று சொல்லியேதெண்டனிட்டான்

கருணர்புனந்திரனுக்குச்சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரர்க்குஏதுசொல்வார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இந்திரரேநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
காவலனார் பஞ்சவர் கட்டழகர்ஐவருக்கும்
என்-மாதா பெற்றெடுத்த மன்னவர்களைவருக்கும்
எந்தனுடசேதி படுகதொன்றுஞ்சொல்லாதீர்
கர்ணனுடசேதியவர் காதிலேயும்போடாதீர்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள் என்வரலாறறிந்தாலே
ஐவர்களும்பூமிவிட்டுக் கானகத்தில்செல்வார்கள்
அவர்-மேதாணியநாளுந் துலைத்தார்வனந்தனிலே
அவர்-ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உழன்றார்வனந்தனிலே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அரசாளவேணுமப்பா
நான்-படவேணும்படவேணும் பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னம் படவேணும் எழில்விஜையனம்பாலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரேநீர்கேளும்
பாரதமன்று படைபொருந்தும்வேளையிலே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைபொருந்தும்சண்டையிலே

ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
தேடியுலாவுந் திரள்வேந்தர்கூட்டத்திலே
பத்மயூகம்பிரித்து சண்டைபண்ணும்வேளையிலே
ஆயனொருசாரதியாய் அருச்சுனன்தேரேறி
மாயனொருசாரதியாய் மச்சுரதமேறி
ஆளுலமுருமன்னன் அர்ச்சுனராசதுரை
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளவுதடிகையெடுத்து
அர்ச்சுனன்தானும் அடுத்துமவன்சண்டைபண்ண
நாகக்கணைதொடுக்க நடுங்கியதுவொடிய
இருவரும்யுத்தம்பண்ணும் வேளையிலேயிந்திரரே
அருச்சுனன்கைபாணம் அறுக்குமோனன்தலையை
பார்த்தன்கையம்பதுதான் படுக்கென்றறுத்துவிடும்
பட்டுவிழுவேன் பார்த்தன்கையம்பாலே
அற்றுவிழுவேனான் அருச்சுனன்கையம்பாலே
அருணனைக்கொன்று விருதுபெற்றேனென்றுசொல்லி
அருச்சுனராசனவனூதுவான்சங்கெடுத்து
அந்தத்தொனிகேட்டு என்னுச்சிகுந்தியார்
என்னுச்சிகுந்தியம்மாள் உன்னுச்சிஅல்லியரும்
அருச்சுனனுர்பெண்டுகள் ஐந்திரண்டேழுபேரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவர்களுடேதேவியரும்
அத்தனைபேரும் அடியேனெதிரில்வந்து
என்னை-எடுத்துஅடக்கஞ்செய்ய வேணுங்காணிந்திரனே
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமும்
வேல்புருவங்கண்ணனும் வில்வமேதுராசாவும்
இருவரையுந்தேடி இங்கேயழைக்கவேணும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதனமாளிகையில்
என-தேவியும்புத்திரரும் இருக்கவேஆகாது
ஐவரிடஞ்சேர்ப்பேனென்று ஆணையிடுமிந்திரரே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் ஆசைப்படுவது.

சிவசிவாவென்றுசொல்லி செவிதனிலேகையைவைத்து
ஈயத்தைகாய்ச்சி யிருசெவியில்விட்டாற்போல்
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தையெடுத்துரைப்பான்
ஐயர்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
நூலார்கடுந்திளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
[illegible]வர்பூமுடியை கொறுக்கஅடித்திடுவேன்

சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கிடுவேன்
தைலாட்டான்பூமுடியை தண்டாலடித்திடுவேன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன்பூமுடியை
அரைநாழிக்கொள்ளேயிலே அனலாயெரித்திடுவேன்
வாய்திறந்துநீருரைத்தால் வண்ணமுடிசங்கரிப்பேன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஐயாவேநீருமல்லோ
ஒக்கயிருந்து அரசாளுமையாவே
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு

கருணர் புனந்திரனை ஆசீர்வதிப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைத்தானெடுத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்னையா புனந்திரனே என்னழகுள்ளகண்மணியே
கட்டிக்கரும்பே கணுவில்லாசெங்கரும்பே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்புனந்திரனே
பொன்னின்முடிதரித்த புனந்திரராசாவே
நீர்-சொன்னதுபோராதோ சூழ்ந்தரசையாளுமோ
பேசினதுபோராதோ பேருலகமாளுமோ
வாய்திறந்துசொன்னீரே மன்னர்பெருமாளும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அடியேனுங்கூடிருந்தால்
அரசாண்டபாவனைபோல் ஆச்சுதுகாணிந்திரரே
ஆண்மையுள்ளபுத்திரனே அழகான இந்திரரே
என்-தேவியும்உன்னண்ணனையும் சேர்க்கிறேனென்றுசொல்லி
உன்னாச்சிஅண்ணனையும் ஐவருடன்சேர்ப்பேனென்று
ஆணையிடுங்காணும் ஆணழகராசமன்னா
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து

புனந்திரன் ஆணைகூறுவது.

சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவாணை
ஆனைமலருடைய அம்மன்திருவாணை
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளவராணை
ஆதிசிவனாணை ஆயர்மேல்தானாணை
பரமசிவனாணை பார்வதியாள்தனாணை
கோனுமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்தன்னாணை
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர்தன்னாணை
ஐயாவேயுந்தன்மீதி லாணைபெரிதுகண்டீர்
மேதாராவடிவழகி திரௌபதைதன்னாணை
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிமேலாணை
பிறவாமுடிதரித்தப் பெண்பெருமாள்மேலாணை
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்மேலாணை

நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிதன்னுணை
அகஸ்தியனார்பெற்றெடுத்த போகவதிதன்னுணை
மகரிஷிவதரித்த அல்லியமமாள் தன்னுணை
சோரப்புராசன்பெற்ற செல்வநியாள்தன்னுணை
அஞ்சவயதுடைய அருச்சனனார்மேலாணை
மைந்தர் அருச்சனனார் மன்னவனார்மேலாணை
ஆச்சியையும் அன்னையையும் ஐவரிடஞ் சேர்த்திடுவேன்
காமனையுடனிருந்த ராஜனுடன் சேர்த்திடுவேன
அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் ஆணழகா அஞ்சாதீர்
எனக்கும் அஞ்சாதீர் என்னுடைய பாவே
ஆணையிட்டுமென்று சொல்லி ஆணழகன் தெண்டனிட்டான்
காஞ்சிராடாருங் கருணாவபார்த்து
ஆணையிட்டேனென்று தோஷமில்லை ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஓட்டிவிட்டேனென்று தோஷமில்லை உத்தமனார்புத்திரரே
போராடுஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவே
ஆணையிட்டேனென்றவுடன் ஆணழகனேது சொல்வான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத் தெண்டனிட்டான்
விடைதாருமென்று சொல்லி வணங்கினான் மித்திரனும்
காஞ்சிராடாருங் கர்ணரவர் கேட்டு
மதுனாக்குப்பரீக்ஷா மன்னர்பெருமானே
ஆயிரம்பாண்டவற்கும் அல்லிமலராயனுக்கும்
என்-க்ஷேமமுண்டாயுமன்றோர் செல்வனார்புத்திரனார்
அடியேனுடன் சேதி யனைவற்குமுண்டாயுமென்றார்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திராநதான் கேட்டு
அப்படிக்கேக்கல்லதென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்.

கர்ணர் சொல்வது.

காஞ்சிராடாருங் கருணரெடுத்துரைப்பார்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருக்கும
உருவமதயானை உத்தமர்களைவருக்கும
ஏனசேதியொன்றும் உரையாதே ஆணழகா
என்வரலாறுமொன்றும் முறையாதே மன்னவனே
ஐவர்க்குஞ்சொன்னாலே ஆரணியஞ்சென்றிடுவார்
மன்னவர்க்குச்சொன்னாலே வன்காடுறைந்திடுவார்
எனையரசாள வைத்துமவர்நடப்பார்
வீமன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
அருச்சனனார்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
இரட்டைகள்தன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரௌபதையாள்
மாதுசபதம்முடியாது முடியாதுமன்னவனே
பாதமயிர்முடிக்க வேணுங்காண்மன்னவனே

கோதுகுழல்முடிக்க வேணுங்காண்கொற்றவரே
ஒன்றுமுரையாதே வுத்தமர்கள்புத்திரரே
என்சேதியொன்றும் எடுத்துரைக்கவேண்டாங்காண்
இங்கேநீவந்ததுவும் இவர்களைக்கண்டதுவும்
இசையுடனேசச் சபதங்கள்பேசினதுவும்
அத்தனையுந்நீமெடுத்து அவர்க்குரையுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
அவளுரைகேட்டுமென நூசொல்லி அப்படிச்செய்கவென்று
வந்துமிகப்போதாக்க வந்துடனேபாவை
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
காஞ்சிகாடாளுங் கருணாகரர்பார்த்து

புலந்திரன் கர்னலாவிடைகேட்பது.

போய்வாருமித்திரரே புத்தியுள்ளகண்மணியே
அல்லித்திருமகனே அழகுள்ளகண்மணியே
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
போய்வாருமென்று பெருக்கவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
காஞ்சிகாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
அக்கிருக்குமன்னவர்கள் அனைவோரங்கைதொழுதார்
கூடவேகைதொழுதார் கொற்றப்பூவரியரும்
பொன்மலைகாடாளும் அன்னுவுனைதொழுதார்
போய்வாரேரமென்றுசொல்லிப் போமன்னர்தான்கேட்க
காஞ்சிகாடாளுங் கருணர்பெருமானும்
அப்படியேசொல்லவென்று அனைவருக்குமிடைகொடுத்தார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருக்கவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார்கள் வேந்தருடசேனையெல்லாம்

புலந்திரன் சேனையுடன் புறப்பட்டது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்
பானையருகில்வந்து ஆனைத்தவாழ்மார்பன்
வெண்றுசெலித்தோம்மே வேந்தர்பெருமானே
பாசுபதம்பேறுபெற்றப் பார்த்தர்பெருமானே
படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முக்கம்பாதட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தளத்தைத்தட்டிக் கொத்தானையேறினான்
மத்தகத்தைத்தட்டி மதவானையேறினான்
அம்மானுடனேதானும் அழகானையேறினான்
மாமனுதானுமப் மதயானையேறினா
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதயானையேறினார்
முகளுனையேறினார் முன்னாட்சப்ராசாக்கள்
சர்டானையேறினார் சரியொத்தராசாக்கள்
பட்டானையேறினார் பத்துலட்சராசாக்கள்

அழகானையேறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்றானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்துப் பின்றானைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினர்
குலமன்னரெல்லோருங் குதிரையிலேறினர்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினர்
அழகானமன்னரெல்லாம் அழகானையேறினர்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்புலவர் சிலராசமந்திரிகள்
சிங்கக்கரடிபுலி சோமுழங்கிவர
யாளிபுலிகரடி யருகிலமுழங்கிவர
தங்கள்தங்கள்வாகனந்தனைத்தார்வேந்தரேறினர்

குடையின் பெருமை.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமணிக்கப்பொற்குடையாம்
தவளக்குடையாந் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
இரத்தினக்குடையாம் இராஜாக்கள்நற்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்
எடுத்துநிறைந்தார்கள் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாதே
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒத்தக்குடைநடுவில் இருந்தாருத்தமனும்
பூச்சக்கரக்குடைநடுவில் புண்ணியனும்வாராரே
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைபிடிக்க படைமன்னர்தேர்நடக்க

புனந்திரன்திரியோதினை தூதுரைத்துசெயித்தேனென்று சின்னமூதுவது.

ஏறினாரானையெடுத்தார்விருதோசை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைமுழங்க
செம்பொன்னாற்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
தங்கத்திருக்காளை தானெடுத்தூதினான்
வென்றுவந்தேனென்று சொல்லி விருதெடுத்தூதினான்
சாதித்துவந்தேனென்று சங்கெடுத்தூதினான்
செயங்கள்செயங்களென்று ஜெயபேரியடிபடுது
ஜெயித்துவந்தேனென்று அடித்தான்ரணபேரி

புலந்திரன் அந்தப்புரத்தவீதியிலே வருகிறபோது சனங்கள்பார்த்து பேசிக்கொள்வது

அவ்வூர் மங்கையர்கள் அணியிழைமாரேது சொல்வார்
கொம்பனைமாரெல்லோருங் கூடியொன்றாய்ப் பேசிக்கொள்வார்
மாயர்மருமகன்தான் மகாதேவன் புத்திரனாம்
தேவமருமகன்தான் தேவருடபுத்திரன்தான்
பாண்டவருமையோனிவன் பஞ்சவர்புத்திரன்தான்
அருமைப்பாண்டவர்க்கு அருமையுள்ளபேரனிவன்
இவருக்கும் அற்றவர்க்கும் ஒருபுத்திரன்தான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் சலந்தாரிகையடி
தோகைமயிலனையாள் ஆற்றுடையாள் மருமகனடி
பாலகித்திரனார் நாற்பெருவர்மன்னவர்க்கும்
மட்டிலாதேவியருக்கும் பாரதியதுரோபதைக்கும்
பாலவாதியாருக்குஞ் சீருள்ளசாவமையற்கும்
கந்திமிடாருக்கும் கருணர்பெருமாளுக்கும்
சமத்துரோகி சகுனியவன்றோழனுக்கும்
மாமன்சகுனியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னவர்க்கும்
மாமன்சகுனியவன் பகைதோழனவர்க்கும்
வகைமன்னவாளன் தருதலைவனவர்க்கும்
அந்தனைப்பேசினயற்கு அதிசமாய்த்தான்பேசி
எதிராயிருந்துமல்லோ எத்திசைக்குமுடியான்
சரியாயிருந்துமல்லோ சாதித்தானே மன்னர்களை
வல்லமையுள்ள பருஷனிவன்தானடி
இவனழகுஞ்சவுரியமும் ஆண்மைகளுள்ளவனடி
சலந்தாரிகைக்கு வாய்த்தமணவாளன்
தோகைமயிலனையாள் ஆற்றுடையாள் பெற்றெடுத்த
ஏலக்குழலாளுக்கு ஏற்றதாருமணவாளன்
அவனழகுக்கேற்றப்போல் அருச்சனர்பெற்றெடுத்தார்
இவனழகுக்கொப்பானோர் இந்திரனுமீடல்லவே
மன்னர் அழகுக்கு மன்மதனுமீடல்லவே
இப்படியாகச்சொல்லி எல்லோருமாயிருந்தார்
கொம்பனைமாரெல்லோருங் கூட்டமாய்ப்பேசினார்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் வேறுவீதிவருகிறது.

போர்க்காமன்னர் புலந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவிட்டு நடந்தார் அழகாக
பற்றுமொருவீதியிலே வாரானேயன்னவனும்
அந்தவொருவீதியிலே வாழுகின்றமன்னரெல்லாம்
இந்திரனார்தன்முகத்தை ஏறெடுத்துபார்த்துமல்லோ

அருச்சனனும்பெற்றபிள்ளை அழகுடையானென்பார்கள்
ஐவருடபுத்திரனிவன் ஆண்மையுள்ளானென்பார்கள்
ஜனாபூருபிறக்கே பெற்றுவந்தானென்பார்கள்
தானன்றுதமீண்டானே சந்திரப்பூமுடியான்
எதிராகவாதாடி வென்றானென்பார்கள்
இப்படியாகச்சொல்லியிருக்கின்றவேளையிலே
போசராசமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
அந்தத்தெருதாண்டி வாரானே அழகன்
மறுதொருவீதியிலே மன்னன்கடக்கையிலே
அந்தத்தெருவதனில் வாழுகின்றமன்னர்கள்

புனந்திரனைப்பார்த்து ஜனங்கள்பேசுகிறது.

பாவனதுமருகனை மதிமேலதிப்பார்ப்பார்கள்
எட்டிக்கடைகடந்து கிட்டவந்துபார்ப்பார்கள்
உயர்ந்தமதிலேறி சுற்றுற்றுப்பார்ப்பார்கள்
சன்னல்கதவைத் திறந்துமெள்ளப்பார்ப்பார்கள்
ஆறெழுமன்னன் அருச்சனராசனவன்
அவனழகுக்கேற்றதுபோல் ஆண்பிள்ளைபெற்றானென்றார்
போராசாமன்னர் புனந்திரனிவரும்
தன்னழகுக்கேற்றதுபோற் தான்பெற்றார்பிள்ளையென்றார்
இப்படியாய்ப்பேசியிருக்கின்றவேளையிலே
போராசாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிகடந்தார் அழகாகத்தானுமல்லோ
தெத்துநதெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
அக்காடிவீதிகளும் ஆனைமனையுந்தான்தாண்டி
கடைபுக்கடைதெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
அத்திபுரபட்டணந் தாண்டியந்தவாணழகன்
வனமாயவனம்நுழைந்து வாரானேதெனமதுரை

புனந்திரன் மதுரைவருகிறது.

ஒக்கிவனர்த்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
சிக்கப்படராத்துநின்ற கருநாவல்வனந்தாண்டி
கோங்குபெருகுதவனம் கொன்றைக்களாநுந்தவனம்
பாதிரிமுல்லைப் பருத்தவனந்தாண்டி
இஞ்சிவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளந்தோப்புவிட்டு
தேசத்தைபாருந் திரியோதிரன்தோப்புவிட்டு
காஞ்சிராட்டாளுங் கருணரிடகாவல்விட்டு

மாலைமுடியாளும் மதுரைதிசைநோக்கி
மதுரைத்திசைநோக்கி வாராபுனந்திரரும்

ஐவரும்மண்டபத்தில் வீற்றிருந்த இந்திரனைக்
காணுகிறது.

வேந்தர்பெருமானும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருக்க
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் விலாடபுரம்விட்டலவோ
விலாடபுறம்விட்டல்லோ வீற்றிருந்தார்மண்டபத்தில்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
மண்டபத்தின்முன்னேவந்து மாலைமுடியாளும்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன
வாளுருவிக்கைப்பிடிதது வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உள்ளேநுழைந்தான்காண்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
அட்சதையும்பூம்பசட்டு அனைவரும்தெண்டனிட்டார்
ஆறுபேர்பாதமடிவணங்கிதெண்டனிட்டான
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்ததி மனதுபெசிருந்து
இருமிருவென்றுசொல்லி யிட்டார்சிம்மாதனங்கள்
இட்டசிம்மாதனத்தி லேறியவர்வீற்றிருந்தார்
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
இந்திரனைத்தானபார்த்து எதுவெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவை
தூதுரைக்கப்போனீரே சுந்திரப்பூமுபே
அப்போது இந்திரனர் ஆனமுகமோடுசொல்வார்
போனதுவுமவந்ததுவும் புதுமைகடந்ததுவும்
அங்கேகடந்த அதிசயமுள்ளதுவும்
கண்ணிலலான்மாளிகைக்கு கடுகெடந்ததுவும்
கட்டியணைத்தவுடன் கரறாணுநெறிந்ததுவும்
மண்டபங்கள்தாணிடிந்து மணமிணுடசாய்ந்ததும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
ஐவருக்குநாடு கொடேனென்றுசொன்னதுவும்
அத்தனையுஞ்சொன்னனே யானைமுகனிந்திரனும்
காலுமெண்டுவார்தனதுகளாய் செயபிரனராசாவும்
ஐவரரையரும ஆழிவுசந்தாரும்
எல்லாருமகட்ட வெகுராய்மனங்குளிர்ந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும
போரஞ்சாமன்னா புனந்திராசாவை

கட்டியணைத்துக் கனிவாயை முத்தமிட்டு
திருஷ்டி கழித்துமல்லோ சீரான புனந்திரற்கு
போய்வாருமென்று பொருந்த விடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் மதுரையில் சின்னமூதுவது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வாளி
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகினமேல் காலைவைத்து
மத்தகத்தைத் தட்டி மதயானை ஏறினான்
சுகத்தலத்தைத் தட்டி குதிரைதானை ஏறினான்
அம்மானும் அத்தானும் அழகானை ஏறினான்
மாமனுந் தானும் மதவானை ஏறினார்
வந்தவந்த பேர்களெல்லாம் வாகனம் ஏறினார்
அவ்வீதிவிட்டு நடந்தார் அழகாக
மாலைமுடியானும் மதுரைக்கு வந்தேனே
ஊருஞ்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான் காளை வுலகுதலைதுழுக்க
வென்றுவந்தேனென்று சொல்லி விருதெடுத்தூதினான்
செயம்பெற்றுவந்தேனென்று சின்னமெடுத்தூதினார்
ஊதின சின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
பிறைமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தானபார்த்து

அல்லிதாதிகளைவிட்டுப் புனந்திரற்கு
திஷ்டிகழிக்கிறது.

தாமக்குழலாளை தாதியரைத்தான் பார்த்து
தூதுரைத்து மீண்டானை சுந்தரப்பூமுடியான்
அருச்சுனனார் புத்திரற்கு ஆலாத்தி காட்டுமென்றாள்
தாதிவெழுந்திருந்து தானுமங்கேயோடிவந்து
முத்தினாலாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
திருஷ்டிகழட்டித் தெருவெங்கும் விட்டெறிந்து
கற்பூர ஆலாத்திக் காட்டியந்தக்காரிகைமார்
ஆலாத்தி காட்டி வணியிழைமார்கள் நின்றார்
பேரருசாமன்னர் புனந்திராசாவும்
ஆனைவிட்டுமிறங்கி ஆனந்தமாய் மார்பன்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிலே போய்ப்புகுந்து
சிங்காசனமதாக கொலுவாக வீற்றிருந்தான்

பாட்டன்மார் தாயார் அல்லி இவர்கள் முதலானவர்கள் வந்து
புனந்திரனைக்கண்டதற்கு புனந்திரனை போய்வந்த
சங்கதிகளையுரைத்து சுகமாக மதுரையை
அரசாண்டிருந்தது.

அருயிம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மாரவந்து கண்டார்

போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதுவும்
நாலுரெண்டுவார்த்தைகளாய் நடப்பித்தாரிந்திரனும்
அனைவற்குந்தானுரைத்து அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தார்
புனந்திரனார்தன்கதையைப் பக்தியுடன்படித்தவர்கள்
இந்திரனார்தன் தூதை யின்பமுடன் சொன்னவர்கள்
பப்பிரவாகன் தூதைப் பட்சமுடன் வாசித்தவர்
மண்டலத்தில்கீர்த்திபெற்று மாருமல்வாழ்ந்திடுவார்
தேசத்திக்கீர்த்திபெற்று சிறப்புடனேவாழ்ந்திடுவார்
சுந்திரனார்தூதுரைத்தோர் சொக்கர்பதம்பெறுவார்
மன்னவனார்தூதுவாசித்தோர் மாயர்பதம்பெறுவார்
மாயர்பதம்பெருவார் மாறாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
புனந்திரராசனைப்போல் பூரிதமுவாழ்ந்திருப்பார்
இந்திரராசனைப்போல் இணங்கியேவாழ்ந்திடுவார்
வெங்கட்டராமபூபன் விருப்பமுடனீன்றெடுத்த
நாராயணசாமி நல்லோனுரைப்படிக்கு
தாரணியிற்கீர்த்திபெற்ற தமிழ்வல்லோன்வேதகிரி
மைந்தன்கந்தசாமியென்பவனிக்கதையைப்பாடினன்
குற்றங்கள்நேராமற் குறைகளொன்றும்வாராமல்
தப்பிதங்களில்லாமல் தாழ்வொன்றுஞ்சேராமல
இந்தக்கதைதன்னை இன்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
ஆலேபோலேதழைத்து அறுகுபோலேவேரோடி
மூங்கில்போற்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வாமனிதாரீஸ்வரனார்

வித்வசிரோண்மணியாகிய புகழேந்திப்புலவர் அருளிச்செய்த

புனந்திரன்தூது-முற்றிற்று.
